

Klart for valg

KLAR: Jostein Fredheim, organisasjonssekretær i Studentstyret, er klar til å telle stemmer

Foto EIRIK LINAKER BERGLUND

I uke 44 er det klart for urnevalg til Studentstyret ved Universitetet. I år stiller Sosialistisk studentlag, Moderat liste, Velferdsintensivt parti og nystartede Frivillig samfunnsliste til valg.

side 6 og 7

Lyst til å studere i Oslo til våren?

På MF kan du studere KRL og teologi som del av en bachelor-, master- eller cand.theol. grad. MF tilbyr også kateketutdanning, ex.phil og ex.fac.

Ved å studere på MF vil du få en allsidig utdanning som kan brukes innenfor mange områder. For mer informasjon, kontakt MF ved studieveileder eller gå inn på våre hjemmesider www.mf.no

Søknadsfrist: 10. november 2003

Pb. 5144 Majorstuen 0302 Oslo
Tlf.: 22 59 05 00 Faks: 22 50 05 01
E-post: post@mf.no
<http://www.mf.no>

MF
Det teologiske
Menighetsfakultet

Statsbudsjettet klart | Frykter frafall

Les hvordan Høgskolen og Universitetet blir påvirket av årets statsbudjett.

side 4 og 5

Den foreslåtte stipend-ordningen kan få konsekvenser for frivillig arbeid.

side 8

Ledige stillinger våren 2004

side 9

Utopia

Utopia er et organ for studentene i Tromsø. Avisa gis ut med støtte over semesteravgifta.

Ansvarlig redaktør:
Eirik Linaker Berglund

Kulturredaktør:
Eivind Biering-Strand

Desksjef:
Per Josef Kr. Insulán

Fotosjef:
Lisa Halvorsen

IT-ansvarlig:
Marius Flage

Sivilarbeider:
Mikkel Berg

Redaksjonen:
Ingvild Buhaug
Pernille Dehli
Dima Emelianov
Glenn Fagervik
Kjartan Habbestad
Kai Magne Melhus
Thomas Metz
Andreas Myrvold
Sian Constance O'Hara
Kjartan Otterå
Ollis
Audun Rundberg
Maja Sojtaric
Katarina Stein
Ørjan Vøllestad

Adresse:
Universitetet i Tromsø
Hovedgården
9037 Tromsø

Telefon:
77 64 59 00

Faks:
77 64 51 99

E-post:
utopia@utopia.no

Vev:
www.utopia.no

Annonsering:
Kontakt Maja Sojtaric for tilbud på telefon 91845151, eller e-post annonse@utopia.no

Opplag:
4.200

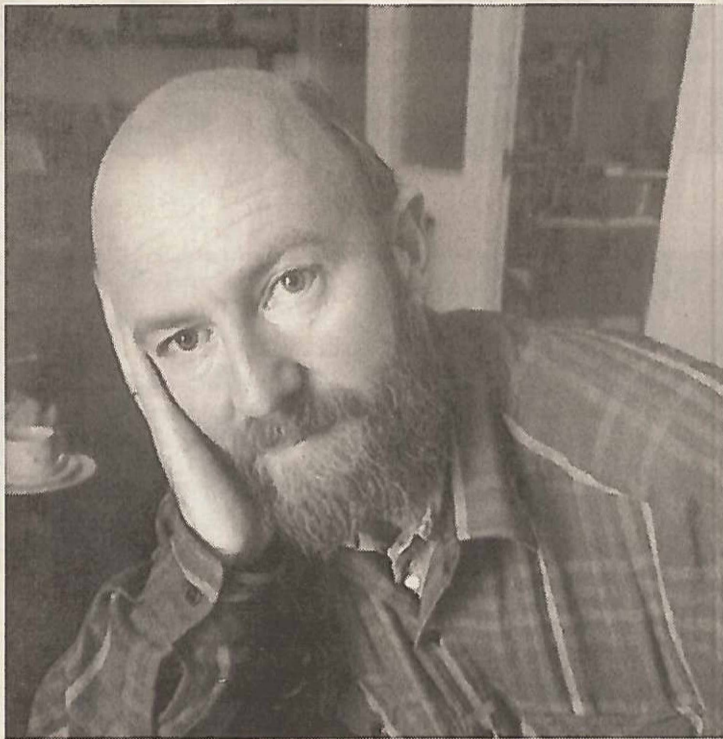
Neste deadline:
16. oktober 2003

Neste utgivelse:
22. oktober 2003

Trykk:
Troms avistrykk

ISSN:
0806-9611

Bensin i mølja?

MISFORNØYD: Bjørn Fossli Johansen og Norsk Polarinstittutt er ikke fornøyd med konsekvensutredningen til Olje- og energidepartementet.

Høringa om Olje- og energidepartementets utredning Konsekvenser av helårlig petroleumsvirksomhet i området Lofoten-Barentshavet er over. Langt fra alle er fornøyd med dette svært viktige dokumentet.

Tekst MIKKEL BERG
Foto NORDLYS

Norsk Polarinstittutt er en av de mindre fornøydde høringsinstansene, de har skrevet en svært kritisk uttalelse til departementet og offentligheten generelt.

– Den politiske prosessen som baseres på denne utredninga, vil være avgjørende for videre petroleumsvirksomhet i hele det sørlige Barentshavet. Altså fra og med Lofoten til Bjørnøya, østover helt til den russiske sonen, sier seksjonsleder Bjørn Fossli Johansen ved Norsk Polarinstittutt i Tromsø.

– *Hvorfor mener dere at denne utredninga er ufullstendig?*

– Den inneholder ingen samla vurdering av konsekvensene for området. For eksempel konsekvensene petroleumsvirksomheten i Norskehavet og Nordsjøen har for Barentshavet – havstrømmene går jo fra sør til nord – er ikke tatt med i konsekvensutredninga. Den planlagte virksomheten på russisk side er heller ikke tatt med i beregninga. Dessuten vet vi jo at det foregår storstilt skipping av russisk olje langs kysten av Nord-Norge, vi ber også om at man tar seg tid til å vurdere konsekvensene av dette før man går til politiske avgjørelser.

– *Så det er med andre ord ikke tatt med i beregningene, at for eksempel en russisk tanker kan gå på grunn utenfor kysten her oppe?*

– Nei. Men det er igangsatt egne konsekvensutredninger for skipstrafikk og ytre påvirkning, her vil også virksomhet på russisk side bli tatt med. Det ville vært ønskelig at man tok beslutninger på bakgrunn av en helhetlig vurdering. Men nå er det altså lagt opp til man skal ta politiske beslutninger på bakgrunn av bare denne "halve" utredninga. Det i seg sjøl er den mest alvorlige feilen her; at utredninga ikke inneholder alt den burde og at man ikke ser ut til å vente på en ytterli-

gere utredning av situasjonen før de politiske avgjørelsene blir tatt.

– *Hvem er det departementet har vært i kontakt med i forhold til utredninga?*

– Det er veldig mange som har deltatt, flere ulike kompetansemiljøer har blitt involvert, det er cirka 30 delutredninger. Problemet med utredninga er nok ikke hvem og hvor mange som har deltatt i prosessen, men at det har vært et veldig tidspress. Derfor er det ikke forsvarlig å legge denne utredninga til grunn for politiske vedtak.

– *Men er denne utredninga god nok som "del én av to"?*

– Det er den faktisk heller ikke. Den har nemlig noen seriøse svakheter i metodikk og kunnskapsgrunnlag. Det er for eksempel ikke redegjort for kriteriene bak beregningene av miljøkonsekvenser, noe som gjør det vanskelig å etterprøve de vurderingene som er gjort. Kunnskapsgrunnlaget er også beheftet med stor usikkerhet. Det er heller ikke laga ei oversikt over alle fremtidsscenariene, så det blir vanskelig å få orden på de mulige konsekvensene.

Et annet spesielt problem i utredninga, går ifølge Johansen på utslipp av skadelige kjemikalier

gjennom produsert vann.

– For å si det veldig enkelt er produsert vann noe man pumper ned i grunnen det hentes petroleum ut fra, for å holde trykket stabilt. Ei forutsetning regjeringa har lagt til grunn for å åpne for petroleumsvirksomhet i Barentshavet, er at det ikke forekommer utslipp av skadelige kjemikalier. Men det er overhodet ikke laget noen scenarier i denne konsekvensutredninga, som går på skadelige kjemiske utslipp. Ifølge departementet er dette fordi teknologien i dag er god nok til at utslipp av skadelige kjemikalier ikke vil forekomme, men dermed er det ikke sagt at man overhodet ikke skal ta med muligheten for at det skjer.

Utopia
for 10 og 25 år siden

10 år siden

Studentene mobiliserte skikkelig torsdag 22. oktober. Over 2000 demonstrerte mot Regjeringens forslag til statsbudsjett, hvor studentenes økonomiske hverdag vil bli mye verre. Månedlige utbetalinger av studielånet og bortfall av stipend ved forsinkelse av studiet, er to av punktene i budsjettet som fikk studentmassene til å mobilisere (...).

Henta fra saka *Gikk i protest*

25 år siden

Progressiv Front, som tidligere ble sagt å være studentorganisasjonen der "NKS og uorganiserte sosialister" deltok, har i høst avgått ved døden. Ikke en markering eller et eneste studentpolitisk initiativ har vist seg. Tilbake står NKS, som heller ikke har drevet noe studentpolitisk arbeid i dette semesteret. (...) Progressiv Front (har) lenge vært en rein papirorganisasjon som ikke har skjult annet enn NKS.

Henta fra saka *Hvor er det blitt av Progressiv Front*

Fortellinger fra Groruddalen

Synser AUDUN RUNDBERG

En dag hadde vi en forsker som foreleser. Han snakket om noen ungdommer fra en ungdomsklubb i Groruddalen han hadde forsket på her i Oslo. Om hvordan musikk og fotball samlet gjengen med ungdommer fra 80 forskjellige nasjoner. En trivelig fortelling med ingredienser som breakdance, Tupac Shakur og moderne pakistansk popmusikk.

Men forskeren fortalte også om Muktar fra Eritrea som følte at han var utenfor, på klubben og

på skolen. Om hemmeligheten han ikke kunne fortelle til noen. Om hvordan Muktar begynte å bruke vold mot de som mobbet han, og hvordan han ble medlem av en gjeng.

Det var før. I dag klarer Muktar seg bra, fortalte forskeren. Forskeren brukte ikke ekte navn når han fortalte. Han ville heller ikke si hvor i Groruddalen klubben lå. Det avtalte han med klubben før han begynte forskningsprosjektet.

På andre siden av gata der jeg bor er det en baker. Egentlig er det ikke bare en baker, men et

bakeri. Og bakeriet ligger i en videregående skole. Og egentlig er det ingen baker der, men elever fra den yrkesfaglige videregående skolen som selger det de lager på skolen. Jeg vil ikke si hva skolen heter, men slår du opp navnet mitt i telefonkatalogen og tar en titt på kartet finner du det lett ut.

Det er nemlig ikke mange bakere i Sognsveien, det er ikke mange ungdomskubber i Groruddalen, og det er heller ikke mange bokhandlere i Kabul.

Som om ikke Kvalitetsreformen allerede kveler oss til døde med all sin effektivitet, så har Regjeringen Bondevik nå lagt kremen på kaken med sitt nye Damokles' sverd: Ved stryk gjøres alt stipend om til lån.

SPEKULATIV?: Er det mulig, om enn spekulativt, at Clemet & co. forsøker å meie ned all motstand? spør kommentatoren. Arkivfoto EIRIK LINAKER BERGLUND

Kristin Clemet – toppen av slemhet!

Tekst SIAN CONSTANCE
MACRAE O'HARA

Det er høst igjen – løvet faller i hodene våre atter en gang, og likeså gjør statsbudsjettets trusler, som når atter nye høyder i forbindelse med treg studieprogresjon. Det nye statsbudsjettet inneholder blant annet et utrivelig forslag, som går ut på at stryk-kandidaters stipend blir gjort om til lån, slik at man risikerer å få gjeld på den nette sum av kr 40 000,- for ett semester. Adrenalin løper gjennom studentorganisasjonenes blodårer, da disse er tuftet på frivillig innsats. Med denne horrible trusselen hengende over seg, vil den jevne student tenke seg vel om før han/hun investerer tid i frivillig arbeide.

Ingen urettferdighet?

Studentorganisasjoner sliter allerede nå, og har slitt i årevis med rekrutteringen. Folk er late og initiativløse og studentstyreledere tørker sine salte tårer i dyp forakt. Hvor har sekstiattergenerasjonens puls og iniativ gjemt seg? Hva hadde de, som vi ikke har? Er en av grunnene til at vi ikke gidder å lette på "bakstussen" for en kampsak, nettopp det at vi ikke har urettferdighet som motivasjon? Vel, om vi ikke har det, så kan

man spise hatten sin på at regjeringen Bondevik vil innføre det igjen. Kristne eller ei, her rocker kapitalisme og den sterkes rett – i regi av Kristin Clemet og hennes tidligere rektor på Handelshøyskolen, Victor Normann.

Automatiske lesesalshester

Er det mulig, om enn spekulativt, at Clemet & co. forsøker å meie ned all motstand? Er hun så slem som overskriften – en tidligere parole fra en studentdemonstrasjon, tilsier? Når ikke lenger noen har overskudd til å drive studentpolitikk, vil det heller ikke være noen andre enn (i ny og ne) et par eks-NKP'ere i Dagsavisen som på lederplass kommenterer Clemet/Margareth Thatcher II's kalde, dog effektive og (på kort sikt) resultat-orienterte planer.

Et fast element i Universitetsrektorers taler ved åpningen av det akademiske år, er at Universitetet, foruten å være en utdanningsinstitusjon også har som mål å virke *dannende* på sine studenter. Det blir imidlertid smått med dannelse her i gården når regjeringen Bondevik er på herjingstokt. Vi studenter forvandles til automatiske lesesalshester med kun et par andre tilleggsfunksjoner utenom lesing; nemlig spise, gå på do og sove, og kanskje en kino på lørdagskvelden. For et innholdsrikt liv vi får!

dagskvelden. For et innholdsrikt liv vi får!

Nyttig arbeidserfaring

Samtlige midler som deles ut til studentorganisasjoner må i fremtiden gå uavkortet til Studentenes sosialtjeneste, for at disse skal kunne håndtere haugen av fremtidsløse, lykkepille-knaskende og gjeldsbefengte eks-studenter som hopper seg opp i køen deres.

Svartmalingen vil ingen ende ta i denne kommentaren, men svarte utsikter er det også når Regjeringens utdanningspolitikk er så ensporet som de har kjørt til nå. Svært mange gjør nyttigere yrkeserfaringer ved siden av studiene, enn i studiene selv. Flere og flere arbeidsgivere krever erfaring i tillegg til studier, og regner dette med til kompetansen som man regner for nødvendig for stillingen han lyser ut. Politikere ser ofte sin begynnelse til inspirasjon og karriere nettopp i studenpolitikken, og man finner knapt en redaktør i Norges største medier som *ikke* har vært innom ett og annet medium på Universitetet.

Regjeringen Bondevik fører en omvendt kommunistisk politikk – der alle tvinges inn i deres tankebaner og måter å leve livet på hvor det meste dreier seg om resultater, målbare i kroner og øre.

Til valg

Leder I uke 44 er det klart for urnevalg på Universitetet. I år er det fire lister som stiller til valg; Sosialistisk studentlag, Frivillig samfunnsliste, Velferdsintensivt parti og Moderat liste.

De siste årene har arbeidet i Studentstyret vært preget av intern uro og samarbeidsproblemer. Disse problemene ser det nye arbeidsutvalget og styret ut til å ha lagt bak seg. Man ser fremover og konsentrerer seg om de oppgavene man faktisk har foran seg. For eksempel har arbeidsutvalget klart å få lagt NSUs landsting til Tromsø til vinteren. Dette vil være med på å vise at det faktisk jobbes konstruktivt i studentdemokratiet i Tromsø og at personkonfliktene er passé, og å bevise for studentene at studentdemokratiet er liv laga.

I høst skal et nytt studentstyre velges. 10 av representantene velges fra de såkalt politiske listene, resten kommer velges inn fra fakultetsrådene. Det er her studentene har mulighet til å påvirke hvordan styrets sammensetning skal bli det neste året, og hvilke saker som skal bli satt fokus på.

Det er enhver students rett og plikt å være med på å forme sin egen hverdag. Urnevalget er en av de mest direkte måtene å gjøre det på. De siste årene har valgdeltakelsen vært lav. Dette er ikke noe spesielt for Tromsø, men gjelder generelt for hele landet. Selv om ikke alle studenter er like engasjerte i egen hverdag, så er viktig å få flest mulig stemmesedler i urnene. I år er det spesielt viktig. Studentene og utdanningsinstitusjonene kan måtte gå gjennom store endringer det nærmeste året. Da er det viktig at studentdemokratiet står sterkt og har studentene bak seg.

Uansett politiske preferanser burde enhver student kunne identifisere seg med en god del av sakene som ligger i kampprogrammene til de ulike listene. Vårt råd er: Stem! Det er ingen grunn til ikke å gjøre det. Det koster ikke mange kalorier, og du vil med en gang oppdage at studentpolitikken kommer litt nærmere innpå livet.

Dersom du ikke har noen favorittliste av de som stiller til valg; før opp slengere! På den måten kan du stemme på akkurat de personene du mener har noe å fare med og kan bidra på en positiv måte i studentpolitikken. Denne ordningen er tatt ut av valgloven, men endringene vil ikke tre i kraft ved studentvalget før til neste valg.

Etter vår mening burde de politiske listene avskaffes ved valget til Studentstyret. Det partipolitiske har hatt en tendens til å overskygge studentdemokratiets oppgaver de siste årene. Et system som man har på Høgskolen ville fungere mye bedre, hvor man stemmer på enkeltkandidater man tror kan gjøre en god jobb, i stedet for lister. Godt valg!

Frivillig frafall

Den statsbudsjettforeslåtte stipendordninga vil ramme de frivillige. Hva med de som frivillig stryker?

Pris til fysikkprofessor

Asgeir Brække (61), professor i fysikk ved Universitetet, er tildelt Framkomiteens Nansenbelønning for 2003. Brække har gjort en betydelig innsats innen fagfeltet atmosfærefysikk, med spesiell fokus på studier av elektriske felt og strømmer i ionosfæren. Han er en av Norges mest siterte forskere innen fagfeltet og har skrevet 100 vitenskapelige artikler og åtte bøker. Brække har tidligere blitt tildelt Norges forskningsråds populærvitenskapelige pris for en bok om Nordlyset.

Ni tusen valgte fast rente

Da fristen gikk ut den 10. oktober, var det 9 221 kunder som hadde søkt om fast rente i Lånkassen fra 1. oktober, melder Lånkassen. Av disse ønsket 7 510 kunder å binde renten til 4,9 prosent i tre år, og 1 711 kunder ønsket å binde renten til 5,4 prosent i fem år. Ikke alle som søkte om fast rente, fikk innvilget søknaden. De som har mindre enn tre år igjen til innfrielse, får ikke fast rente i tre år. Tilsvarende må de som vil binde renten i fem år, ha minst fem år igjen å betale.

Statsbudsjettet

Økning for Universitetet

For første gang rundet UiTø milliarder i statsbudsjettet og får totalt den største økningen i bevilgninger av universitetene.

Tekst EIRIK LINAKER BERGLUND

Det var knyttet stor spenning til fremleggingen av statsbudsjettet i år. Totalt får Universitetet 1.070.808.000 kroner over statsbudsjettet, en økning på 8,8 prosent fra i fjor.

Det mest kritiske for universitetene var om det ville ligge nok penger til å finansiere innføringen av kvalitetsreformen. Universitetet i Tromsø har totalt fått bevilget 52,6 millioner kroner til kvalitetsreformen, mens behovet, regnet ut av Universitets- og høyskolerådet, var på 64 millioner. Totalt har universitetene fått bevilget 574 millioner kroner, mens behovet lå på 643 millioner. Utdannings- og forskningsdepartementet mener med dette at kvalitetsreformen er fullfinansiert.

Gjennomføring til 20 millioner

Tanken om en flygerutdanning ved Universitetet, i samarbeid med NAC på Bardufoss, må foreløpig legges på is. Det kom ikke bevilgninger i denne omgang. Noe som imidlertid fikk bevilgninger var tannlegestudiet, som starter opp høsten 2004 med ti studenter. Totalt får UiTø 32 nye studie-plasser. 14 kommer på medisin mens de resterende 8 kommer på farmasi.

Nytt av året er at institusjonene får en del midler etter hvor mange studenter som gjennomfører studiene på normert tid. Her skårer Universitetet høyt, med nesten 20 millioner kroner. Resultatkravet var at 3.118 studenter skulle gjennomføre, mens det endelige tallet ble på 3.483 studenter. Det som

trekker ned er at antallet utvekslingsstudenter er for lavt i forhold til kravet. Der taper UiTø 790.000 kroner.

17 nye stipendiater

Et annet tap for UiTø, og en av de virkelige strekene i regninga, er at det ikke er kompensert for lønns- og prisstigningen for 2003. Totalt dreier det seg om ca. 16 millioner kroner.

Når det gjelder forskningssatsingen, så skårer UiTø høyt i tildelingen av nye stipendiatstillinger. 17 nye stillinger og 4,7 millioner kroner er bevilget. Satsingen på forskning ved UiTø er på over 10 prosent av den totale, noe ledelsen er godt fornøyd med.

Rektor Jarle Aarbakke ser imidlertid både de positive og negative sidene ved budsjettet.

– Det positive er at det kommer midler til kvalitetsreformen. I tillegg får vi uttelling for gjennomførte studier, og midler til oppstart av odontologistudiet for ti studenter høsten 2004, påpeker han.

Han er ikke helt fornøyd med bevilgningene til forskning.

– Det er mindre entydig positivt. Det mest positive er at vi får 17 nye stipendiatstillinger. Men vi får ingen nye postdoktorstillinger, og heller ingen midler til strategisk satsing på forskning.

– Det har heller ikke kommet midler til formidling, slik som dette vi gjør nå, sa Jarle Aarbakke under pressekonferansen. Universitetene har krav på seg om å drive god formidling, men dette er ingen budsjettpost fra departementets side.

BÅDE OG: Rektor Jarle Aarbakke og direktør Arne Benjaminsen ser både positive og negative sider av statsbudsjettet. Foto EIRIK LINAKER BERGLUND

Forventer budsjettendringer

Leder av Kirke-, utdannings- og forskningskomiteen, Rolf Reikvam (SV), tror Stortinget vil endre store deler av regjeringens budsjettforslag.

Tekst KAI MAGNE MELHUS

– Jeg vil bli veldig overrasket hvis forslaget om konvertering av stipend til lån blir vedtatt, og hvis det ikke kommer mer penger, sier Rolf Reikvam. Han understreker imidlertid at mye av utfallet er avhengig av Finanskomiteen. Det er nemlig de som legger budsjett-rammene for de ulike fagkomiteene. Reikvam gir regjeringen litt ros og mye ris for budsjettforslaget.

– Jeg er tilfreds med driftsbudsjettet, men måten de har finansiert det på er dårlig. De har nemlig tatt pengene fra studentene. Det er helt uaktuelt for SV å støtte en svekkelse av stipendordningen, slår Reikvam fast.

Ingen garantier

Arbeiderpartiets representant i komiteen, Vidar Bjørnstad, vil imidlertid ikke gi noen garantier. Arbeiderpartiet foreslo selv for to år siden nøyaktig samme konver-

teringsmodell, men det er ifølge Bjørnstad likevel ingen selvfølge at AP vil støtte regjeringen.

– Vi fikk vedtatt en ny studiefinansieringsmodell, blant annet etter kritikk fra regjeringspartiene. Nå bør den nye modellen få virke. Regjeringens forslag lager uforutsigbarhet.

– Hvordan stiller Arbeiderpartiet seg til den manglende satsingen på studentboliger og finansieringen av utenlandsstudier?

– Det er såpass stor usikkerhet at det er umulig å gi noen garantier. Vi har nettopp startet arbeidet, men jeg håper vi kan rette opp noen av kuttene, svarer Bjørnstad.

Støtter regjeringen

FrP er antakelig regjeringspartienes førstevalg som partner i et budsjettforlik. FrP krever mer penger til nybygg, bedre forhold for utenlandsstudentene og fullfinansiering av Kvalitetsreformen. Ifølge FrPs fraksjonsleder i Kirke-

og utdannings- og forskningskomiteen, Arne Sortevik, vil imidlertid FrP støtte regjeringens forslag om konvertering av stipend til lån. Dermed er det flertall på Stortinget for det omstridte forslaget.

– FrP er enig i regjeringens konverteringsforslag, men det forutsetter at legitime grunner ved stryk blir tatt hensyn til, presiserer Sortevik.

Ber seniorene om å slutte

NTNU vil ha ned gjennomsnittsalderen på sine ansatte, melder Teknisk ukeblad. Nå motiveres seniorene til å slutte. Det har lenge vært snakket om forgubbing blant professorer og annet vitenskapelig personell ved NTNU. Tiltakene omfatter ikke bare tiltak for å stimulere folk til å slutte. Det settes også av midler til dublering av stillinger i en overgangsperiode for å være bedre forberedt der pensjonering av ansatte er nær forestående.

TSI fikk elitekvalifisering

Tromsøstudentenes innebandyseksjon har offentliggjort at eliteseriekvalifiseringen for menn skal avholdes i Tromsø. TSI skal være arrangør for kvaliken som går av stabelen 20. og 21. mars. Spillested vil for anledningen være Tromsøhallen. Det er første gang denne kvalifiseringen arrangeres i Nord-Norge.

Statsbudsjettet

Nullbudsjett for Høgskolen

Høgskolen i Tromsø betegner årets statsbudsjett som et nullbudsjett for skolens del. Noen budsjettposter skjæres det ned på, mens andre blir økt.

Tekst EIRIK LINAKER BERGLUND

Totalt sett går direktør Ben Schei og resten av skolen ut i null. Det betyr at man ha omtrent like mye å rutte med som i fjor.

– Vi har fått trukket noe på studieprogresjon. Men vi kom bedre ut av det enn vi hadde beregnet og forventet på forhånd, mener Schei.

Høgskolen har blitt trekt på at de har fått gjennom færre studenter enn kravet var satt til. Schei er imidlertid rask med å presisere.

Høyere krav til Høgskolene

– Det er feil at vi har en lavere gjennomføringsgrad enn for eksempel Universitetet. Antall studiepoeng per student i fjor var på 43,47 prosent hos oss. Året før var det 45,3 prosent. Universitetet har 36,19 studiepoeng per student. Grunnen til at vi blir trekt er at det blir stilt høyere krav til høgskolene fordi vi hadde god uttelling fra før. HiTø ligger godt an blant høgskolene, skyter han inn.

Schei har ingenting i mot akkurat det.

– Jeg synes det er rimelig at det stilles høyere krav til høgskolene som har flest profesjonsstudier enn det gjør til universitetene.

Høgskolen har lenge arbeidet for å få flyttet Avdeling for ingeniør- og økonomifag, men det ligger ingen penger til dette i budsjettet.

– Vi hadde ikke forventet å få penger til det. Vi er likevel nevnt i budsjettet. Departementet er klar over at vi trenger enlytting, men vi er ikke enige om størrelsen på et nytt bygg.

Ingen nye studieplasser

– Det som er aller mest skuffende er at vi ikke fikk noen midler til kunstutdanninga i Nord-Norge.

Stortinget har sagt at det skal satses på utviklinga av ei kunstfagutdanning i Nord-Norge, noe departementet altså ikke følger opp i denne omgang. Schei ser imidlertid ikke helt mørkt på det.

– Vi vet at vi har utdanning- og forskningskomiteen på oss på dette.

Høgskolen fikk ingen midler til oppretting av nye studie-plasser. Det blir ei utfordring for HiTø. Ingeniørfagene har hatt stor økning de siste årene, og trenger flere studie-plasser. – Det var skuffende at vi ikke fikk nye plasser. Det blir tøffere tak for Høgskolen framover. Nå må styret ta et valg og omprioritere plassene internt.

Totalt får Høgskolen bevilget 10 millioner i statsbudsjettet. Det er ikke Schei misfornøyd med.

– Vi fikk 4,5 millioner fra i fjor, og totalt 10 millioner, vi kan ikke være misfornøyd med det. Det ligger innenfor forventningene vi hadde. Basisbevilgningen har økt med 4,3 millioner, påpeker Schei.

UT I NULL: Rektor Ulf Christensen og Høgskolen sier seg brukbart fornøyd med bevilgningene i statsbudsjettet, selv om de blir trukket for studieprogresjon. Arkivfoto AUDUN RUNDBERG

Dyrt med utenlandsstudier

Dersom Regjeringens budsjettforslag blir vedtatt får utenlandsstudentene ei tung byrde å bære. – Uakseptabelt, mener ANSAs president Gustav Heiberg.

Tekst DIMA EMELIANOV

Da årets budsjettforslag ble lagt på bordet 7. oktober var ANSA – interesseorganisasjonen for norske studenter i utlandet – en av de som ikke fikk sine ønsker innfridd. Regjeringens forslag innebærer riktignok en økning i den samlede støtten for importerte vektall, men dette på bekostning av stipendandelen.

– Uakseptabelt

– Regjeringens nye forslag til å redusere støtten til utenlandsstudenter med hele 50 millioner innebærer først og fremst en uakseptabel og høy lånesum, presiserer ANSAs president Gustav Heiberg.

Statens lånekasse opplyser at den nåværende støtten består av et ordinærstipend på 80.000 kroner,

samt ytterligere støtte til å dekke skolepenger innenfor valgte studieretninger på opptil 52.320 kroner. Dersom regjeringens forslag blir vedtatt uten endringer vil dette føre til at studenter, uavhengig av studieretning, kan bli tildelt støtte på opptil kr 182.320. Baksiden av medaljen er midlertidig at nærmere 135.000 kroner av beløpet er lån. Heiberg mener dette vil ta motet fra mange av studentene.

Lavere kvalitet

– Særlig de som sikter mot skoler i USA og Storbritannia vil trolig vurdere å legge planene på hylla, ettersom skolepengene der ofte overstiger lånekassens støtte med flere hundre tusen, sier Heiberg.

ANSA meddeler likevel at de i utgangspunktet er positive til strukturen i forslaget om en ny finansieringsmodell for studie-

støtte. Men samskipnaden påpeker at departementet har lagt inn en uakseptabelt høy lånkomponent i studentprogrammet, noe som saboterer Regjeringens egne løfter om fokus på internasjonalisering. Heiberg er ikke i tvil om hva en slik utvikling vil føre til.

– Dersom staten ikke gir studenter tilstrekkelig støtte vil det føre til at kvaliteten på vektallene faller. I utlandet henger kvalitet og pris nemlig tett sammen. Å gi opp en slik investering vil derfor føre til et generelt lavere utdanningsnivå i Norge, forklarer Heiberg og legger til at den internasjonale kompetansen vil være svært verdifull når oljealderen er over.

– ANSA håper Stortinget i sin behandling vil respektere det faktum at utdanning er en investering og ikke en kostnad, konkluderer han.

GODKJENT SEMESTER UTENLANDS
- universitets og høgskolenivå -

Ivaretar den internasjonale dimensjonen ved lokale forelesere og lokalt perspektiv!
Sosialt arbeid inngår som viktig del av våre programmer!
SØK NÅ!

SEMESTEREMNER I:	ANTIKKENS KULTUR (Italia)
PORTUGISISK (Brasil)	KUNST- OG HÅNDVERK (Italia)
FRILUFTSLIV (Dom. Republikk)	UTVIKLINGSSTUDIER (Brasil)
FREDSSTUDIER (Sør Afrika)	SPANSK (Dom. Republikk)

StudyAway

For mer info om våre studier: www.studyaway.no
For veiledning: 22 69 19 03 / info@studyaway.no

GIR RETT TIL NORMAL STØTTE FRA LÅNEKASSEN!

Frivillige stiller til valg

For første gang stiller de frivillige fra Driv og Samfunnet en egen liste til studentstyrevalget. Og det gjør de ikke bare for moro skyld.

Tekst EIRIK LINAKER BERGLUND
Foto TONJE MERETE MOE

Det har lenge vært snakk om at de frivillige på Driv og i Studentsamfunnet burde danne en egen liste til valget til Studentstyret. Nå er Frivillig Samfunnsliste en realitet, og stiller som en av fire lister til valg. Studentstyreleder Vegard Stokland er listetopp, og forklarer litt av bakgrunnen:

Mål: Fire representanter

– Det viser seg at de som sitter i Studentstyret har varierende kunnskaper om de frivillige organisasjonene. Folk vet ikke hva de ulike står for. Der skiller vi oss ut. Vi har kontakt med de frivillige.

Lista består av frivillige og engasjerte i Studentsamfunnet og på Driv. Blant navnene finner vi blant andre nåværende og forhenværende president i Samfunnet, Kjetil Karstad og Andreas Rodtwitt, samt avtroppende organisasjonssekretær Camilla R. Gundersen.

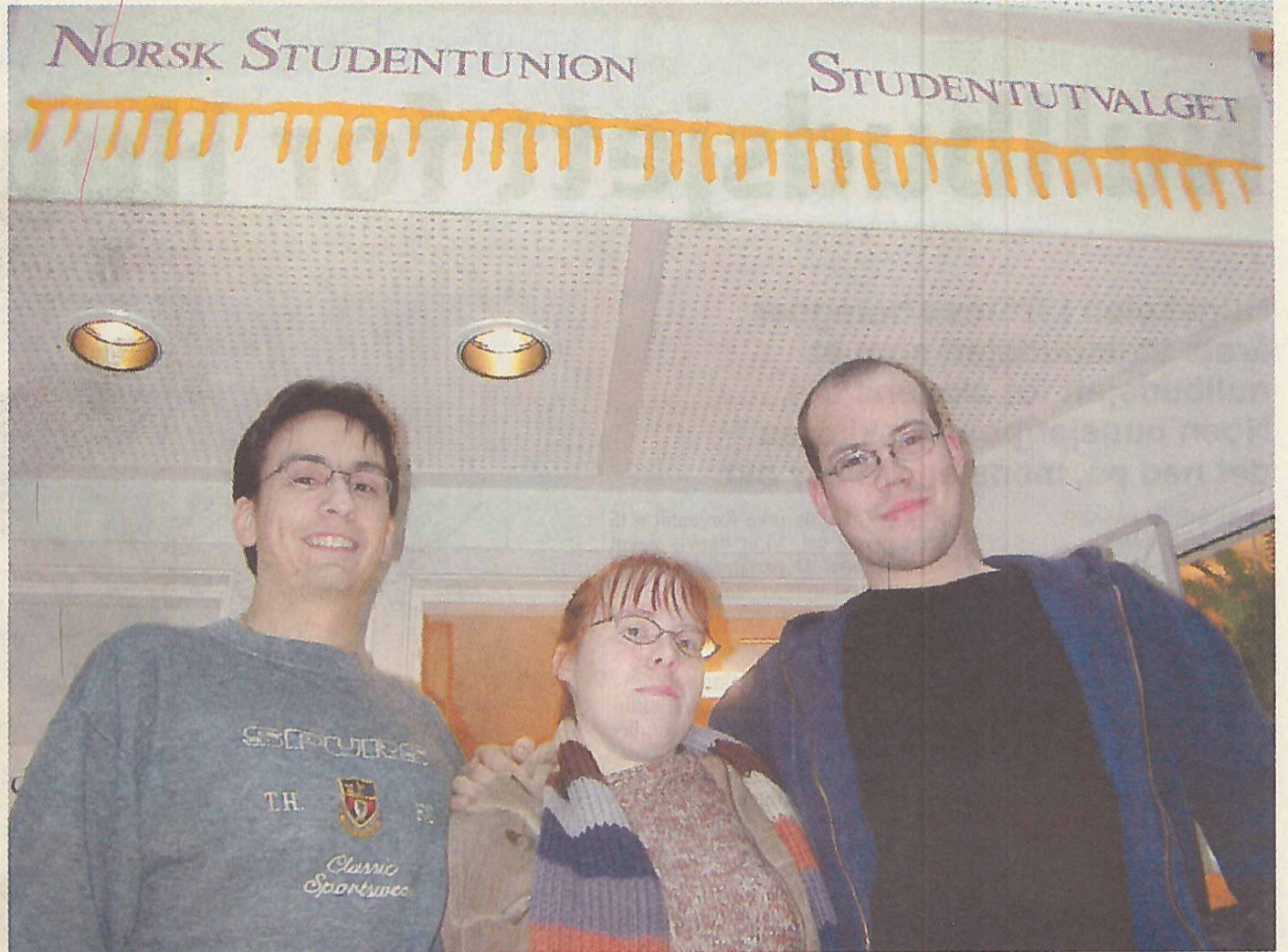
– Det fleste er med i begge deler, der er ganske flytende grenser mellom Driv og Samfunnet. Vi har et tett samarbeid, mener Stokland.

Stokland tror studentene har et nærmere forhold til Felles Samfunnsliste enn de har til andre lister.

– Vi jobber som frivillige, og viser dermed frem fjeset vårt for flere folk. Det gjør folk ser at vi faktisk jobber for fellesskapet, tror han.

– *Har dere noen målsetning for valget?*

– Vi har en ambisjon og målsetning om å få fire stykker inn i Studentstyret. Det hadde selvsagt ikke vært oss imot å få inn flere, men Moderat liste og Sosialistisk studentlag har sin etablerte velgerskare, så det kan bli

KUPP: Frivillig Samfunnsliste stiller til valg for første gang. De tre listetoppene, Vegard Stokland (27), Ingvild Schei (21) og Hans Eivind Dalsbø (22) satser på å få mange representanter inn i Studentstyret for å sette fokus på studentvelferd.

vanskelig, tror Stokland.

Inhabilitet

Frivillig Samfunnsliste har ingen partipolitiske interesser i motsetning til enkelte av de andre listene, men håper likevel å fange studentenes oppmerksomhet.

– Vi setter det studentpolitiske i fokus, og satser på å ta noen stemmer fra de to store. (Moderat liste og Sosialistisk studentlag).

Frivillig Samfunnsliste vil spesielt

arbeide spesielt for å bedre forholdene for de små studentforeningene.

– Disse foreningene er viktige for å få et rikt studentliv, påpeker Stokland.

– Vi vil også arbeide for at det skal bli lettere å være student. Det er for dårlig informasjonsflyt fra administrasjonen. Studentene bruker for mye tid på å skaffe informasjon, forteller tredjekandidat Hans Eivind Dalsbø.

Enkelte stiller spørsmålsteget med om

habiliteten til mange av personene som står på lista. Studentstyret behandler mange saker som har relevans for både Driv og Samfunnet.

– Det er klart at det setter store krav til oss som representanter. Vi må ha fornuft nok til å trekke oss dersom vi føler oss inhabil, sier Vegard Stokland.

Listene

Moderate

Moderat liste

Kumulerte listetopper: Håkon Bryge, Geir Arne Johansen, Britt Christine Mathisen.

Utdrag fra kampprogram:

- Fjerning av de politiske listene, erstattes av et fakultetssystem
- All parkering på campus skal være gratis
- Opprette et karrieresenter på campus
- Moderat liste sier klart nei til skolepenger
- Erstatte Max Havelaar-kaffen i kantinene med bedre og billigere kaffe
- Ønsker å åpne for at flere kan tilby varer og tjenester på campus
- Innføre utlånsordninger for bærbare pc'er
- Ønsker at Studentstyret skal drive med studentpolitikk, ikke med utenrikspolitiske saker
- Flere døgnåpne lesesaler
- Heldøgnsstilgang på varmtvann, med flere vann og kaffeautomater.
- Det skal re-etableres en minibank på campus.

SSL

Sosialistisk studentlag (SSL)

Kumulerte listetopper: Jørn A. Henriksen, Idunn Austdal, Hallgeir Ofte, Anja Uglem, Terje Håkstad.

Utdrag fra kampprogram:

- Bevare universitetene som autonome breddeuniversiteter. Støtter mindretallet i Ryssdal-utvalget.
- Kjempe for at utdanning fortsatt skal være gratis
- Større fokus på pedagogisk ferdighet hos ansatte ved karriereprogresjon og tilsetting
- Stram linje for involvering av kommersielle interesser på Universitetet. Studentstyret skal kun inngå avtaler med kommersielle aktører når dette er spesielt gunstig for studentene
- Internasjonal solidaritet, utveksling og integrering av internasjonale studenter
- Sterkere fokus på miljøarbeid i Studentstyret
- Velferd – Driv og Kraft skal bakkes opp, samt kafé og barnehage på campus
- Arbeide for å ivareta det samiske folks rettigheter
- Vil arbeide for økning i stipendandelen, og for en lav og politisk styrt studierente

VIP

Velferds Intensivt Parti (VIP)

Kumulerte listetopper: Petter Johansen, Anne Cecilie Nyheim.

Utdrag fra kampprogram:

- Vil bedre informasjonsflyten og legge forholdene bedre til rette for internasjonale studenter med tanke på skilt, menyer og lignende på campus
- Vil utvide det trådløse datanettet på campus
- Vil utvide bruken av nøkkeltkort til studentene
- Øke datamaskinparken for studentene
- Bevilge mer penger til fakultetsdemokratiet
- Mulighet for innendørs parkering av sykler. Bedre overvåkning av sykler på universitetsområdet, evt. videoovervåkning av sykkelparkeringsplasser
- Legge ned kantina i kjelleren på UB og farmasi, samt andre underskuddsforetak. Dette vil også frigjøre areal som kan brukes til andre sosiale formål
- Det må til enhver tid være tilgjengelig lesesalsplasser til de som ønsker det, spesielt i eksamensperioden

Frivillig samfunnsliste (FSL)

Kumulerte listetopper: Vegard Stokland og Ingvild Schei.

Utdrag fra kampprogram:

- Bedre økonomiske vilkår for studentdrevne organisasjoner
- Vil bedre arealvilkårene for studentorganisasjoner
- Gjenopprette Studentstyrets integritet som et organ for studentene
- Jobbe for studiepoengkompensasjon for høyere verv i studentorganisasjoner
- Jobbe for et bredere kulturtilbud for studentene
- Jobbe for bedre informasjonsflyt til nye og gamle studenter
- Jobbe for bedre faglig oppfølging av nye og gamle studenter
- Nøkkeltkorttilgang på alle fakulteter
- Jobbe for en best mulig sosialtjeneste for alle studenter
- Økt kontakt mellom internasjonale og norske studenter
- Jobbe for økt kontakt mellom fakultetene og næringslivet
- Jobbe for at fagenes relevans for yrker i næringslivet blir mer vektlagt

STEM: Nå er det snart på tide å putte stemmeseddelen i en slik valgurne på Universitetet.

Foto EIRIK LINAKER BERGLUND

Nå skal det velges

I uke 44 er det klart for urnevalg til Studentstyret ved Universitetet. I år stiller fire politiske lister til valg. Men det er du som avgjør utfallet.

Tekst EIRIK LINAKER BERGLUND

Til forskjell fra Høgskolen er det ved Universitetet politiske lister som stiller til valg til studentdemokratiet. I år stiller Sosialistisk studentlag, Moderat liste og Velferdsintensivt parti (VIP) til valg som i fjor. Nytt av året er lista Frivillig samfunnsliste, som i grove trekk består av personer fra Driv og Studentsamfunnet (se egen sak).

Urner overalt

Selve valget foregår over tre dager. Tidligere har det vært lagt over to dager. Ønsket er at en utvidelse av valget skal føre til at flere finner veien til stemmeurnene og bidrar til å forme studentdemokratiet på sin måte. Valgdeltakelsen har tradisjonelt vært lav. Målet er å få opp denne i år.

Det skal, i henhold til valgreglementet, være mulig å stemme minst fire timer hver av valgdagene. Urnene vil være på fem ulike steder på universitetsområdet: Norges fiskerihøgskole (kantina), MH-bygget (kantina), Mat-nat (informatikk-sida), UB og Hovedgården. Studenter som holder til i Gjennomgangsbygget, i byen eller på Åsgård vil kunne benytte seg av disse

urnene, men det vil også komme en såkalt "vandrende urne" rundt og samle inn stemmer på disse stedene.

Det er også mulighet for å forhåndsstemme frem til valget. Dette gjøres på Studentstyrets kontor i andre etasje i Hovedgården på Universitetet.

Husk semesterkort!

For å få stemme må du være registrert student. Husk derfor å ta med deg gyldig semesterkort. Man kan selvsagt bare stemme én gang, men det spiller ingen rolle ved hvilken urne man stemmer. Kumulering og stryking er tillatt, og i tillegg er det fremdeles tillatt å føre opp slengere på de forskjellige listene. Dette er spesielt for dette valget.

Valgloven er endret på dette punktet, men disse vil først tre i kraft for urnevalget til neste år, forteller organisasjonssekretær i Studentstyret, Jostein Fredheim, og kommer med en liten oppfordring:

– Å stemme er fort gjort, og koster ikke mange kalorier.

I år er det totalt ti representanter som skal velges inn fra listene. I tillegg kommer representantene fra fakultetene.

Valg ved Høgskolen

7. oktober ble det avholdt valg til Studenttinget og andre styrer på Høgskolen.

Tekst EIRIK LINAKER BERGLUND

Studentene valgte representanter til høgskolestyret, Studenttinget og avdelingsstyrene. Studenttinget ved Høgskolen vil fra nyttår bestå av følgende personer:

- Kristin Søndena
- Bjørn Are Ernsts
- Alf Ole Førre
- Odd Marcus Grøtte Pedersen
- Jan Ingebrigtsen
- Rune Werner Monrad
- Nasra Ali Omar
- Nina Handberg
- Eivind Engstad
- Kent Are Solli
- Merete Bjørshol
- Sigurd Torbergsen

Studentene har to representanter i høgskolestyret. De to som ble valgt inn (med virkning fra 15.10) er Børre Lysvoll (Avdeling for kunstutdanning) og Gunhild S. Johansen (Avdeling for lærerutdanning). Johansen ble valgt inn på grunn av reglene for kjønnskvotering. Vara for Lysvoll blir Bjørn Are Ernsts (AFL), mens Merethe Bjørshol blir vara for Johansen.

Avdelingsstyrene blir også besatt med to studentrepresentanter. Til styret ved Avdeling for helsefag ble Karina Dahl-Christensen og Bjørn Are Ernsts valgt. Avdeling for ingeniør- og økonomifag: Kine Larsen og Raymond Halvorsen. Anders Engås og Nina Handberg ble valgt inn i styret ved Avdeling for kunsthøgskolen, mens Merethe Bjørshol og Eirik Høst ble valgt ved Avdeling for lærerutdanning.

Første deltids fysioterapistudium

Mandag 20. oktober kl 13.00 startet 15 studenter på det første norske deltidsstudium i fysioterapi. Studiet går over fire år og gir graden bachelor i fysioterapi. Normal studietid på full tid er tre år. Studiearbeidet vil i hovedsak foregå i praksisfeltet der studentene selv har skaffet praksisplass, i samlinger på høgskolen og gjennom IKT-støttede selvstudier. Studentene må ha tilgang til datautstyr og Internett, og det er også ønskelig at de har et digitalt videokamera.

Betal studielånet elektronisk

Lånekassen tilbyr nå kunder eFaktura. Fra og med i dag kan tilbakebetalere velge å få regningen rett i nettbanken. Lånekassen er den første statlige tilbyder av eFaktura. Med eFaktura blir tilbakebetalingen til Lånekassen både enklere, helt korrekt, mer tilgjengelig og fleksibel. Kundene får ferdige utfylte regninger, de kan endre beløp og forfallsdato og regningen er alltid tilgjengelig i kundens nettbank. Det er bare kunder med egen nettbank som kan bestille eFaktura fra Lånekassen.

Frykter frafall av frivillige

Studentorganisasjonene frykter redusert rekruttering til frivillig arbeid blant studenter som resultat av statsbudsjettets forslag å gjøre strykkandidaters stipendandel om til lån.

Tekst SIAN CONSTANCE O'HARA

Regjeringen Bondevik har lagt frem sitt forslag til årets statsbudsjett og studentorganisasjonene uroer seg over det frivillige arbeidets skjebne. Nesten samtlige aktiviteter ved Universitetet og Høgskolen er avhengig av frivillig innsats, og som kjent sliter disse med å rekruttere fra før av.

President i Studentsamfunnet, Kjetil Karstad, er ikke begeistret:

– Færre vil komme til å ta på seg frivillige verv. Trolig vil de mest ivrige av de frivillige ofre tid på dette, men disse som utfører "småjobber" i kafedrift etc., ser jeg for meg at blir mindre hyppig representert og forsvinner, og det er ille. Allerede nå sliter vi med rekrutteringen fordi studenter jevnt over er mindre engasjert enn før, og slik har det vært de siste 12 år. Med Regjeringens budsjettforslag blir det hvert fall ikke bedre.

Studenpolitikken ad undas

Vegard Stokland, leder i Studentstyret, er også oppgitt over regjeringens krumspring:

– Dette er veldig beklagelig. Denne ordningen er helt grei for A4-studenten, men for den som blir syk, den som sliter med eksamensangst, har en dårlig dag under eksamen eller lignende, er dette svært uheldig. Dette går følgelig også utover det frivillige arbeidet ved Universitetet, som er fundamentalt for å opprettholde utenomfaglige aktiviteter og tilbud. Frivillig arbeid har også sin verdi, og det er trist at regjeringen kjører så ensporet på effektivitet.

RYSTET: To av de frivillige ved Driv, Tony Winkler og Sylvi Luneng synes Regjeringens forslag er bak mål.

Foto SIAN CONSTANCE O'HARA

Drivs skjebne

På Driv er også stemningen oppgitt. Tromsøs største konsertscene og aktivitetshus for studenter er utelukket basert på frivillig innsats, og jo flere dess bedre. Nå kan det se mørkt ut.

– Dette har blitt diskutert opp og ned, ut og inn i alle studentersamfunn i Norge og man ser mørkt på dette, men akkurat når det gjelder Driv så har vi vært føre ute var og

satset hardt på rekruttering. Vi har aldri hatt så mange frivillige som vi har per i dag, men likevel, for dem som kan tenke seg å være med her, så kan det aldri bli nok, understreker Kari Westergaard, kulturstyreleder ved Driv.

Hun forklarer videre at i tilfelle krise på Driv, vil det bli aktuelt å redusere arbeidsbelastningen på den enkelte frivillige, dersom det faller i smak.

– Vi kan ikke kreve at de skal ofre studiene sine for dette.

Tony Winkler og Sylvi Luneng, begge frivillige ved Driv, stemmer i klagekoret.

– Er det meningen at vi skal bo på lesesalen? Dette virker ikke som et gjennomtenkt forslag. Det går ikke an å studere uten å ha et liv ved siden av. Universitetet skal gjenspeile mangfold, men dette legger åpenbart ikke regjeringen opp til, mener de to.

Får kompensert for arbeidsgiveravgifta

Studentsamskipnadene i Nord-Norge vil få kompensasjon for de ekstra utgiftene i arbeidsgiveravgift. Det er klart etter at statsbudsjettet ble lagt frem.

Bortfallet av den differensierte arbeidsgiveravgifta ville medført ekstrakostnader på nærmere fem millioner kroner for Studentsamskipnaden i Tromsø. Statsbudsjettet åpner for at de ekstra utgiftene vil bli kompensert fra staten. Dermed kan Samskipna-

den og studentene puste lettet ut.

– Vi er veldig godt fornøyd med at vi får denne kompensasjonen. Dersom den ikke hadde kommet, ville det blitt ganske alvorlig for oss, sier assisterende direktør, Helen Knoph Larsen.

Dermed slipper Samskipnaden å sette opp prisene på boliger, barnehager og lignende.

Driv vil fylle tredje etasje

Kun formaliteter gjenstår før Driv åpner dørene for studentorganisasjonene.

Tekst DIMA EMELIANOV

Den dårlige økonomien på Driv har lenge vært under lupen. Årsaken til den fallende kurven: Lave inntekter. For å endre denne utviklingen har Studentsamskipnaden lagt om sin økonomiske strategi, og vil nå tilrettelegge – ved hjelp av et romsligere budsjett – for konkrete tiltak.

Freitag formiddag ble det følgelig klart at studentorganisasjonene ved Universitetet og Høgskolen i Tromsø sannsynligvis får grønt lys til å innta 3. etasje på Driv. Styreleder Truls Boholm i Studentsamskipnaden forsikrer at kun byråkrati og det praktiske gjenstår før studenthuset kan fylles med aktivitet.

– Vi planlegger å flytte all kommersiell virksomhet fra 3. etasje til andre deler av bygget, slik at ønsket om mer alburom fra studentorganisasjonene kan innfris, forteller Boholm.

Planen innebærer en kontorløsning der de godkjente foreningene, vegg i vegg, fritt skal få utfolde sine interesser.

– Både juss og konsertkonsulatet har meldt sin interesse, men vi kommer også til å oppfordre de øvrige foreningene til å ta seg til rette, forteller han.

– Før visjonen kan bli realitet må likevel enkelte ting avklares, presiserer Boholm.

En langsiktig plan som innstiftes i budsjettet til Universitetet og Høgskolen er nødvendig dersom Driv skal legge sine økonomiske bekymringer til side. Ytterligere er samtykke fra Høgskolen utestående, da de var fraværende ved forhandlingsbordet. Likevel mener Boholm at disse hindringene er overkommelige.

– Når formalitetene er på plass, sier han, åpner Driv dørene for foreningene, og Studentsamskipnaden betaler!

Utopia

STUDENTAVISA I TROMSØ

Ledige stillinger våren 2004

Ansvarlig redaktør
og nyhetsredaktør

50 prosent stilling som ansvarlig redaktør

Ansvarlig redaktør blir ansatt på åremål for ett år. Utopia søker en person med ledererfaring og journalistisk teft til å overta ansvaret for avisa. Ansvarlig redaktør har det overordnede ansvaret for alle ledd i avisproduksjonen. Erfaring med journalistisk arbeid er ei forutsetning.

I tillegg er ansvarlig redaktør Utopias administrative leder og styreleder. Organisasjonserfaring er derfor en nødvendighet.

Lønn etter avtale.

100 prosent stilling som nyhetsredaktør

Som nyhetsredaktør må vedkommende være iderik og ha nese for nyheter, samt ha solid kunnskap om Universitetet og Høgskolen i Tromsø og norsk høyere utdanning generelt. Det forutsettes at redaktøren selv arbeider fram saker, og bidrar til å utvikle og systematisere avisas nyhetsdekning.

Lønnes med 115.000 kroner i året

IT-ansvarlig

25 prosent stilling som IT-ansvarlig

IT-ansvarlig blir ansatt i 25 prosent stilling og har ansvaret for Utopias nettsider og datapark. Avisas datapark består av fire Windows-baserte PC-er, en Windows 2000-server og en linuxboks. Vi søker en person som kan videreutvikle og ha ansvar for avisas Internett-sider, samt vedlikeholde og oppgradere maskinparken. Lønnes med 25.000 kroner i året.

Desksjef

50 prosent stilling som desksjef

Desksjef blir ansatt i 50 prosent stilling på åremål for ett år. Utopia søker en person som kan lede arbeidet med den grafiske utforminga av avisa. Arbeidet vil i hovedsak bestå av koordinering av bilder/tekst og praktisk ombrekkingsarbeid. Du bør ha erfaring med deskarbeid/grafisk utforming. Gode datakunnskaper er en nødvendighet. Erfaring med programmer som Adobe InDesign, Pagemaker eller QuarkXpress er nyttig. Stillinga lønnes med 50.000 kroner i året.

Søknadsfrister: **10. november.**

Krav til alle stillinger: Søker må være registrert student.

Søknad med CV, attester og arbeidsprøver sendes eller leveres: **Utopia v/Eirik Linaker Berglund, Hovedgården, Universitetet i Tromsø, 9037 Tromsø.** Eller e-post: **redaktor@utopia.no.**

Spørsmål kan rettes til ansvarlig redaktør **Eirik Linaker Berglund**, telefon **77 64 59 00** eller mobil: **41 43 13 18.**

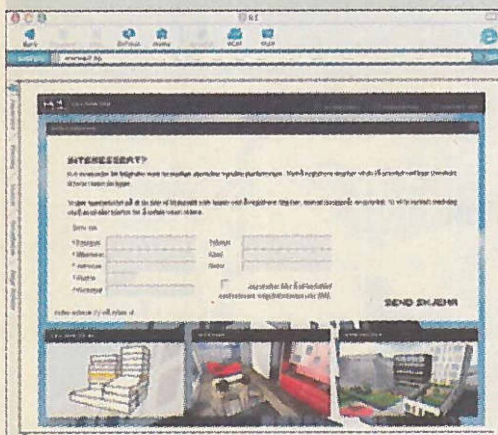
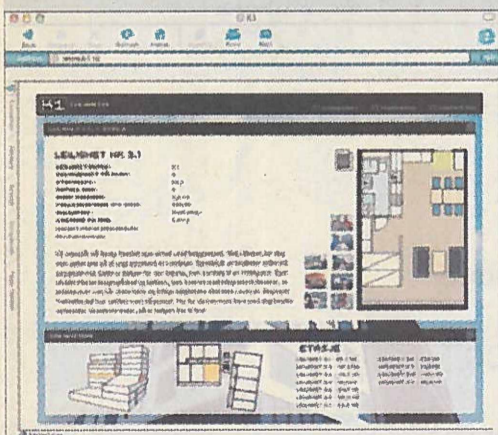

LEILIGHETER.

Registrer deg på nett

Besøk våre nettsider, **www.K-1.no** og skaff deg en prioritert plass i køen for kjøp av leilighet. Ta deg tid til å se igjennom alle leilighetene i alle etasjene og på detaljbildene fra interiør og eksteriør. Registrer deg som interessert på web eller ta direkte kontakt med megler. Du slipper å overnatte i sovepose for å komme først i køen.

3D-bilder: 70°N arkitektur as

- Sentralt beliggende ved Tromsø Tinghus
- Selveierleiligheter fra 880 000,-
- Fra kr. 3734,- pr. måned*
- Størrelser fra 34.7m² (2-roms) til 78 m² (4-roms)
- Finansiering opptil 100%
- Særegen arkitektur med høy standard
- Spesialdesignet bad og kjøkken inkl. hvitevarer
- Salgsstart: 25. oktober kl. 12.00
- Byggeplassvisning: Tirsdag 21. okt., onsdag 22. okt. og torsdag 23. okt. 16.00 - 18.00

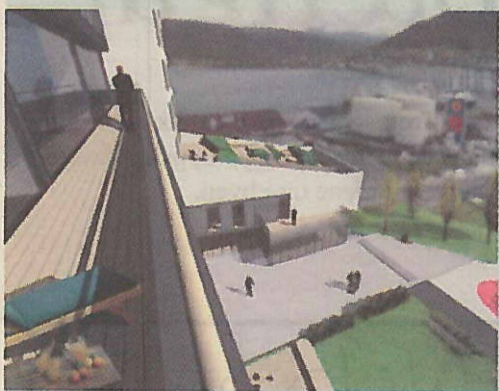
DnB Eiendom
Fr. Langesgt. 14
Telefon 776 29 660

Postbanken Eiendomsmegling
Fr. Langesgt. 20
Telefon 77 69 10 60

LEILIGHETER

3D-bilder: 70'N arkitektur as

Byggeplassvisning

K1 inviterer til byggeplassvisning

- Møt meglere fra Postbanken Eiendomsmegling og DnB Eiendom.
- Snakk finansiering med Postbanken og DnB.
- Møt representanter for utbyggerne.
- Få svar på alt du lurer på.
- Vi stiller med stigebil, slik at du kan prøve utsikten før du kjøper.

Hvor?

- Visningen er ved Tromsø Tinghus, inngang Seminarbakken. Følg skilting.

Når?

- Tirsdag 21. okt., onsdag 22. okt. og torsdag 23. okt. fra 16.00 - 18.00

NB! Salgsdag er lørdag 25. oktober fra 12.00 - 15.00.

Husk å registrere deg på www.k-1.no for å få prioritert plass i køen.

DnB Eiendom
Fr. Langesgt. 14
Telefon 776 29 660

Postbanken Eiendomsmegling
Fr. Langesgt. 20
Telefon 77 69 10 60

Fredagskafeen

Annehver fredag arrangerer Café Bodega Fredagskafé, dette er et tilbud for alle nye og gamle medlemmer. Meningen med prosjektet er at medlemmene selv kan være med å velge hvilken vi skal vise, og ingen blir sure om du ler høyt eller roper til lerretet. Ja innimellom arrangerer vi sågar "sing along". På fredagskafeen er det mulig å få kjøpt snacks, drikke og mat. Og etter reiser de som vil i samlet trupp til byen.

Visste du at...

Medlemmer av Studentsamfunnet har en ekstra rabatt på nesten alle konsertene på driv? De tre prisene på Samfunnets konserter er for samfunnsmedlemmer/ studentrabatt / fullpris. I tillegg får Samfunnsborgere gratis vaffel ved kjøp av drikke i Café Bodega, slippe foran køen på driv uten å betale cc, og være med i så mange av Studentsamfunnets medlemsgrupper som de vil. Medlemskap i Studentsamfunnet koster bare 60,- for et semester eller 100,- for et helt år.

Studentsamfunnet søker deg!

“Hei mamma, jeg er blitt innenriksminister”

Kunne du tenke deg å bli titulert innenriksminister? Studentsamfunnet i Tromsø er på leting etter det siste medlemmet i presidiet, den daglige ledelsen av Tromsøs største kulturelle student-organisasjon.

Avtoppende innenriksminister, Arnt Roger Ugland, tar en slurk av den varme kaffen i Café Bodega- og sier han er glad for at han tok stillingen som Innenriksminister. “Det har gitt meg uvurderlig kunnskap om organisasjonsarbeid, og for ikke å snakke om mange gode venner” sier Roger. Han påpeker at det ikke har vært noe problem å kombinere stillingen med hovedfagsoppgaven i planlegging og lokal samfunnsforskning som han snart er ferdig med. Han har i tillegg viet mye av sin tid til Samfunnskoret “Fullt på Høyde” der han har vært et aktivt medlem i fem år. “Stillingen som Innenriksminister har mest vært gøy, og det var litt stas å ringe hjem og si “Hei mamma, jeg er blitt innenriksminister”. Det tror jeg hun ble litt stolt av.”

Hva er det morsomste med å være innenriksminister spør jeg “Æ vett da fuglan” sier Kristiansanderen Roger Ugland, “det har vært så mye. Møtene er uformelle så det blir ofte artige kommentarer, vi ler mye.”. På tampen ber Roger meg takke alle samfunnsmedlemmer og presidiet så mye for et veldig nt år.

Innenriksministers oppgaver er hovedsakelig å holde kontakten med medlemsgruppene i Studentsamfunnet, og det vil derfor være en fordel om søkerne er medlem av en av disse gruppene. Spesielt oppgaver for innenriksminister er, sammen med nansminister, å behandle pengesøknader, ajourføre medlemslister og passe på at medlemmene i gruppene har betalt borgeravgiften. I tillegg vil innenriksminister jobbe sammen med resten av presidiet og mange, mange samfunnsfrivillige når vi gjennomfører større arrangementer, slik som Circus Maximus og MH-konserter. Er du interessert, så ta kontakt med organisasjonssekretæren i studentsamfunnet, på orgsek@samfunnet.org.uit.no, eller stikk innom kontoret i samfunnskjelleren.

Visjonær og innenriksminister Roger Ugland

Møte og mørkeromskurs i Fotoklubben

Studentsamfunnets fotoklubb “Øyet som ser” arrangerer møte og mørkeromskurs, for alle fotointeresserte, onsdag 22. oktober klokken 1800 i fotoklubbens lokaler i Samfunnskjelleren i Hovedgården. Her har Fotoklubben har eget mørkerom som står gratis til disposisjon for alle medlemmer av studentsamfunnet. På møtet skal videre drift og fotomaratone planlegges. Møtet skal også være et diskusjonsforum for medlemmer og for fotointeresserte. Møteholder er Jon Terje Eiterå som i tillegg til lenge å ha vært med i Fotoklubben, også har jobbet som fotograf for Utopia og nå frilans for avisa Tromsø.

For mer info, kontakt Studentsamfunnet på orgsek@samfunnet.org.uit.no

Brød og Circus!

Fredag 7. november arrangerer Studentsamfunnet Circus Maximus! Denne tradisjonsrike feiringen innebærer at vi fyller hele 4. etasje på driv med glade og feststemte samfunnsborgere, serverer dem god mat og drikke og følger på med drypp av eminent underholdning. Uten å røpe for mye, kan vi nevne orkestermusikk, korsang, teatersport, storband og ymse annet. Enhver samfunnsborger vet at dette arrangementet alltid når herostratiske proporsjoner og selvsagt varer godt ut i de små timer.

Skal du få med deg én fest i år, så må det være denne!

Får du bare med deg én fest i år, er du en temmelig kjedelig person...

Pengene kan nå lengre!

Har du lyst på sexy klær, nye fotballsko eller bare 150 hg chévre, men studielånet rekker ikke til?

Pænga er den nye studentrabattordningen i Tromsø. En rekke butikker gir gode rabatter på det meste. Se etter våre annonser i Utopia og på oppslagstavlene på Universitetet, Høyskolen, Kraft, studenthjemmene og i byen.

Husk å ta med semesterkort og studentbevis!

/pænga/
Studentsamfunnets rabattordning i Tromsø

Annonse

Stor konkurranse!

Mine damer og herrer!

Vi har den store ære å presentere GULLBILLETTEN!

Kunne du tenke deg 10 gratis konsertbilletter?

Er du god på gåter og spørsmål? Er du kreativ?

Studentsamfunnet gir DEG muligheten!

Hent konkurransefolder i Café Bodega eller på studenthuset driv.

Konkurransen varer bare en begrenset periode, så vær rask!

Annonse

Åpent alle hverdager 12:00 - 18:00
 I samfunnskjelleren i Hovedgården

Priser:

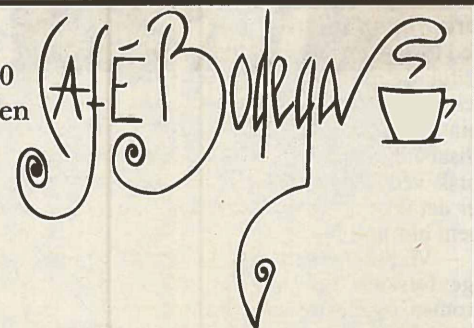
Kaffe 5,- (gratis påfyll)

Te 5,-

Kakao 5,-

Vaffel 5,- (alltid nystekt)

Brus 13,-

Drevet på frivillig basis, non pro t.
 Med støtte fra Studentsamfunnet.

Mener mindretallet overdriver

– Mindretallet overdriver effekten av et eksternt flertall i styrene, mener Bjarne Kvam, rektor ved Lærerakademiet i Bergen.

Tekst EIRIK LINAER BERGLUND

Kvam var en del av flertallet i det etter hvert så mye omtalte Ryssdal-utvalget, som blant annet foreslo å fristille utdanningsinstitusjonene fra staten. Nylig var han i Tromsø for å argumentere for flertallets meninger i forbindelse med et seminar arrangert av NSU Tromsø.

Var enige

Mange var spente på hvordan Kvam ville argumentere for flertallets innstilling, som har frembrakt harme blant mange studenter og ansatte ved universiteter og høyskoler. Kvam og flertallet har spesielt fått mye pepper for formuleringen om skolepenger. Ovenfor Utopia forteller han om bakgrunnen:

– Gratisprinsippet var minimalt diskutert i utvalget, egentlig. Vi var jo i utgangspunktet enige om en videreføring av gratisprinsippet, men mindretallet problematiserer dette i sin innstilling. Flertallet fikk ikke anledning til å ta stilling til det før innstillingen ble lagt frem, sier Kvam.

Mindretallet sier at man ikke skal kunne ta betaling for annet enn etter- og videreutdanning. Dette mener Kvam er en uheldig lovfesting av dagens praksis, og noe som ikke har fått oppmerksomhet.

ARGUMENTERTE: Bjarne Kvam argumenterte for innstillingen til flertallet i Ryssdal-utvalget under et seminar i Tromsø nylig. – Mindretallet overdriver effekten av eksternt flertall i styrene, mener han. Foto EIRIK LINAER BERGLUND

– Mindretallet har jo lagt eksplisitt inn dette med egenbetaling for videre- og etterutdanning. Det har ikke vært nevnt i loven tidligere, påpeker Kvam.

Uheldig med internt styreflertall

Kvam er klar på at det ikke er så stor forskjell på flertallets og mindretallets mening som mange skal ha det til.

– Dersom vi hadde fått tid til å se på mindretallets innstilling, kunne vi ha havnet på en felles

innstilling om gratisprinsippet, tror han.

Flertallet har høstet kritikk rundt forslaget om innføring av eksternt flertall i styrene. Kvam utdyper hvorfor han mener det er det beste alternativet:

– Mindretallet overdriver effekten av et eksternt i styrene, mener Kvam.

– Prinsipielt mener vi at institusjoner som universiteter og høyskoler ikke skal være under intern styring som i dag. Man bør ha med noen som har evnen til å se

institusjonen i et større perspektiv. Et eksternt flertall vil gjøre institusjonen mer opptatt av det som skjer utenfor og ikke bare innenfor institusjonen.

Departementet som sekretær

Han mener likevel at selve styrelederen er det største problemet.

– Det er mulig at problemet ikke er styrerepresentasjonen. Det viktigste er at rektor ikke er daglig leder. Man må ha en eksternt styreleder i tillegg til en rektor som

har alle fullmakter. Styret må være desidert øverste organ som styreleder skal rapportere til.

– Vil det ikke være vanskelig å følge opp en overordnet og strategisk plan for høyere utdanning dersom institusjonene fristilles?

– Gevinsten ved å fristille er at departementet skal være en slags sekretær for den politiske styringa. Det skal ha en overordnet plan og kunne styre utviklinga ved hjelp av budsjett og kontrakter. Staten skal opptre som oppdragsgiver, ikke eier, avslutter Kvam.

Forskningsmaraton

Er du interessert i kvinner, forskning eller kanskje begge deler er Kvinneforskermaraton 2003 arrangementet for deg.

Tekst PERNILLE DEHLI

Lørdag 1. november braker det løs igjen. For åttende året på rad går Kvinneforskermaraton i Tromsø av stabelen, og årets arrangement foregår i 4. etasje på Driv. Som navnet tilsier går konseptet ut på at en hel rekke kvinnelige forskere gir populærvitenskapelige miniforedrag for byens publikum.

Mellom 30 og 40 foredragsholdere

Ved forrige maraton for to år siden deltok det mellom 30 og 40 kvinnelige forskere med hvert sitt 15 minutter lange foredrag. I følge Elisabeth Sandersen ved Kvinneforsk ved Universitetet i Tromsø ser det ikke ut til at årets arrangement blir noe dårligere.

– Vi har invitert alle kvinnelige forskere ved Universitetet i Tromsø, og alle ansatte og studenter som arbeider innen kvinne- og kjønnsforskning, til å melde seg på til å holde et populærvitenskapelig foredrag for byens befolkning, sier Sandersen.

Kvinner og kjønn

Helt siden den første maratonen ble arrangert i 1989, har det blitt arrangert Kvinneforskermaraton annet hvert år.

– Vi skal synliggjøre kvinners arbeid i akademien, vise bredden og samtidig ha det artig, sier Sandersen. Hun understreker også at det ser ut som at alle instituttene vil bli representert.

– Det matematisk-naturfaglige fakultetet er der det er færrest kvinner, så vi ser det som viktig at vi også har fått foredragsholdere også derfra.

Foredragene er mange og varierte og fra siste maraton kan nevnes temaer som gravleggingsritualer i steinalderen, fiskefusk, sengetøyproduksjon, kaffekjerringer og krim.

Alle foredragene er på norsk eller engelsk og av 15 minutters varighet.

Kafé

Arrangementets tidspunkt er foreløpig ikke helt fastsatt, men det varer omtrent fra kl 10-18, og i dette tidsrommet kan man komme

KLARE: Elisabeth Sandersen og Lise Nordbrønd er klare for Kvinneforskermaraton.

Foto LISA HALVORSEN

og gå som man selv ønsker.

– Det kommer til å fungere omtrent slik som Lørdagsuniversitetet, sier Sandersen, man

kan være med på noen foredrag, gå ned i kafeen og kjøpe seg en kaffe, for så å hive seg med på en runde til.

Temaene er mange og varierte når den åttende Kvinneforskermaraton går av stabelen 1. november i 4. etasje på Driv.

Løsningen på alle Drivs problemer?

Driv må bli flinkere til å definere konkrete kulturprosjekter i regi av studenter. Tilbud som alle byens innbyggere vil kunne benytte seg av

Kronikk TERJE HÅKSTAD, Sosialistisk studentlag

Jeg kjenner ikke utfallet av Drivs ekstraordinære møte 1. oktober, og dette innlegget står således i fare for å komme med "gammelt nytt" i diskusjonen rundt Driv, men det får stå sin prøve. Forslagene mine er ikke "fasitsvar", eller nødvendigvis nye og revolusjonerende gode, men jeg håper og tror at jeg gir et konkret eksempel på hvordan man enkelt kan løse problemene på Driv.

Studenthuset Driv altså har altså en årvisst kamp rundt økonomien, da en særdeles dårlig leieavtale på 1,7 millioner kroner i året legger uforholdsmessige store krav rundt de økonomiske rammene for Driv.

Forferdelig dårlig leieavtale

Hvorfor er avtalen så forferdelig dårlig? Når det var snakk om å tegne en avtale for leie av lokalitetene til Driv, hadde utleier gode kort på handa, da det nesten var et spørsmål om studenthus eller ikke studenthus for studentene (egnete lokaler vokser ikke på trær). Og da valgte man å ha et studenthus, selv om man viste at det kunne bety en dårlig avtale. Ergo er ikke den kritiske økonomien noe som hvert år bør komme som julaften på kjerringa.

Ikke er det mye å gjøre med leieavtalen før den utløper i 2012; utleier gnir seg i hendene, og vil nok neppe bli rammet av et særdeles stort trengende behov for å vise samfunnsansvar, og kreve en leie som står i forhold til leietagers aktiviteter. Å kjøpe huset nå har det heller ikke vært tatt noe større tak i, selv om det kan være en farbar vei. Å eventuelt få Driv inn på Statsbudsjettet trenger ikke være gjort i en fei, hvis man velger å jobbe for det. Jeg tror heller ikke at det nødvendigvis er en optimal løsning.

Hvordan dekkes husleia i praksis nå?

I fjor bidro Studentstyret med en underskuddsgaranti på rundt 100 kr. pr. student;

ca. 600.000kr. Mange i Studentstyret er svært kritiske til å bruke av Studentstyrets midler til dette, og det er en kritikk med en del hold i. Disse pengene bør brukes på andre studentaktiviteter enn å dekke en dårlig leieavtale. Dessuten bør Driv stå mest mulig fritt i forhold til Studentstyret.

Samskipnaden dekket rundt 500.000 kr. av underskuddet til Driv sist, mens UiTø og HiTø gikk inn og dekket ca. tilsvarende beløp. Ergo totalt ca. 1.000.000kr.

Tromsø kommune støttet Driv med 60.000kr. Disse midlene kommer fra kulturbudsjettet, og er rene prosjektmidler. Tromsø kommune har utfordret Driv når det gjelder initiativ og forslag til konkrete prosjekt. Er det hold i disse ordene fra kommunen, har Driv absolutt en mulighet til å hente inn flere midler.

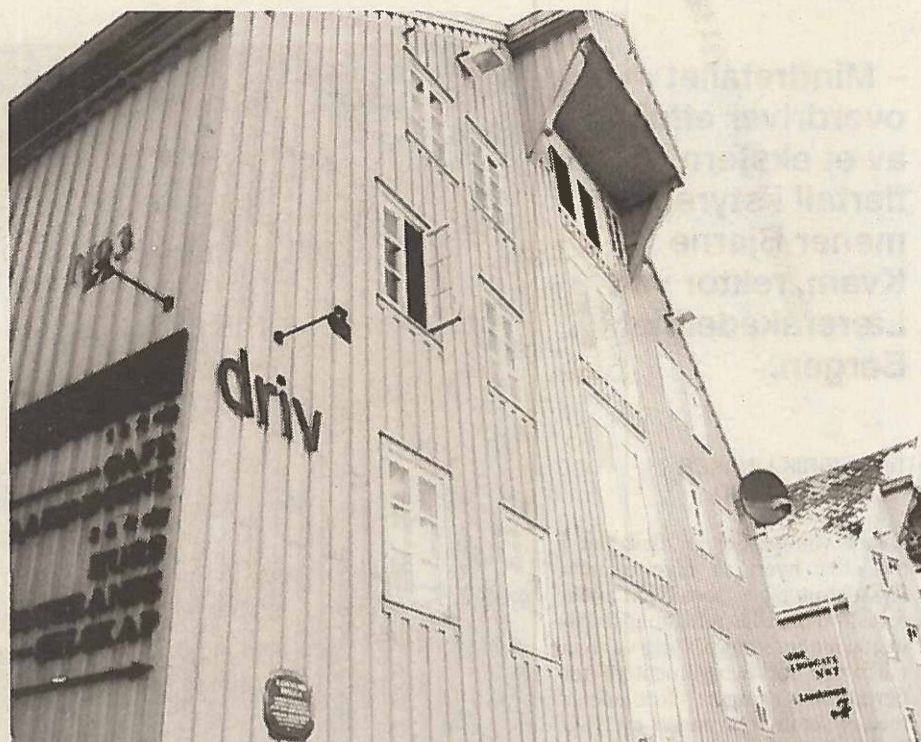
Hva kan man gjøre?

Viljen til å støtte er altså tilstede, men det er viktig at man "vil" i forkant, det blir så uendelig mye enklere for alle parter. UiTø, HiTø og SiTø dekket altså sist 1.000.000kr. Husleia er på 1.700.000kr. Disse tre institusjonene burde uten større problemer klare å dekke hele husleia. Det er ikke for mye for langt. Med bevilgede penger i forkant! Det er tross alt snakk om kun 700.000kr ekstra i året i forhold til det man dekket sist fordelt på tre store institusjoner.

På sikt bør uansett Driv defineres som UiTø og HiTøs ansvar, slik at det ikke går ut over andre velferdstilbud studentboliger og barnehager.

De tre institusjonene har signalisert at de gjerne bidrar, men da er det viktig at studentene bidrar. Jeg er helt enig. Spørsmålet er hvordan man definerer at studentene bidrar? Må det nødvendigvis være gjennom midler som går direkte til husleie?

Det er nemlig ikke den eneste måten studentene ved Studentstyret kan bidra (økonomisk). Hvis UiTø, HiTø og SiTø dekker husleien til Driv, frigir Studentstyret midlene som nå går til underskuddsgarantien, til

HVA SKAL GJØRES: Terje Håkstad kommer med innspill til hva som kan gjøres for å få orden på Drivs økonomi. Arkivfoto EIRIK LINAKER BERGLUND

andre studentaktiviteter, som for eksempel å leie en av etasjene og tilby dette til de ulike studentorganisasjonene for en sær rimelig penge. Andre ting kan selvsagt også vurderes. Hovedpoenget er iallfall at Driv ikke blir "avhengig" av Studentstyret, men står fritt. Men mulighetene er uendelige!

Har blitt flinkere

Studentene bidrar dessuten allerede gjennom et utall timer frivillighetsarbeid gjennom et kalenderår. For å synliggjøre verdien av frivillighetsarbeidet, kan Driv enkelt summere disse timene, gange med en timelønn på knuslete 100kr, og få en pen sum. Studentorganisasjonen kan gjøre tilsvarende for å vise hva de bidrar med gjennom sitt arbeid. Studentene bidrar således totalt med mye mer enn UiTø, HiTø og SiTø i denne modellen.

Driv må bli flinkere til å definere konkrete kulturprosjekter i regi av studenter. Tilbud som alle byens innbyggere vil kunne benytte seg av. Dette skjer allerede, og Driv er blitt flinkere til dette, og all ære til folkene på Driv for dette!, men man få et helt bevisst fokus på å utnytte dette kulturscene - potensialet enda bedre. Slik har da også kommunen som nevnt signalisert at de vil

kunne støtte Driv.

Næringslivet kan også bidra. Her kan man kanskje se på mulighetene for å leie ut en etasje til en "CV-bank"/ kompetansesenter, hvor ulike aktører i næringslivet kan få by frem seg selv og de jobber de har å tilby, og de kan få velge og vrake i de gode hoder blant studentene som ønsker å by seg frem. Man danner en "sponsorpool", hvor ulike næringslivsaktører kjøper seg inn, og dermed får en viss tilgang på disse lokalene, for å kunne by på seg selv.

Tromsø kommune jobber mye opp mot næringslivet, og kunne kanskje være med på dekke utgifter til administrasjon av et slikt prosjekt, i samarbeid med næringslivet? Arbeid med et slikt karrieresenter/ CV-bank er en gammel idé, og langt fra min, men her er muligheten for Driv til å ta skjea i egen hand, og skape en heidundrende bra prosjekt.

Summa summarum: Alle bidrar, og Driv vet hva de har å gå til hvert. De får ergo en mye enklere jobb med å skape det studenthuset og den kulturscenen man ønsker. Vinn - vinn situasjon for alle som (allerede) bidrar.

ISU news:

International National Conference

Last month, the national conference of ISU (International Students' Union) was held in Tromsø for the first time.

Tekst MIKKEL BERG

ISU is an organization of volunteers who work for the welfare of international students in Norway. Their work spans from solving individual problems and arranging cultural activities to make people feel more at home in Norway.

Each local branch of ISU work separately with their own students, but they also have conferences each semester where representatives from the branches meet to decide the course of the network. While the conferences mostly have been held in Oslo, Bergen and Trondheim, it was held in Tromsø this year.

- The representatives from the other branches have really enjoyed the stay, says Nina Rojina, President of the Tromsø branch and Vice National Coordinator of ISU

in Norway.

- They have never been this far north before, and besides Tromsø is very different from the places the others live.

The best branch

- One of the reasons we're having it in Tromsø, is that we never had it up here before and this is the most amazing place in Norway.

Tromsø, on the other hand, is considered to be the best branch, these days.

- It's the only branch that has a seat in the university board and has a right to vote, we're the most active branch, and we've even got the best web page, <http://www.student.uit.no/isu/>, says Nina.

- While it's true that we get more funding from the Norwegian Students' Union (NSU) than other

branches - we get 60.000 kroner, while most other branches get about 15.000 - it is also true that there are quite a lot of us up here in the Tromsø branch: About 700 international students, about 60-70 nations are presented at the University. We're 10 % of all the students in Tromsø.

Colleges

At the National Conference, there were 20 participants. About 2 from each branch, including representatives from the newly founded branches at the Narvik College and the Oslo University College. The representatives from our local branch were Nina Rojina (president of ISU-Tromsø) and Ramil Aliyev (vice-president).

- Being a Vice National Coordinator of the ISU in Norway, I'm sort of in charge of North Norway,

so I'll be in contact with Narvik during the process of establishing the new branch there. The STL (Studentenes Landsforbund) is trying to establish ISU branches at other colleges around the country, like in Bodø.

- Speaking of colleges: This year, our local branch is actively trying to involve more people from the Tromsø University College (Høyskolen). There are quite a few international students at Musikkonservatoriet, and we'll be glad if they contact us.

The future

Due to the close cooperation between the NSU, the STL and the ISU, there were representatives from those organizations as well at the National Conference.

- One of the things we were discussing there was the funding

of ISU by NSU. Until we find other sponsors, the NSU is supporting us financially. So we're trying hard to find a way we can be financed independently.

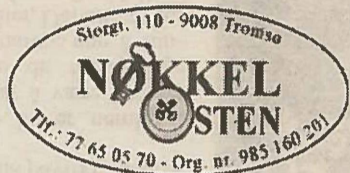
- Other important things we discussed were our new *Ultimate guide to studies in Norway*, that's available now, and the problem of continuity of ISU branches (what experiences we can pass on to those who'll take over the ISU when we who are in charge now go back home). It's important that people sign up to take over the positions of those who leave, so we hope people contact us if they are interested in working with the organization.

Studentsamfunnet i Tromsø presenterer:

/pængga/

Studentrabattordningen i Tromsø

10% rabatt på ALLE varer!
Ost, olje, eddik, spekemat,
pasta, og MYE mer!

Sjøgt. 39 tlf 77 65 57 29

10% på alt av
behandling!
(ikke på produkter på salg)

10% rabatt på briller og
linser, 20% på
halvårspakke linser

Brillehuset as
Storgt. 88 tlf 77 68 21 43

10% rabatt av
ordinærpris på varekjøp
på over 150 kr

Gratis hjemkjøring ved
kjøp av kapitalvarer

Lace n' leather
Storgt. 107 b tlf 77 65 74 34

10% rabatt av
ordinærpris på alle
varer

Gode studentpriser, opp
til 25% rabatt

**Hifi Centeret
Tromsø**
Storgt. 41 tlf 77 61 55 00

15% rabatt på CD'er til
ordinærpris

Statoil Isrenna:
20% på bilrekvisita og
service, 10% på dagligvarer
Stakkevollvn 328 Tlf 77 67 05 43

Storgt. 71 tlf 77 68 22 54

10% rabatt på kaffe og
te i løsvekt

Studentpriser på trening.
Stikk innom for et tilbud
og en prøvetime!

Strandtorget 1, sentrum
Huldervn 8, Langnes

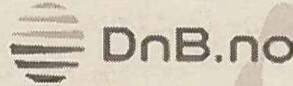
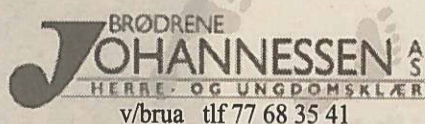

Bare ren, skjær treningsglede

INTERSPORT
Storgata 87, Veitasenteret, Polarsenteret

10% rabatt på mange
varer, og tilbud på
spesialutstyr

10% rabatt av ordinærpris
på varekjøp over 400 kr.

Total student
programmet - alt du
trenger i hverdagen!

10% rabatt på alle varer
til ordinær pris

**Urmester
Noralf Andersen**
Storgt 3 tlf 77 68 26 55

10% rabatt av
ordinærpris på varekjøp
på over 50 kr

10% rabatt på varer til
ordinærpris, 5% på parfyme

Storgt. 79 - 83 tlf 77 68 24 51

For studieåret

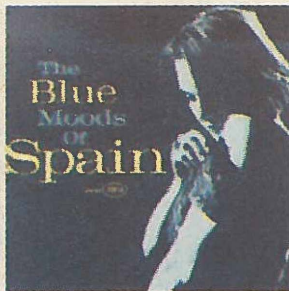
H-03/V-04

Rabatten gis bare ved fremvisning av studentbevis.
Med forbehold om endringer

I spiller'n

Jim Stärk - No time wasted (2003)

Einar Stokke Fadnes og vennene hans i Jim Stärk spiller på Kaos 30. oktober. Da er det bare å forberede seg med å høre på *No time wasted*. Plata er en svært vakker og lavmælt sak i singer/songwriter-tradisjon som er utmerket å slappe av til på sene høstkvelder. Ble forbigått av Thomas Dybdahl i fjor. Det blir de nok ikke i år. Dette er balsam for sjelen.

Klassiker

Spain - The blue moods of Spain (1995)

Denne skiva er noe av det mest fantastiske som ble gitt ut på nittitallet. Josh Haden og hans venner gjestet Tromsø i 1999, og faren hans var her i fjor. En svært stille og rolig men samtidig intens og stemningsmettet plate som bør obligatorisk i et hvert musikkelskende hjem. Johnny Cash og Midnight Choir har spilt inn låta *Spiritual*. Liker du jazz, rock eller country? Da bør du finne noe av interesse her.

Crack, baby, crack!

David Bowie
Reality
ISO/Columbia

plate Å få et nytt album fra semi-kongen David Bowie er alltid stor stas. I alle fall frem til du setter den på. Siden det fantastiske *Scary Monsters* i 1980 har det vært langt flere nedturer enn opp-turer på albumfronten fra denne mannen, men det er like forbanna stas hver bidige gang likevel. Den eneste forskjellen fra plate til plate har vært de stadig mindre forventningene.

Men, etter fjorårets nydelige *Heathen* er faktisk disse forventningene til stede når du for første gang legger *Reality* i spilleren. Og det gjør godt i rockehjertet å si at, jo da, de innfris. Fra du hører åpningsriffet i *New Killer Star* (til forveksling lik den allmenne norske klassiker *Se Torsken*) til avslutteren *Bring Me The Disco King* (årets låt?) toner stille ut, er du fanget. Det er klassisk pop-rock av helstøpt Bowie-kaliber

slik vi ikke har hørt det siden, vel, siden nettopp *Heathen*.

Nevneverdig nytt og spennende er det likevel ikke. *Heathen* er nevnt både en og to ganger før, og kan like gjerne nevnes igjen. For dette er på mange måter *Heathen part II*. Bowie og Tony Visconti, den moderne rockens svar på John & Taupin, har rett og slett gått i studio og spilt inn alle de låtene de hadde lyst til å lage forrige gang, men ikke rakk å skrive. De har rett og slett laget fortsettelsen. Hvorfor gå dypere og forbi, når det fungerer såpass bra som dette å bare fortsette videre?

Ikke at det blir noe dårligere av den grunn - snarere tvert i mot - men dersom du forventer at Ziggy Stardust skal hoppe ut av høyttalerne og slå deg i fjeset med gulrotfarget hår, blir du nok raskt skuffet. Dersom du derimot klarer å innfinne deg med at Bowie er en gammel ringrev, og velger å trygt kjøre det løpet han klarer best - da er det bare å lene seg tilbake og kose seg.

Tekst CHRISTOPHER O. SØRLIE

The Belway Brothers rir igjen

kommentar

I anledning nyheten at David Bowie etter mye om og men ikke kommer til å gjeste Alfheim neste sommer, og at det i hovedsak er arrangørens bevisste valg at det blir sånn, finner jeg det passende å spekulere i hvorfor. Det ble jo hevdet fra arrangørens hold at det hovedsaklig skyldtes at mannen ikke har hatt en hit på flere år. Et greit nok argument det, i alle fall om du ser for deg et publikum bestående av fjorten, femten år gamle jenter som bryr seg om nettopp den slags. Da inviterer man heller Idol-David.

Derimot har David Bowie noe som kalles en "back-katalog". Det er, for uinnvidde, det man kaller de tredeve åre med mannens (hovedsaklig) briljante rock, satt i system. Den påståtte mangelen på hits kan raskt kureres med låter som *Heroes* og *The Man Who Sold The World*. Så får heller den yngre garde stå og irritere seg over "han gamle fyren som coverer Nirvana".

Midt oppe i alt dette slipper Bowies gamle "studiekompis" Iggy Pop sitt beste album på mange år, *Skull Rings*. Vi husker alle det legendariske år 1977, da Bowies *Low* og *Heroes* rant ut av platehyllene, samtidig som han klimpret piano og sang bakgrunn på Pops *Lust For Life*. Ah, hvilke tider! Hvilke plater! Og kokainen satt selvsagt løst i neseborene, mens de to beryktede brødrene Bewlay hjalp hverandre opp og ned fra grøfta. Selv John Lennon var med på leken. Those were the days.

Og det er da ideen fødes i mitt hode. Hva om man gjenforener disse to på Alfheim? En aften med legendarisk rock, en internasjonal happening. En begivenhet verden har ventet på i nesten 20 år. Folk ville fare langveisfra for å delta, rockere landet rundt ville gå amok i pur lykkerus, Alfheim ville selge ut 20.000 billetter og vel så det.

Så, om dere høye herrer i Festivalen Sommer-Tromsø leser dette - dere vet hva dere har å gjøre. Fiks Bowie og Pop, så skal alle vi rockere mobilisere troppene. Så skal dere se det blir fullt hos likevel.

Som en fotnote ønsker jeg å tillegge at den aldeles fantastiske rockeklubben So What! i Oslo ble lagt ned av prinsipp-hensyn. En stor takk sendes Claes, Rolv og Tom for alle årene de har lagt ned for rocken, og for alle oss som elsker den. Ta godt vare på Blårøck, folkens.

Tekst CRISTOPHER O. SØRLIE

Pretensiøst superbånd

A Perfect Circle
Thirteenth Step
Virgin

plate A Perfect Circles debutalbum *Mer De Noms* fra år 2000 var på det beste ren nytelse, på det verste ren uthaling av tiden, pakket inn i pretensiøse arrangementer. Etter singelen *Weak And Powerless* (for øvrig også inkludert på det glimrende *Underworld*-soundtracket) var også gleden stor - mye tydet på at bandet hadde beveget seg lengre i retning nytelsen foran sitt andre album.

Dessverre har kanskje superbånd-stempelet tatt litt overhånd. Ut er gått Troy van Leeuwen til Queens Of The Stone Age og Paz Lenchantin til Zwan, inn er kommet Jeoride White fra Mari-

lyn Manson og James Iha fra The Smashing Pumpkins. Kort sagt er bandet blitt stoppested for en hel mengde metal-personligheter, og dette ser ut til å ha påvirket låtprosessen.

Låtene bærer nemlig i stor grad preg av å være skrevet for å fremheve de forskjellige medlemmene, snarere enn å fungere som gode låter. Det blir alt for ofte et virvar av bass, forskjellige gitarspor og snodig elektronikk som i sum høres rotete ut. Det er pretensiøst som bare fy, og tidvis regelrett tungvint å høre på. Det høres ut som om Maynard prøver å ta med seg mest mulig av Tool inn i et band som prøver alt de kan å være Marilyn Manson.

Kort sagt er albumet en skuffelse. Det er riktignok et album som ganske sikkert kommer til å vokse seg bedre med flere gjennomlyttinger, men det er likevel et langt steg tilbake fra den standarden A Perfect Circle selv har satt seg. Kjøp heller det ovennevnte soundtracket til *Underworld* - der får du singelen, og resten av skiva er i motsetning til dette ganske bra.

Tekst CHRISTOPHER O. SØRLIE

Ånden som går

Iggy Pop
Skull Ring
Virgin

plate At Iggy Pop er noe av det aller barskeste som noensinne har skjedd rocken, er hevet over en eneste lille tvil du kunne tenkes å ha. Mannen var frontfigur i The Stooges, som på sin side viste hele verden hva rock var, så ettertrykkelig at det den dag i dag ikke er blitt gjort bedre. Jeg sikter selvsagt til *Fun House*, det beste rockealbumet som noen gang er spilt inn (løp og kjøp, kids).

Så hva kan vi vente oss av Iggy Pop anno 2003? Etter de siste årenes mer eller mindre uinteressante utgivelser, ikke mye. Men så leser du innercoveret. *Iggy and The Stooges*, står det. *Iggy*

and *Peaches* og *Iggy and Green Day*. Og da går det opp for deg at, heeey, dette er jo faktisk bråttøft. For det er det. Disse tre bandene, samt fjortispunkerne i Sum 41, gir albumet akkurat den tyngden og det låtmaterialet det trenger for å bikke Iggy Pop det lille hakket opp fra verdens tøffeste liveartist til nok en gang å være en tøffing på plate også.

Spesielt låtene med The Stooges og Peaches står ut som høydepunkter. Det rocker hardt som noe, og Pop selv synger bedre enn på lenge. Kvinnestemmen i duettene med Peaches kler hans egen stemme godt, og pop-punken han spiller sammen med Sum 41 og Green Day kommer garantert til å slå gjennom hos skatere i alle aldre - om de noensinne får høre dem, vel og merke.

Det eneste som trekker ned med denne skiva, er at den er for lang. Hele seksten låter OG et hidden track finner veien inn, og det klokkes inn på over en time. Og hvor tøft rock enn er, så blir det vel mye på en gang. Hadde albumet vært kuttet ned til tolv, tretten kompakte låter hadde det likevel vært en grisesterk femmer. Så får du som leser heller tolke det som du vil. Nå skal i alle fall jeg rocke!

Tekst CHRISTOPHER O. SØRLIE

Garasjefest

Cynics, Laundrettes & Thee Mono Sapiens
Blårock, Søndag 19. oktober

konsert Rawk! For en sinnssyk samling med dyktige rockere som samlet seg på lokalet denne kvelden for å gi et slitent publikum en verdig avslutning på en lang og hard uke. De litt blanda forventningene skulle selvfølgelig vise seg å bli gjort til skamme, spott og spe. Det er ikke lenger et spørsmål om det blir en bra konsert på Blårock. Vi har nemlig til gode å se en dårlig.

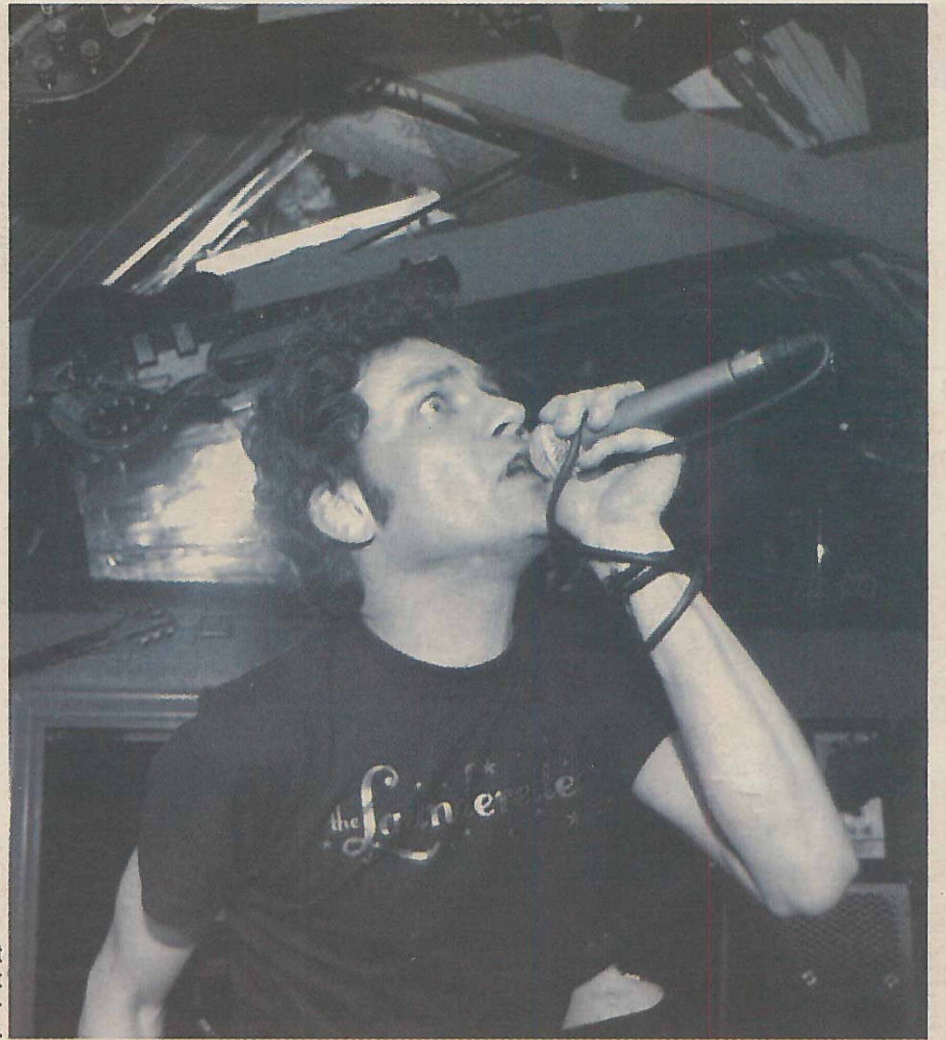
For de fremmøtte begynte heldigvis showet å rulle relativt tidlig, og det var absolutt på sin plass, med tre band på scena. Først ut var Thee Mono Sapiens, og de har vi ikke så mye mer å si om, liksom. Bare for de som enda ikke har fått med seg denne kvartetten fra Kvaløya: Neste gang du ser Sapiens på plakaten velger du selv om du fortsatt vil sitte å råtne mens du ser på enda en runde av *Idol*, eller faktisk får med deg noe som er verdt å låne vekk ører, øyne og sjela di til.

Etter en litt laber start, spilte girlie-rockene Laundrettes seg betraktelig opp mot slutten av settet sitt, og fylte ut sitt eget image. De hørt mer og mer ut som en det de fremstår som visuelt; en organisk rock'n roll-barbiedoll. Gjennomført stil, et fett liveshow, og gode låter, med andre ord.

The Cynics har i god Blårock-ånd blitt hypet godt opp de siste ukene, og publikum ventet derfor spent på om amerikanerne var i stand til å prestere i forhold til presentasjonen, noe de faktisk gjorde. Jeg skal hvertfall pantsette rådhusplassen på at samtlige stod der med bredt glis hele den halvannen timen Cynics spilte. For å sitere almuen: *Rock'n'roll!* Gjengen med rutinerte ringrever beviste det alle vet, nemlig at de middelaldrende er eldst. Det skal godt gjøres å spille tightere, tøffere og mer overbevisende enn hva Cynics gjorde med tilsynelatende letthet. Vokalist Michael Kastelic er en inkarnasjon av ur-rock instinkter, med en uslepen karisma av typen man finner hos personer som er så selvsikre at image ikke lenger har noen effekt.

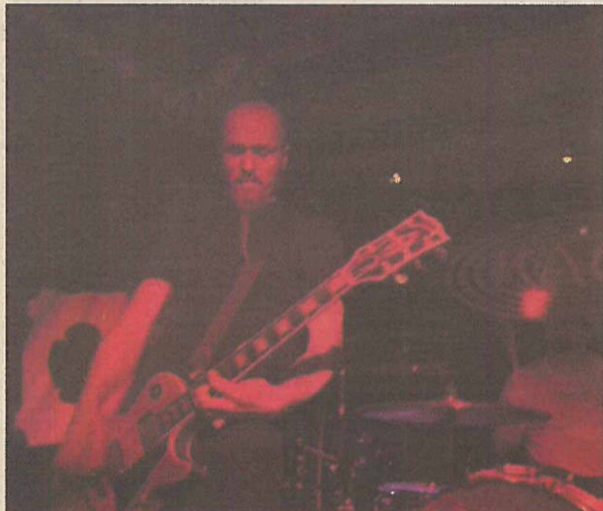
Når hørte du sist en garasjerocker tralle a cappella mellom låtene? Ja til alt!

Tekst ANDREAS MYRVOLD
Foto GLENN FAGERVIK

ROCK: Hvis noen mener at rocken er død har de ikke vært på konsert med Michael Kastelica og hans venner i The Cynics.

En fin dag

KNALL: El Caco viste at det ikke bare er i Sverige og USA at det er gode stonerband.
Foto GLENN FAGERVIK

El Caco
Kaos, 16. oktober

konsert Lillestrømtrioen El Caco har etter to tidligere besøk i Nordens Paris, bygd seg opp en lokal fanskare. Disse og noen flere hadde tatt turen til et stappfullt Kaos. Med sitt forholdsvis ferske epos, *Solid rest*, i bagasjen, har låtmaterialet økt både i kvalitet og kvantitet, og forutsetningene for en glimrende aften var store.

De åpnet med single-låta *A nice day* og derfra og ut var det full pinne. Mange spillejobber har gjort sitt til at de har blitt et bedre og mer samspilt band siden sist de gjestet Kaos. Det er energisk og det holder helt i mål gjennom sytten låter. Gitarist Anders er en riffmester og har kommet opp med noen riff andre gitarister kunne drept for. Låtene er gode og såpass fengende at mange som var ukjente med bandet fra før ble revet med. Sjangermessig spiller de hard, riffbasert rock med røtter i tidlig syttital. Stonerrock er også en passende betegnelse, fordi referansene til Black Sabbath og Queens of the Stoneage-forløperen Kyuss er kraftige, men uten at de kan beskyldes for å være rendyrkede Kyuss-kopister av den grunn.

Publikummet var slappe til og begynne med, (noe som kanskje kunne skyldes hakesleppeeffekten der folk bare blir stående å måpe av beundring over hvor bra det er), men det tok seg opp etter hvert, og bandet var svært fornøyd over stemningen. Vokalist/bassist Øyvind Osa synger svært bra, men er ingen stor frontfigur som evner å røske tak i publikum, men når det er sagt må det sies at han gjør jobben sin etter beste evne. El Caco har fått seg et navn innen stonersjangeren og det er lett å skjønne hvorfor. Men lyden var ikke helt bra, og noe dødtid mellom låtene trekker ned helhetsinntrykket noe, men uansett, en glimrende konsert av et glimrende band.

Tekst GLENN FAGERVIK

Nyskapende teamup Fantastisk!

MUSIKALSK HYPNOSE: Når det gjelder å hensette publikum i tilstander litt utenom det vanlige, stiller Vájas i en absolutt særklasse.

Vájas
Driv 9. oktober

konsert Det tar den samiske halvtimen, det akademiske kvarteret og vel så det før Vájas entrer scenen. Men det er verdt ventetida, for denne originalt sammensatte trioen leverte en sylkvass debutkonsert der alt hørt ut som det skulle. Så er da også Kristin Melle (fele), Ånde Somby (sang og joik) og Nils Johansen (elektroniske fiksfakserier) kjent for å være proffe på sine respektive områder.

Likevel får trioen et slags drawback i utgangspunktet ved at de leverer et ganske smalt produkt, ikke noe for enhver. Men det er definitivt interessant for alle som kan sette pris på rolig og melodios musikk innenfor elektronika og jazz (hvis man skal nevne en 'gruppe' spesifikt må det bli *Beth Gibbons & Rustin Man*) eller har en generell interesse for folkemusikk og alt man kan gjøre med slikt. Hvis dette matcher deg, eller hvis det gjør deg interessert, bør du teste ut Vájas neste gang de holder konsert, kjøpe den nyutgitte CD-en deres, og/eller sjekke ut de tilgjengelige sporene på www.vajas.info. Dette er god musikk å sette seg ned til, slappe av og drømme seg bort.

På nettstedet ligger blant annet melodien som gjorde mest inntrykk på undertegnede: *Guovzha* (Bjørnen), der Kristin Mellems felespill er så flott at det sender frysninger ned gjennom ryggmargen. Koblet med Ånde Sombys rolige sang og rytmeeffektene til Nils Johansen blir denne fullstendig trolsk. Jeg gir denne konserten en sekser fordi den gir nøyaktig det den skal, til de som er interessert i denne typen musikk, men det ligger altså et lite forbehold i nettopp det.

Tekst MIKKEL BERG
Foto ANNIKA LUNDKVIST

HERLIG: D'Sound, med Simone i spissen, innfridde alle forventninger.
Foto STINE DAHL ØDEBY

D'Sound
Collosseum, 9. oktober

konsert Publikum lot vente på seg denne kvelden, men trakk sakte men sikkert inn og fylte opp lokalet på Collosseum, som etter hvert skulle bli svært så stemningsfullt. Man merket at folk gledet seg, og at de forventet en god konsert. D'Sound er kjent for å være noe for seg selv når de opptre, så da ble det forventet at lanseringen av *Doublehearted* i Tromsø skulle ta skikkelig av.

Simone, Kim og Jonny entret scenen litt over elleve, og fra da av var det *deres* show. Lille Simone (med sin store stemme) og gutta gir alt fra første stund, og etter tre sanger er alle de 250 blant publikum frelst. Alle fulgte med på beaten og slo ut håret på dansegulvet.

At gruppa har spilt sammen i mange år er det ingen tvil om. De egger hverandre opp på scenen for å kunne innfri maks. D'Sound live i forhold til cd er ikke sammenlignbart i det hele tatt, de må bare oppleves! Musikken som er en blanding av acid jazz, soul, funk, pop og drum'n'bass, fungerer veldig bra fra scenen. Midtveis leverte Kim en solid trommesolo, og etter dette var publikum trollbundet. D'Sound ga alt, og Tromsø-folket ga tilbake. De kjente tonene fra *United* runder av kvelden, *I Give Myself Away*...

Tekst TONJE MERETE MOE

KAOSJAZZ: Dan Magay, en jazzsaxofonist som synes det er naturlig å spille i Cannibal Corpse-genser..
Foto GLENN FAGERVIK

Musikalske lovbrudd

The Hub
Support: Black in the right light
Kaos, 8. oktober

konsert Tromsø Jazzklubb prøvde å booke den New York-baserte jazztrioen The Hub, men Kaos kom dem i forkjøpet. The Hub ble markedsført som et hardcore/punkband som blander jazzelementer i musikken sin, noe som medførte at flertallet i publikum ikke var vant med jazzklubbkonserten. For det viste seg at The Hub var universitetsutdannede jazzmusikere som spiller et ukjent antall jazzformer ispedd, dødsmetall, thrash, punk, hardcore, hip-hop og mye annet som de hører på. Men i bunnen er det alltid jazzen som regjerer. Men spennvidden er stor. Fra blues og soulinspirerte melodiose ting til infernoer av fritonale ekspedisjoner som bringer tankene til (fri)jazzsaxofonister som Ornette Coleman og John Zorn, og selvsagt ispedd et og annet metallriff. At Zorns prosjekter Painkiller og Naked City har vært inspirasjonskilder kom tydelig frem i enkelte låter.

The Hub handler om å bryte musikalske regler. Dekonstruksjon er et sentralt ord. Å lage ei låt, for så å plukke den fra hverandre og sette den sammen på en annen måte. Gjøre ting som ikke er musikalsk riktig.

Dan Magay er en saxofonist som setter melodien i høysetet, mens bassist Tim Dahl og trommis Sean Noonan gjør det meste som et komp både skal og ikke skal gjøre. De behersker et hav av stilarter, men inni-

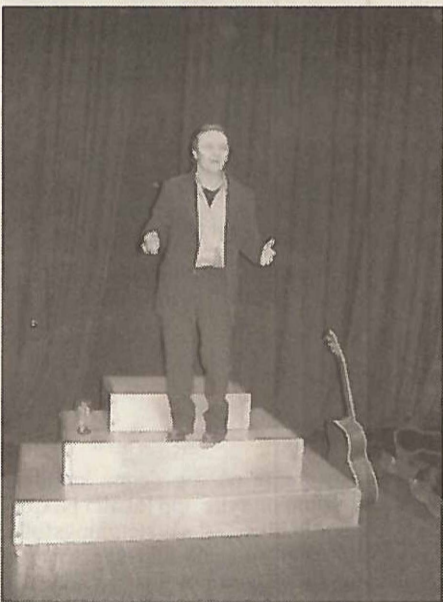
mellom anstrenger de seg for ikke å høres samspilte ut, og straks de begynner neste låt hører man at det var meningen at det skulle være slik. Konserten var krevende og betinget mye konsentrasjon, noe som gjorde at de mest uvante mistet interessen etter hvert.

På jazzkonsert er det som regel alltid pause, noe som er heller sjeldent på steder som Kaos, og The Hub tok selvsagt en hvil etter en times tid. Da gikk mange hjem, og det var synd, for det var i andre settet det begynte å bli riktig spennende. Undertegnede brukte tid på å komme inn i musikken og få tak på låtene, og jeg syntes det kom seg betraktelig etter pause. Og mot slutten viller jeg at det aldri skulle ta slutt, men flesteparten av de som var der var da gått lei. The Hub er uansett et spennende band jeg håper kommer tilbake, og da i regi av jazzklubben. Det må også nevnes at det er første gang jeg har vært på konsert på Kaos der bandet spiller etter noter. Selv om det ikke alltid hørtes sånn ut.

Men vi skal heller ikke glemme Black in the right light, som fikk æren av å åpne gildet. Et band som har sin bakgrunn fra musikklinja på Kongsbakken. De spiller en slags form for progressiv rock med mye jazzelementer, noe som gjorde at de ble et naturlig valg som oppvarmere for The Hub. De begynte forsiktig og nølende men ble etter hvert mer selvsikre og musikken låt bedre etter hvert. De har fortsatt en del å gå på men er et band som vi garantert vil høre mer til i tiden fremover.

Tekst GLENN FAGERVIK

Overbevisende

GRIPENDE: Bernt Bjørn tolker Jon Fosses *Gitarmannen* på en svært overbevisende måte.

Foto GLENN FAGERVIK

Gitarmannen, en monolog av Jon Fosse
Regi: Makka Kleist
Skuespiller: Bernt Bjørn
Rådstua Teaterhus, 8. – 19. oktober

teater Teater Exit er et nystartet teater som skal fremme ny teaterkunst og *Gitarmannen* av Jon Fosse er deres første oppsetning. Fosse er en svært produktiv forfatter og dramatiker, elsket av kritikere og lesere i flere og flere land. Han er i øyeblikket en av verdens mest oppførte dramatikere, og enkelte mener at han er en ny Ibsen.

Bernt Bjørn spiller gitarmannen. En mann som kom til byen han bor i på grunn av en kvinne, og ble i på grunn av en sønn. Forholdet til kvinnen, som er en mislykket kunstner har tatt slutt, og sønnen som han er glad i, har han et anstrengt forhold til. Han lever av å spille gitar og syng sanger i en undergang. Tjener ikke mye, men noen

kroner blir det jo. Det er en sterk fortelling fra en mann som føler seg utenfor det samfunnet han lever i. Det er trist, men så altfor vanlig.

Bernt Bjørn tolker Jon Fosse på en svært personlig, naturlig og overbevisende måte. Kulissene er en trappepyramide. Mer trengs ikke. Det er enkelt og minimalistisk, noe som kler Fosses språk godt. Jon Fosse skriver på nynorsk, men Bjørn fremfører monologen på nordnorsk. Nynorsk kan føles unaturlig og anstrengt når det fremføres av skuespillere som ikke behersker det. Derfor er det befriende at Fosse fremføres på skuespilleren egen dialekt. Jeg fikk ikke en følelse av å være på teater, men at jeg var på en kafé der en fremmed fyr kommer bort og forteller sin historie. Bjørn gjør teksten til sin, han spiller ikke, han er gitarmannen. Ikke alt for mange så stykket i Tromsø, men vi får håpe flere får det med seg når det oppføres i Bergen og Oslo.

Tekst GLENN FAGERVIK

Turbotrønder

JOHNDOE: Rastløs, feilfri rock'n roll.

Johndoe
Kaos, 15. oktober

konsert Norsksyngende rockeband har med mellomrom suksess, og det har jo vist seg at det funker veldig bra i en del sammenhenger. Slik forholder det seg med Johndoe; de har blitt en suksess, selv om det ikke nødvendigvis betyr at man får med seg noe mer av som blir formidlet gjennom mikrofonen. Dette skulle vise seg å bli en konsert av det gode gamle slaget, med velspilt rock'n roll, som det lukter fotsvette av. På det ikke helt til randen overfylte Kaos tok stemninga seg raskt opp, og publikum våkna for alvor halveis uti settet. Det sammenfalt selvfølgelig omtrent med da man vurderte å flytte fra en råttan forstad, og fra da og inn til mål rullet Johndoe avgårde på en bølge gitar-riff av typen som truer med å innhente oss alle.

Dette var en konsert som på en god dag

kunne truffet ryggradsrota og dratt oss med inn i transen fra den ene til den andre enden av konserten. Det skjedde imidlertid ikke for undertegnede, da de aldri entret den åndelige dimensjonen som er påkrevd for slike opplevelser. Visuelt sett var ikke Does veldig imponerende, men de hadde hvertfall sikra seg med et overkill lys-show som aldri i verden kom helt til sin rett på 'knørvescena' Kaos. Johndoe har et stykke å gå enda, fram eller tilbake. Dilemmaet er at de i øyeblikket høres ut som noe i nærheten av det perfekte. En ting er nemlig å være flink til å spille; det er noe annet å utstråle utstråling. Men dette skal nå hvertfall Johndoe ha: de greide, som gode trøndere, på et finurlig vis å snike inn RBK-reklame midt på en onsdagskveld.

Tekst ANDREAS MYRVOLD
Foto EIRIK LINAKER BERGLUND

Sex Change Shake!

Ranma ½
Tegneserie av Rumiko Takahashi

Japan 1987 - 1996

Første bok på norsk: 13. oktober 2003

Det virker som noen har bestemt seg for at Norge skal oppdage japanske tegneserier, eller *manga* (noe resten av den tegneserielesende verden stort sett har gjort allerede, men bedre sent enn aldri): Denne høsten slippes nemlig ikke mindre enn fem japanske tegneserier (manga) på det norske markedet. Vi har sett nærmere på den mest internasjonalt populære av de fem seriene som oversettes - den eneste som utgis separat fra den nye bladkompani-utgivelsen *MangaMania*, og dessuten i bokform.

Ranma ½ - en komedie tegnet og fortalt av Japans bestselgende mangaskaper - handler om *Ranma Saotome*, en ung og lovende kampsportartist som har fått et ganske unikt problem: I løpet av en treningsreise til Kina har denne arrogante og noe overdrevent macho 16-åringen blitt rammet av en forbannelse, som gjør at han blir til ei jente hver gang han får kaldt vann over seg. Varmt vann

gjør ham til en gutt igjen, men bare til neste gang han kommer i kontakt med kaldt vann.

Som ikke dette var nok, har faren hans (som er kilden til de fleste av hans problemer) gitt følgende løfte til *Soun Tendo*, den eneste andre i verden som lærer folk opp i den noe sære kampsporten *Anything Goes*: Når Ranma fyller 16 skal han forloves med en av Souns tre døtre. Ingen av døtrene er særlig interessert i "jentegutten", men til slutt dyttes han på yngstejenta *Akane* - fordi hun forakter alle menn og da må jo en gutt som er jente halvparten av tida være perfekt. Men Akane og Ranma er ikke helt med på denne logikken, de ser dessuten hverandre som henholdsvis ei aggressiv guttejente og en pervers freak-of-nature.

Situasjonen kompliseres ytterligere ved at overklassegutten *Tatewaki Kuno* (som også er kampsportartist) legger Ranma for hat, fordi han sjøl har en (fullstendig ubesvart) interesse for Akane. Til Ranmas store fortvilelse blir Kuno raskt like betatt av den kvinnelige Ranma, som han plent nekter å innse er identisk med mannlige Ranma. Etter dette tar serien mer og mer av: Hva sies f.eks. om en utrettelig nemesis som prøver å forfølge Ranma men

fullstendig mangler retningssans, ei kinesisk krigerprinsesse med akutt språkforvirring, en nærsynt snikmorder, Japans mest perverse gamle mann, ei voldsfiksert turnejente samt at det dukker opp flere forloveder som Ranma aldri har fått vite om? Ranma og Akanes liv blir snart en daglig kamp for å holde unna alle som vil drepe/ha dem, ispedd fånyttets forsøk på å bli kvitt forbannelsen som gjør tilværelsen deres så kaotisk.

Rumiko Takahashi har skapt et enormt persongalleri som hun spiller ut mot hverandre i en evig serie av misforståelser og konspirasjoner. Knappt to personer i serien synes å ville ha *hverandre* - ett mulig unntak fins hos Ranma og Akane, skjønt de ikke synes å kunne innrømme at de muligens føler noe annet enn forakt for hverandre. Men ikke forvent noen seriøs romantikk i denne serien, eller for den saks skyld dypere plot og moralsk budskap: Ranma ½ tar seg selv befriende lite alvorlig, dette er først og fremst farsekomedie og slapstick.

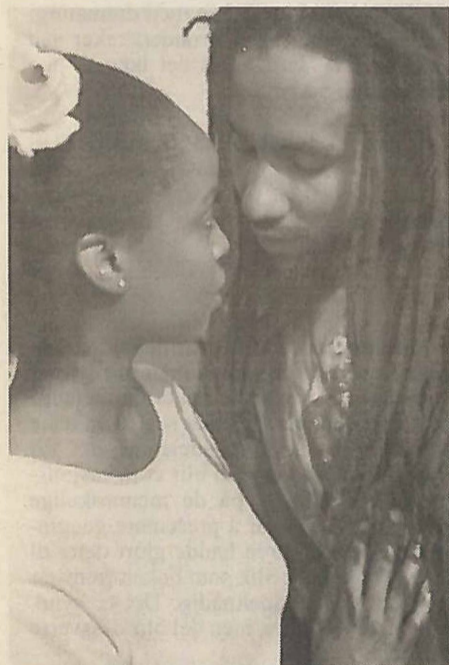
Tegningene i første bok kan være litt irriterende, da det er noe uskarpt og kornete over kvaliteten - men du skal ikke langt ut i serien før tegningene blir fullkomment smooth og stil sikre. Hva oversettelsen angår så har ikke underteg-

nede lest den norske versjonen og kan følgelig ikke uttale seg om den. Ellers hjelper det selvsagt å ha litt kjennskap til kampsport og japansk kultur generelt, for å få med seg alt som parodieres. Men dette er absolutt ingen nødvendig-

het, noe som sier seg litt sjøl i og med at serien har gått seiersgang også i verden utenfor Japan.

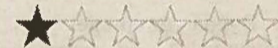
Tekst MIKKEL BERG

SUKKERSØT KJÆRLIGHET: Ky-Mani Marley og Cherine Anderson gjør en dårlig jobb i en dårlig film.

Svulstig svada

One Love
Regi: Rick Elgood og Don Letts

film *One Love* er en eksotisk kjærlighets-historie om en ung vakker gospelsangerinne og en sjarmerende rastamusiker som finner hverandre i kjærligheten. På grunn av ulike religiøse syn kan de likevel ikke få hverandre og det store spørsmålet er så om de til slutt vil bli sammen i musikkens navn.

Når man lager en film med et tema slik som dette, altså en utbrukt Romeo og Julie-klisjé, så bør man ha noen knakende gode kort i bakhånd for å gjøre filmen interessant.

Det har ikke de som har laget *One Love*. Så vel som at filmen som helhet ikke akkurat når de helt store høydene, er dialogene latterlig dårlige og skuespillerne det samme. Det bør jo nevnes i rettferdighetens navn at settingen er eksotisk og flott, i tillegg til at kameraføringen absolutt ikke er dårlig, men det hjelper liksom ikke når filmen er helt blottet for mening og dybde.

Norsk film har i år hatt en stor høst med store filmer som *Buddy* og *United*. At *One Love* har noen befatning med Norge å gjøre er derimot ingen ting å være stolt av. Alex Roséns kjempeomtalte debut i internasjonal film består av en så liten rolle at den har absolutt ingen betydning for filmen. Rollen

er så liten at det faktisk at hans navn i det hele tatt nevnes, sier litt om hvor lite interessant denne filmen faktisk er.

Fra begynnelse til slutt er *One Love* kjedelig og treg. Med mindre du ønsker å se vakre bilder fra Jamaica, er det overhodet ingen grunn til å dra å se denne filmen. Til det er det for mye annet å gjøre.

Tekst PERNILLE DEHILI
Foto FILMWEB

Forvirret turist på slapp ferie

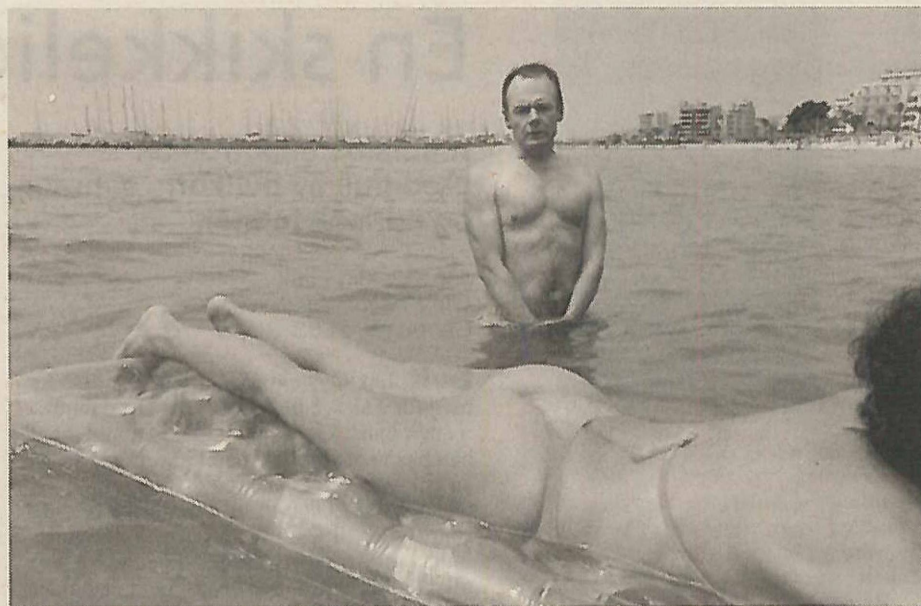
Mors Elling
Regi: Eva Isaksen, 2003

film Elling blir motvillig lurt med på sydenferie med sin alvorlig syke mor. Hennes baktanke er at stakkaren skal få sett seg litt om i verden før hun stryker med, og han blir overlatt til sitt hjelpeløse seg selv. Med kofferten full av forrige ukers uleste avis, tannbørste og badeshorts setter det litt merkelige paret snuten sørover i flere hundre kilometer i timen, sammen med blant annet en enkemann og tidligere offiser, som i Ellings hode har langt fra edle hensikter i forhold til hans mor. Ved hjelp av sjalusien, hans skitne fantasi og

fraværenhet av sosiale antenner, greier Elling på mesterlig vis å konstruere opp til flere pinlige situasjoner ovenfor både reiseledere og medturister. Heldigvis fins det også forståelsesfulle mennesker i den store ukjente Palma de Mallorca.

Denne andrefilmen om tilfellet Elling, er jo ikke en oppfølger, men en forfølger, om du vil, og den bør derfor greie å unngå stemplinga og fordømmene vi ofte har med slike filmer (oppfølgerfilmer altså). Det går jo ganske greit, da den har noen nye elementer, og en litt annen setting. Dessuten var jo ikke *Elling* en erklært genistrek den heller, om enn ganske bra, så fallhøyden har jo aldri vært avskrekkende. Skuespillerprestasjonene er troverdige og filmen er helt i samme ånd som for/ettergjengeren,

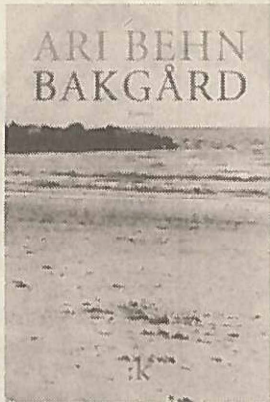
FORVIRRET: Elling er en forvirret mann.

det vil si at den er en gjennomført norsk film av det gode gamle slaget. Så da rusler handlingen mer eller mindre avsted av seg selv, men det blir jo aldri gjort noe mer ut av den. Da er det jo naturlig å spørre hva som kunne vært gjort annerledes? Tja, vet

ikke helt. Med de gitte rammene var dette som forventet.

Tekst ANDREAS MYRVOLD
Foto FILMWEB

BOK-EKSTRA

Behns bakevje

Overfladisk

Ari Behn
Bakgård
Kolon Forlag, 2003

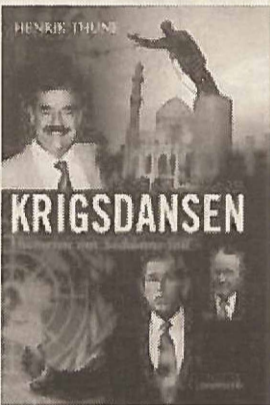
bok Den første romanen til landets mest omtalte forfatter er ikke lett å lese. Ikke fordi den er et komplisert verk, men fordi det er umulig å løsrive den fra den figuren forfatteren fremstilles som. Ari Behn formulerer seg likt i skrift som i tale, noe som bidrar til å vanskeliggjøre oppgaven om å skille forfatter fra tekst. En kan høre Aris stemme overalt og uansett hvor hardt en prøver å stappe en pute i kjeften på fyren vil han ikke forsvinne. Når man endelig klarer å fokusere på teksten viser det seg å være lite tilfredsstillende. Behn prøver å skrive

seg inn i rekken av de store beatforfatterne. Han skriver om dannelsesreisen til en ung norsk mann som planlegger å krysse Sahara ørkenen, men som ikke kommer lengre enn Marocco, Europas bakgård. Der oppholder han seg mest i Tanger, veiledet av en homoseksuell mann som er besatt av ham.

Behn forsøker å skrive en desillusjonens bok. Men det han ender opp med, er å skrive en bok som forsøker å kopiere en annen tid med andre normer. Han henstiller teksten til beat-underverdenen, en verden som hadde sine storhetsdager i desillusjonsårene etter andre verdenskrig, en verden som Behn tydelig beundrer og romantiserer over. Han dropper så mange navn at det er nesten slik at parketten sprekker og fokuset på Paul Bowles er nesten perverst. Dette gjør at teksten lider av overfladiskhet. Lagene

er få, om ingen. Hovedtemaet er lett å få øye på uten forgreininger, forviklinger eller dobbelttydighet. Karakterene er flate, ukompliserte og forutsigbare. Hovedkarakteren som også er fortelleren i teksten skal liksom utvikle seg på et eller annet vis, men det er veldig vanskelig å få tak i hva denne utviklingen går ut på siden det er en generell mangel på innsikt i teksten. Handlingen og dialogen er ikke virkelig nok til å være realistisk og ikke merkelig nok til å være absurd. Språket er veldig kjedelig og fullt av klisjeer. Og vet du hva det verste er: dette er ikke gjort med hensikt. For hvis det var en hensikt bak det, ville *Bakgård* avansert til en interessant tekst. Nå er den bare ubetydelig.

Tekst MAJA SOJTARIC

Saddams fall

En kunnskapsrik bok som setter Irak-krigen inn i en sammenheng.

Henrik Thune
Krigsdansen
Cappelen

bok Hvorfor falt Saddam? Det er spørsmålet Henrik Thune forsøker å besvare i *Krigsdansen*. Han avviser populære svar som at USA skulle være ute etter Iraks olje, eller at et godhjertede USA vil frigjøre Irak. I stedet tegner han opp et storpolitisk drama

som har vart i over ti år. Spillet foregår på fire hovedscener: FN's sikkerhetsråd, stormaktene (USA, Storbritannia, Frankrike og Russland), Irak og Washington. Scenene henger sammen, slik at det er lett å tenke seg at utviklingen ville sett totalt annerledes ut, hvis en eller flere av scenene hadde endret seg. Det er få helter, men mange skyldige i Thunes bok: Frankrike og Russland var mest opptatte av å beskytte sine oljeinteresser i Irak, Norge forspilte sine sjanser i Sikkerhetsrådet og USA misbrukte FN i et kynisk forsøk på å legitimere krigen. Mange av påstandene vil helt sikkert vekke debatt, men så sier da også Thune at det

ikke finnes noe endelig svar på Saddams fall, bare en lang historie. *Krigsdansen* er en kunnskapsrik bok som setter Irak-krigen inn i en sammenheng. På mange måter er det en opprømsing av kjente fakta. Det nye består i at bitene settes sammen til en unik helhet. En helhet som ellers forsvinner i det daglige, fragmenterte mediebildet. Statsviteren Thune har i boken byttet ut det statsvitenskapelige begrepsapparatet med dramaturgi og gode historier, men så understreker han da også i innledningen at det ikke er noe "vitenskapelig arbeid".

Tekst KAI MAGNE MELHUS

Når bygdedyret våkner

Sladder, utroskap, selvmord og drap er bakgrunnen i den femte kriminalromanen med Knut Moen i hovedrollen.

Jørgen Gunnerud
Til Odel og Eie
Kolon, 2003

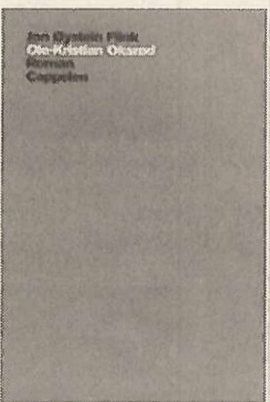
bok Handlingen er lagt til KRIPOS-etterforsker Knut Moens barndomssted på Hadeland. Opptakten er et mistenkelig selvmord på en gård i bygda. Det er stor uenighet om odelsretten, intriger

og maktspill rår. Bygda er preget av mistenksomhet, misunnelse og mørke hemmeligheter. Under etterforskningen skjer det to nye suspekter selvmord i bygda. Tragiske skjebner både i nåtid og fortid ruller opp i løpet av etterforskningen. Kameraderi blant bygdefolket og løse tunger, selv blant hans egne kolleger, trenerer saken og gjør oppklaringen vanskelig. Moen får erfare at bygda ikke er slik den en gang var, og at mye uavklart ligger under overflate.

Miljøet og karakterene i boken virker troverdige. Selv om boken er godt skrevet, blir det for omstendig. Forfatteren kunne med fordel ha hatt et litt strammere grep

om fortellingen og kuttet en del sider. Det er ikke en dårlig bok, men man blir lei når det serveres for mange detaljer og utenomsnakke. Når hendelser gjentar seg på en måte som virker kunstig, så ødelegger det for flyten til historien, og det blir et irritasjonsmoment. Mer fokus på de menneskelige aspektene, isteden for å presentere geografien og bondekulturen hadde gjort dette til en mye bedre bok. Slik som boken fremstår nå, virker den middelmådig. Det er synd, for potensialet er der, men det blir dessverre ufullendt.

Tekst POUL ANDRESEN

En skikkelig godbit

Ambisiøs debutroman breiddfull av gullkorn, satire og burlesk humor.

Jon Øystein Flink
Ole Kristian Oksrød
Cappelen, 2003

bok Jon Øystein Flink vil sikkert hate meg for å si det, men etter å ha lest debutromanen hans, klarer jeg ikke si annet enn at han har vært forbløffende flink. For dette er en bok som overrasker på mange felt. Ole Kristian Oksrød er en snål østfolding som flytter til Oslo for å gå på komponistlinja ved Musikkhøgskolen. Gjennom korte tilbakeblikk leser vi hvordan han i ung alder oppdaget at han var estetiker med "trang til overskridende erfaringer". Han bærer nemlig den overbevisning å være eslet til store gjerninger, og det er ikke lett skal vi lese, i den ubehagelige tid vi befinner oss i. Boken er kort fortalt beskrivelsen av kunstneren som ung, forvirret mann i brytningspunktet mellom en fordervet kom-

merskultur og et liv i den rene, uavhengige skaperånden. En konflikt gestaltet i drakampen som oppstår da hans sneversynte drittinge av en søster, som er "fuckings dum, et jævla ubrukelig excuse for et kvinnfolk", blir tvangsflyttet inn i leiligheten hans. Den handler om være intellektuell i en tom tid, om et brennende ønske om å beherske verden gjennom kunsten.

Livet er med andre ord hardt for Ole Kristian Oksrød.

Men enkelthistoriene i boken er tidvis helt ubetalelige. Som når Oksrød er deltager i en alvorstung paneldebatt om postmodernisme i regi av Rød Front og må skikkelig pisse, fordi han uheldigvis styrter tre halvliter i forkant. Samtalen med kroppens indre organer, spesielt urinblæra, er nesten kriminelt morsom. Hvordan han forhandler og argumenterer, (akkurat som Homer Simpson forhandler med hjernen sin) om å utsette sitt fornødne noen minutter. Noe som selvsagt ikke lar seg gjøre, og han sakte men sikkert mister herredømmet over kroppen, ettersom urinblæra naturlig nok sitter på de beste kortene, hvorpå det

hele ender med at han manøvrerer pikken ned i ølglasset under bordet og tømmer en "perfekt halvliter, gul som øl, men varm som kakao, og i motsetning til øl, fri for karbondioksid", ned i glasset.

Vi får en rekke slike utleverende beskrivelser, med stor detaljrikdom, av hva som foregår rent kroppslig, når du virkelig, virkelig må på dass. Setningene i boka er lange som onde år og breiddfulle av akademisk sjargong, de snor seg i alle retninger, omtrent som dette, og det gjør boken, men bare ved første øyekast, bittelitt vrien å hanske med. Enkelte vil kanskje endog frastøtes av det noen har oppfattet som en nedlatende og "elitistisk" tone i romanen. Til helvete med dem, sier jeg. For fri og bevare meg, dette er fornøydlig lesning. Som førstereisgutt i litteraturens verden fører Jon Øystein Flink sin penn forbløffende godt. I det hele tatt en original, stil-sikker og engasjerende overskuddsroman fra en flink debutant.

Tekst EIVIND BIERING-STRAND

Don't believe the hype

KILL BILL, VOL. 1
REGI: Quentin Tarantino
USA, 2003

film Årets kanskje mest imøtesette film, Quentin Tarantinos *Kill Bill*, vil som hans foregående filmer bli hyllet som det ypperste av hva populærkulturen kan tilby. Men, som Public Enemy sa det: *Don't Believe the Hype*. Det er ikke det at Tarantino mangler talent. Hans enorme påvirkning på 90-tallets populærkultur står utmerket som testament for det motsatte. Det er derimot det faktum at han ikke benytter seg av sitt vesentlige talent til å gjøre noe fornuftig som er et problem for en filmskaper som regnes for en av de mest interessante, unge regissørene i USA. I motsetning til navn som David Fincher (*Fight Club*), Paul Thomas Anderson (*Magnolia*) og Darren Aranofsky (*Requiem for a Dream*) har han til gode å lage en film som kan karakteriseres som bevisst. Bevisst i den forstand at hvert eneste bilde i fiksjonen bærer mening og at denne meningen har betydning for den verden som eksisterer utenfor fiksjonen. For å kunne nyte *Kill Bill Vol. 1*s lidelsesforherligelse må man avvise og trivialisere dette. Det er med tristhet at jeg må slå fast at Tarantino ikke har kommet lenger enn dette. Hans filmatiske evner har forbedret seg stadig fra debuten med *Reservoir Dogs* (med *Kill Bill* må han nå regnes som en av Hollywoods fremste visuelle stilister). Og med *Jackie Browns* (1997) rollebesetning antydte Tarantino kritikk av Hollywoods kjønns- og aldersdiskriminering. Så det var med store forventninger jeg satt meg ned i kinosalen for å se hans nye hevnepos. Men Tarantino klarer ikke å heve filmen fra den b-film statusen som

preger filmene *Kill Bill* tar sin inspirasjon fra. Selv om Tarantino ønsket å hylle blaxploitation og kung-fu filmer, så betyr ikke det at han må falle ned på samme moralpolitiske nivå. Hvis Hollywood utnyttet de svartes kapitalkrefter på 70-tallet ved å gi dem lavpannet action uten samfunnskritiske implikasjoner (Blaxploitation), så er det det samme Tarantino gjør med *Kill Bill*, men rettet mot et større publikum. Hvis vi skulle bruke et tilsvarende navn, kan vi kalle det "Worldsploitation".

JEG KUNNE HA LEVD med at filmen ikke forsøker å gjøre noe annet enn å underholde, hvis filmen hadde vært en ufarlig liten fantasi, uten virkelige implikasjoner for samtiden. Dette kunne Tarantino f.eks. gjort ved å gjøre volden i *Kill Bill* tegneserieaktig, ala splatterfilmer som *Braindead*. Da hadde vi fått en form for crazy-humor vi vanskelig kunne tatt alvorlig. Men dette skjer bare ytterst sjeldent i *Kill Bill*. I stedet får vi en detaljert men uproblematisk skildring av menneskelig lidelse som kan minne om italienske skrekkregissører som Lucio Fulci og Dario Argento. (I Fulcis *City*

of the Living Dead virker filmkameraet nærmest å ville elske med en skrekkslagen mann som får hodet gjennomboret av en drill, ved å sakte, sakte, nærme seg mannens hode som er fastspent i en skrustikke). Det er på dette nivået mange av Tarantinos blodige voldsbeskrivelser fungerer. På et tidspunkt i *Kill Bill*, estetiserer Tarantino en grusom voldshandling på en måte som er ment å øke seerens adrenalin og innlevelse i voldshandlingen: En lites jentes mor myrdes og kameraet rykker nærmere drapsmannen med heftige jump cuts. Denne typen teknikk gjør seeren til deltaker i voldshandlingen, og

kan være en legitim teknikk hvis seeren på et senere tidspunkt må ta del i skyldfølelsen for handlingen. Men den slags er ikke på Tarantinos agenda.

Det er derimot blodig drap av en stygg, middelaldrende mann som er frekk nok til å svare ja på en ung sexkittens spørsmål om han vil pule henne. Og knulling av komaofre mot betaling. Og for under 100 kroner kan vi alle være med på moroa, i kinosalens trygge mørke. Og dessuten varer det ikke lenge før de alle får sin straff.

Gaspar Noes *Irreversible* problematiserte menneskets talion-prinsipp (mennes-

kets øye for øye, tann for tann-mentalitet) ved å fortelle en hevnhistorie baklengs. Men den slags er ikke på Tarantinos agenda. Og ingenting tyder på at Vol.2 vil endre på det inntrykket. Hvis Mr.Cool klarer det, vil det i sannhet være et grensesprengende mesterverk.

I *Kill Bill* er vold det samme som skjønnhet, og menneskelig lidelse til for forlystelse.

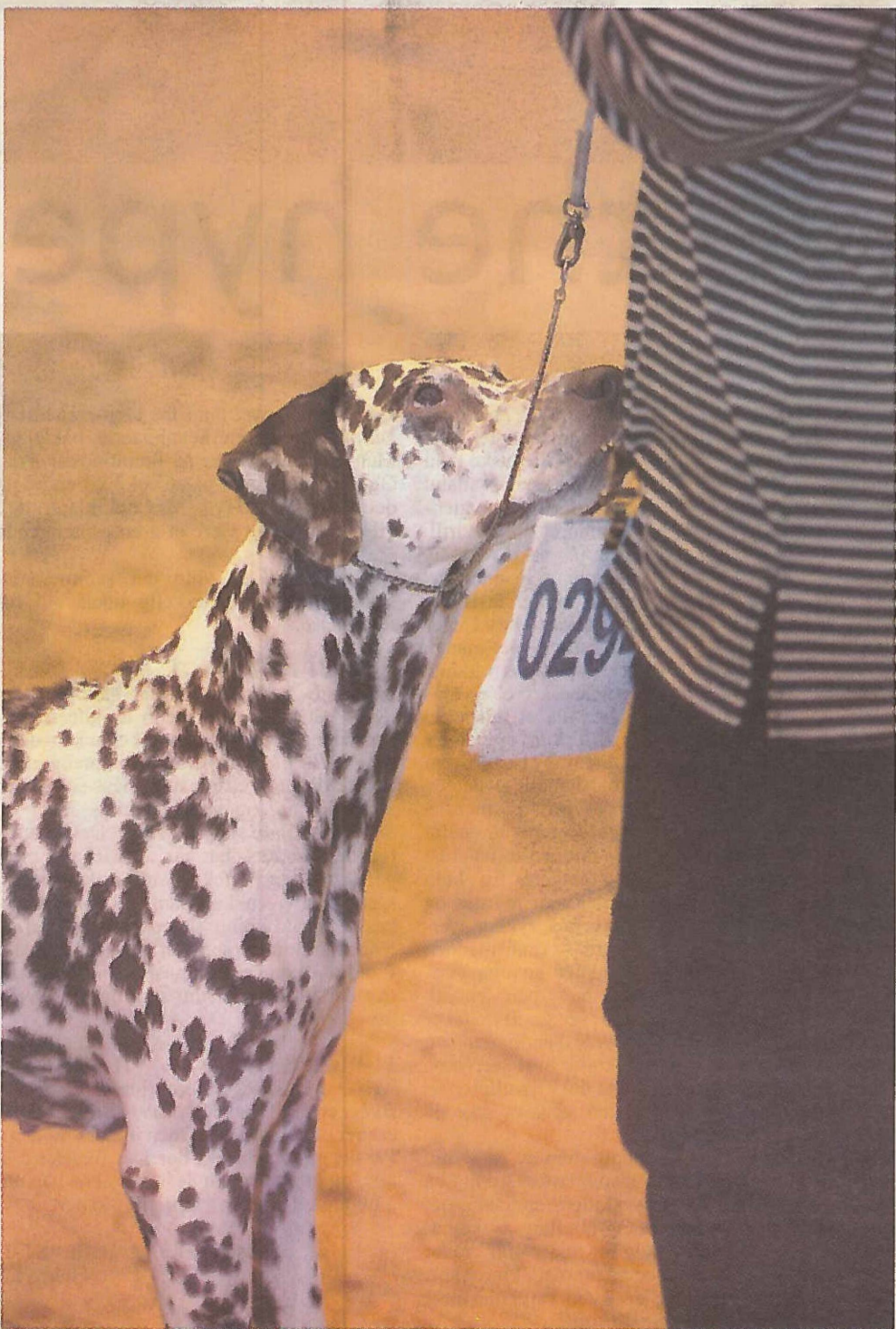
NÅR DET ER SAGT, bør jeg kanskje berømme Tarantino for det han nå tydeligvis behersker bedre enn de aller fleste. Ikke mange kan lage actionscener som de vi ser i *Kill Bill*. Hans evne til å koreografere sannferdig og eksplosive slåss-scener er imponerende, og overgår tidvis *Hero* og *Snikende Tiger, Skjult Drage*. Det er uten tvil det området han har utviklet seg mest på. Hans nær perfekte bruk av kamera og scenografi (i vakkert samspill), understrekes av en klipping så presis at *Kill Bills* overfate skinner som en nyslipt diamant. Rzas pulserende filmmusikk bidrar til en til tider forførende film som også er svært problematisk.

FORHÅPENTLIGVIS VIL TARANTINO utvikle seg videre til tross for at *Kill Bill* er et steg tilbake fra *Jackie Brown* (Vol.1 er mer underholdende, men mindre moden). På sitt neste prosjekt bør han forsøke å si noe, og utrette noe, hvis han skal ha håp om å bli husket som en viktig filmskaper.

Tekst CHRISTIAN GREVSTAD
Foto FILMWEB

KOSE: Vi så forbrødring på tvers av rasene og none hunder ble faktisk kjærestes.

FERDIG SNART?: Jeg må tisse!
SNART FILMSTJERNER: Denne schæferhunden blir kanskje den nye Rexy

LANG, LANG REKKE: Dalmatinere og chow-chower på rekke for å bli bedømt.

Fakta hunder:

- Hunden (*Canis familiaris*) er opprinnelig et rovdyr nært beslektet med ulv, sjakal og prærieulv, men har gjennom generasjoner med avl blitt et av våre mest vanlige husdyr
- Hunden er et flokkdyr med stor sans for lek og moro, noe som har gjort at menneskefamilien har trykket den til sitt bryst
- Totalt finnes det mellom 200 og 300 hunderaser i verden. Schäfer er den mest vanlige
- Schäfer er for mange hunden med stor H, og er blant annet mye brukt av politiet som narkotikajeger og av Røde Kors som sporhund
- Når vi mennesker av en eller annen grunn er blinde, er hunden en god erstatning for denne sansen. Den avbalanserte golden retriever er mye brukt som førerhund
- Border collien, retrieverrasene og schäferen regnes som de mest intelligente hundene
- I klippehulene i Sahara fins det flyvende hunder. Vel bare nesten, de er egentlig flaggermus, og de er i mange land regnet som en lekker delikatesse
- Hundespråket er for mange mennesker uforståelig. Men noen klar-synte sjeler har utviklet et program som oversetter det hunden sier til vårt språk. Utrolig men sant. Sjekk ut på <http://home.no.net/ralissa/hundetale.htm>
- Mange mener hunden er menneskets beste venn. Den fungerer ofte som et kjærkommet substitutt for barnløse mennesker
- Mange hunder er fryktelig søte
- Spesielt dalmatinere

Det blir skrekkelig. Det er faktisk et mange hunder i Norge

Hundegalskap

101 DALMATINERE: Med utgrunnelig blikk og høflig fremferd forhekset denne hunden oss alle.

Vi skulle finne studenthunden, lage bikkjeslagsmål og slippe løs en katt løs blant 1000 sultne kjøtere. I stedet fikk vi mange nye venner. Og masse kos.

Den gigantiske hundeutstillingen i Skarphallen sist helg, måtte være det perfekte sted å kvitte seg med hundeskrekke. Ikke bare møte den skrekkelige bikkja ansikt til ansikt – men også kose med den...

MEN Å VÆRE på hundeutstilling er fremfor noe annet en sanselig opplevelse. Øregangene fylles av et lurveleven med alle mulige og umulige lyder. Fra små, ynkeverdige pip som lett kan forveksles med insekter, til brunstige bjeff som river i jekslene og tenner fluktinstinktet promte. Øyet finner ingen hvile fordi hunder i alle farger og fasonger spankulerer rundt og krever oppmerksomhet. Alt fra de bamselignende Newfoundland-hundene til de wienerpølselignende dachsene var til stede her. Og den taktile sansen ble tilfredsstilt gjennom hemningsløs klapping og kosing. Det var fritt fram og vi lot oss ikke be to ganger.

– Dessuten lukter det bikkje! Dette er ikke mye til sted for allergikere, klaget en mann ved pølsebua.

– **PÅ DENNE UTSTILLINGEN** er det ca 600 påmeldte hunder, fordelt på omtrent 100 raser, sier utstillingsansvarlig Bjørg Abelsen. Hun forteller at folk kommer langveisfra, helt fra Finland og hun vet ikke hva, for å vise fram sine fribente venner i Tromsø. Men vi skulle vært her på den internasjonale utstillingen til Kennelklubben, mener hun. Da kommer det over 1200 hunder og det blir skikkelig leven. Det tar

helt av.

– *Hvordan er det egentlig å være hund på denne utstillingen? Blir du ikke litt forvirret?*

– Nei, nei. Dette er flinke hunder, bedyrer hun.

– De er godt trente rasehunder, opplærte og vel rustet til å takle ting som dette.

POTENSIALET FOR bikkjeslagsmål burde jo likevel så absolutt være til stede på slike utstillinger. Se for eksempel for deg å slippe løs en liten katt midt i heksegryta; Det skulle tatt seg ut.

Abelsen avviser bestemt at noen har blitt spist opp eller bitt av hundene på utstillingen. Det er jo så mye annet å bite i, må vite. Tørkede griseører og andre fristelser er nemlig spredt omkring i boder på hele området. For akkurat som med oss mennesker gjelder det for hunder å putte ting i munnen når man blir trøtt og lei. Når den respektive hund ikke finner det passende å posere rank og høyverdig i dommerens åsyn, lokker eierne med søtsaker og hundekjeks, og fyller deres munn med alskens krimskrams. Og det hjelper. Klart det hjelper. Bikkja står fornøyd og momser, om enn bare for en stakkert stund.

– *Hva er den ideelle studenthunden, da?*

– Hehe! Boxer. Selvsagt er det boxer. De er jo så tøffe, humrer Bjørg Abelsen.

Det er jammen litt av et hundeliv de har stelt i stand, Tromsø Hundeklubb. Vi trodde ikke det fantes så mange hunder i hele

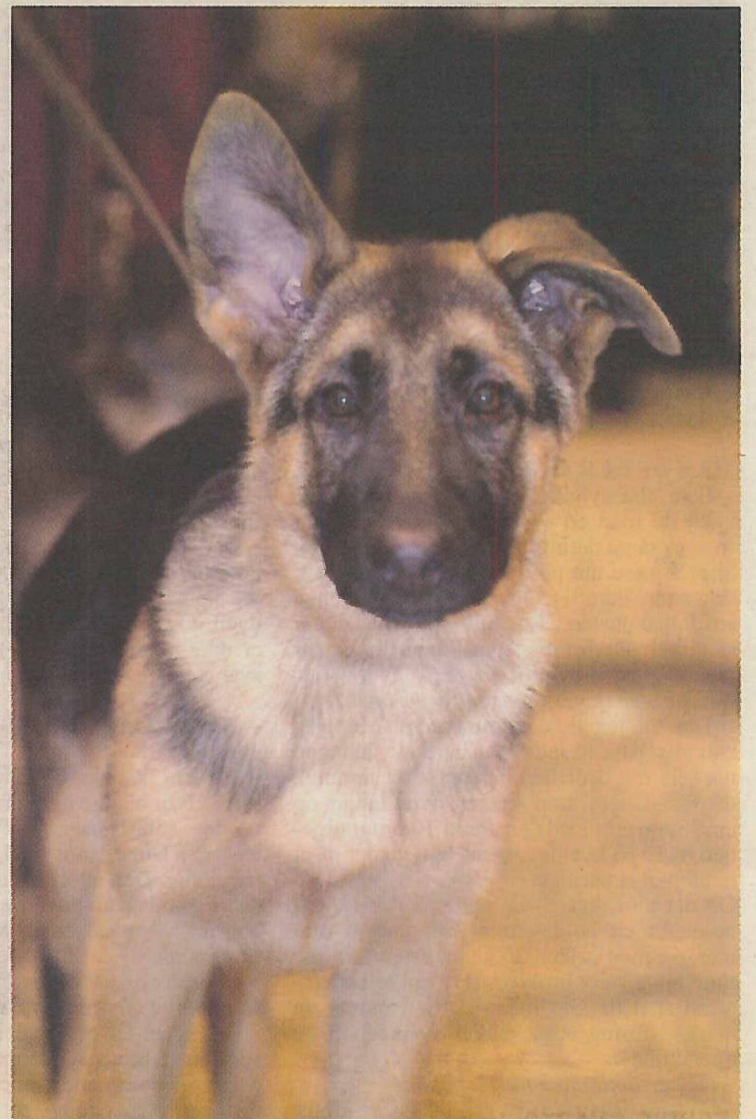
verden. Men likevel, selv om vi kanskje er storforlangende, uteblir de spektakulære øyeblikkene. Vi hadde nesten forventet, om ikke å finne snakkende hunder, så i hvertfall hunder som hoppet gjennom brennende sirkusringer i beste TV-tradisjon ala Rex. Men nå var altså ikke dette noen dres-surkonurranse, fikk vi høre.

– Hensikten med utstillingen å vise hundens funksjon. Med det mener jeg intensjonen med avl – hvordan hunden skal brukes. Rasene har ulike egenskaper og de er det viktig å skille mellom, avslutter Abelsen.

VI HADDE FORLENGST overvunnet hundeskrekken og så fram til kveldens høydepunkt. Utstillingen i Skarphallen ble nemlig fullført med egne show og utstillinger av schäfer, boxer, dachs, spaniel og dalmatiner. Sistnevnte er i sannhet et fabelaktig dyr, det er neimen ikke vanskelig å skjønne Disneys fascinasjon for den flekkete menneskevennen. Dessuten er de både intelligente og kjærlige mot mennesker og skrekkelig gode å kose med. Dalmatineren utnevnes herved til offisiell studenthund.

Mett av inntrykk var det bare å forlate utstillingen med den noe triste erkjennelsen av at tøyhunden i senga hjemme bare er en dårlig erstatning.

Tekst EIVIND BIERING-STRAND
Foto THOMAS METZ

SNART FILMSTJERNE: Denne scåfervalpen blir kanskje den nye Rex?

SPÅKONE: Hope er en av Norges mest kjente spåkoner og kjenner til det som var, det som er og det som skal bli. Du også kan få vite om dette, men det koster. **Foto PRIVAT**

ten. For jeg sier ting rett ut. "Sorry", kan jeg si, "dette forholdet er over!". Men dette er selvsagt noe jeg advarer mot helt i starten, forklarer Hope villig.

MEN DET ER OGSÅ ULEMPER.

– Ikke alle synes det er like kjekt å være kjæreste med en synsk person. Så det går så som så på datingfronten. Dessuten er det kjipt å være ute på byen, når du stadig ser ting andre ikke ser. Og alkohol er tabu innen spådomskunsten. En full spåkone duger slett ikke. Derfor må jeg passe på når jeg tar meg et glass rødvin til maten.

– *Hvor mye tjener du egentlig på dette?*

– Det vil jeg ikke kommentere. Men jeg kan si såpass at jeg lever bare av spåingen nå, selv om bedriften bare er to år gammel, medgir Hope, som klager over lange og ensomme arbeidsdager fra kl 10 om morgenen til 10 på kvelden, mens hun venter på at telefonen skal ringe.

Og det gjør den. Spåkonene mottar i gjennomsnitt ca 20 telefoner om dagen, ofte mer, og med nesten 30 kr pr. minutt, burde timelønna være brukbar, selv om teleoperatøren skal ha sitt, mens skatter, moms og markedsføring også stikker av med litt av overskuddet.

– *Hva er årslønnen til en spåkone?*

– En som driver seriøst kan inkassere alt fra 100.000 til 400.000 i året. Det kommer an

på hvor mye du takler. Å snakke med mennesker kan være tungt, sukker hun.

– *Hva er det rareste spørsmålet du har fått?*

– Det er så mange, men en gang var ei som spurte om hennes elskers kone ikke snart skulle dø. Det nektet jeg selvsagt å svare på, fnyser Hope.

– Døden er tabutema. Jeg svarer overhodet ikke på det. Teleselskapet nekter oss å spå om helse, så det tar jeg heller på kafeen i byen. Og jeg spår ikke barn under 18. De er ikke modne nok til å kunne takle harde svar.

– **HVOR GÅR GRENSEN** for spådomskunsten?

– Jeg kan ikke spå lottotall, eller tall generelt. "Hvor mange barn får jeg?" "Hvor mye får jeg solgt huset for?" Her bare tipper jeg, sier Hope, som medgir at økonomi er vanskelig. Den alternative tankegangen sier nemlig at de som bruker evnene til vinnings hensikt, vil miste dem. Noe Hope nødig tar sjansen på.

– *Hvordan er selvbildet ditt? Ser du på deg selv som et allvitende orakel?*

– Hehe, nei langt ifra. Jeg ser på meg selv som en rådgiver. Gjennom samtalene fungerer spådommene mine som veiledende føringer på hva du bør foreta deg. For hvordan jeg enn bærer meg ad, er det til syvende

og sist menneskets frie vilje som avgjør skjebnen. Hvorvidt en spådom oppfylles eller utslettes, er helt avhengig av hvordan individet handler, forklarer Hope.

– *Er evnene dine medfødt?*

– Ja. Men det er et talent som kan utvikles. Akkurat som det å løpe 60 meter, noe alle gjør det en eller annen gang i livet. Enkelte mener det stinker og gjør det aldri mer, mens andre løper og løper og blir bedre for hver gang. Slik er det med meg. Jeg har jobbet knallhardt for å bli så treffsikker som jeg er i dag.

– *Hvorfor fins det så mange spåkoner og nesten ingen spåmenn?*

– Det har jeg ofte lurt på selv. Kan nesten virke som det er et kvinneyrke. Men jeg kjenner mange menn som har sterke evner. Tror det skyldes fordommer. Mange menn tar ikke sjansen på å ta steget ut å starte for seg selv. De frykter kanskje ensomheten og isolasjonen som følger med jobben. Og det er litt synd, for jeg tror det er mange menn som kunne gjort det forbløffende bra, avslutter spåkonen Hope.

**Tekst EIVIND BIERING-STRAND
Illustrasjon INGILD BUHAUG**

Statsledere og spådomskunst

Imelda Marcos, Rasputin og Adolf Hitler er alle klassiske eksempler på sentrale statsledere som har benyttet okkultisme og spådommer i embetet. Mest som en veiledende kompassnål, men også som direkte virkemiddel i politikken.

Det mest omtalte tilfellet i moderne tid er naturlig nok President Ronald Reagans kone, Nancy Reagan, som med hyppige frekvenser konsulterte astrologen Joan Quigley, gjennom hele presidentskapet til sin berømte mann. Det viste seg nemlig at statsmøtene i det Hvite Hus ble nøye planlagt og samkjørt etter spåkonen Quigleys rådgivning. Når fiender av førstedamen ville hevne seg og plage henne, eksponerte de gjerne offentligheten for disse hemmelige møtene. Nancy Reagan ble fullstendig avkledd og latterliggjort i media.

Fakta teletorg

- Teletorg er et tjenestetilbud basert på særskilte telefonnummer som tilbys i 820 og 829 serien. Brukeren får tilgang til informasjon eller annen type ytelse på telefonen mot at vedkommende blir fakturert for bruk av denne tjenesten direkte over telefonregningen
- Teletorgtjenestene er inndelt i to hovedkategorier som henholdsvis tilbyr informasjon og underholdning. Underholdningstjenestene er først og fremst spåtjenester, kontakttjenester, pratelinjer og konkurranser (829 nummer)
- Teletorg har siden prøvedrift startet i 1990, vist seg som en populær, enkel og trygg betalingsløsning for abonnentene. Dagens regulering på Teletorg består av en offentlig forskrift og et bransjestyrt regelverk med strenge sanksjonsmuligheter håndhevet av Teletorgrådet som uavhengig bransjenemnd (består av 6 medlemmer)

Topp 10-spørsmål til spåkoner:

- Treffer jeg snart kvinnen/mannen i mitt liv?
- Hva er den riktige Lotto-rekka?
- Hvor lenge kommer jeg til å leve?
- Bør jeg ansette ham/henne i bedriften min?
- Er han like glad i meg, som jeg er i ham?
- Hvordan blir økonomien min?
- Hvor mye får jeg hvis jeg selger leiligheten nå?
- Får jeg ny jobb snart?
- Hvor mange barn får jeg?
- Hvilket yrke bør jeg satse på?

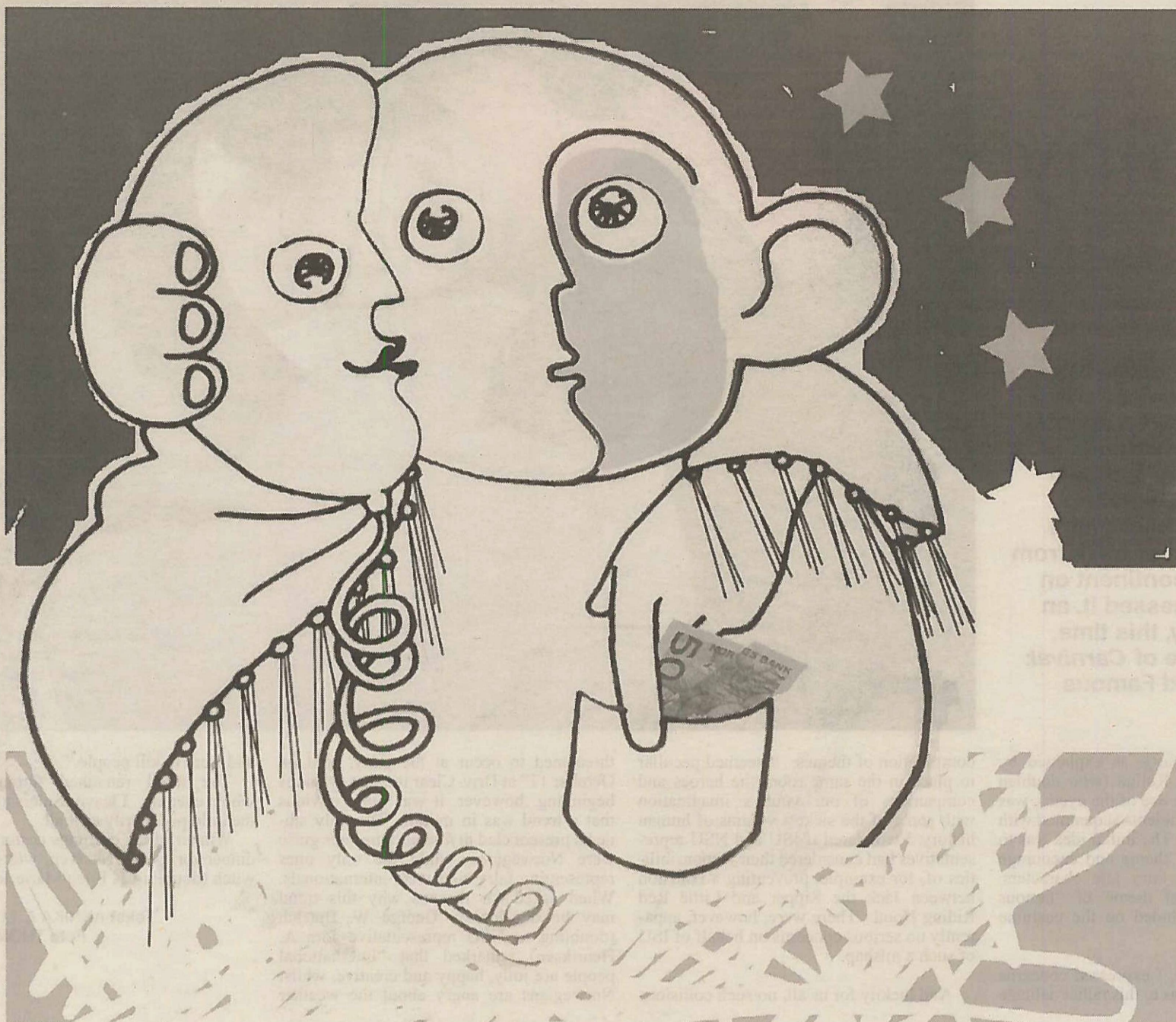
I bibelen står det skrevet

Som en anakronisme er det greit å jmføre hva bibelen sier om fenomenet spådomskunst.

5. Mosebok 18,9-13: "Når du kommer til det landet Herren din Gud gir deg, skal du ikke ta etter all den styggedom som folkene der driver med. Hos deg må det ikke finnes noen som lar sin sønn eller datter gå gjennom ilden, ingen som tar varsler, ingen tegntyder, spåmann eller trollmann. Ingen må drive med besvergelse, spørre gjenferd og spådomsänder til råds eller søke råd hos de døde. For alle som gjør slikt, har Herren avsky for, og det er på grunn av slik styggedom Herren din Gud driver folkene bort fra deg. Helhjertet skal du være i forholdet til Herren din Gud."

Fremtiden er kun for Gud å skue, står det skrevet i Jesaja 8,19. "Men enn om de sier til dere: "Vend dere til gjenferd og spådomsänder, til dem som visler og mumler! Skal ikke et folk vende seg til sine guder og spørre de døde til råds for de levende? Til ordet og til vitnesbyrdet!"

For 25 kroner minuttet får du vite svaret på *nesten* alt.

Fremtiden koster fleesk

Finansanalytikere spår, værdamer spår, trendforskere spår og dresskledde yrkesveiledere spår med stor patos hva ditt kommende liv vil bringe – som oftest med høyst variabelt resultat. Og etter kartleggingen av det humane genom, kan en enkelt bloddråpe spå hva som kommer til å skje med kroppen din. Vi mennesker befinner oss for øyeblikket på det høyeste vitenskapelige nivå noensinne. Men likevel, paradoksalt nok, blomstrer overtroen som aldri før. Trangen etter å vite hva fremtiden bringer synes bunnløs, og etter at teletorget ble opprettet i 1990, har spåkonene fått sin store renessanse.

25 kroner minuttet er intet hinder. Selv ikke etter 20 minutter, hvor samtalen automatisk avsluttes og den automatisk fakturerte telefonregningen lyder på 500 kroner, gir vi oss. Da ringer vi bare opp igjen.

– *Hvorfor?*

– Det er egentlig ikke vanskelig å tenke seg, sier Karl Halvor Teigen, professor i psykologi ved Universitetet i Oslo.

– Vi mennesker har et sterkt behov for kontroll og struktur i livene våre. Dette er grunnleggende. Selv om vi lever i en opplysningstid, utsettes vi for store omskiftninger hele veien. Det fins nemlig områder vi ikke har kontroll over. Ingen ekspert kan vite med sikkerhet hva aksjekursene brin-

ger, eller om kreften lurar bak hjørnet, og denne usikkerheten er ubehagelig. Det er på disse områdene disse spåtenestene kommer inn. De mystiske innfallsvinklene er på en måte vår siste skanse.

– *Vi vet at det mest sannsynlig er tull, men det skader ikke å prøve?*

– Vi har ikke en sterk tro, men en liten tro likevel og derfor gjør vi det. Spåmennskene er kanskje bedragere, men de har likevel en tro på at de gjør nytte, et fenomen kjent fra forskning som *selektiv feedback*. Illusoriske korrelasjoner oppstår når spåkonen selektivt plukker de bitene som stemmer og utelater det som ikke stemmer. Underveis danner de seg et bilde av en sannhetsnær spådom. Slik er det med oss også. Akkurat som i horoskoper er spådommene så vage og generelle, at det alltid er en eller annen bit som passer. Vi tøyler dem i den retningen som matcher best. Det som ikke passer ser vi rett og slett bort fra, sier han.

AT SPÅDOMSKUNST ER big business levnes ingen tvil blant de aktørene Utopia har snakket med. Hvert eneste år omsettes det for flersifrede millionbeløp i bransjen, men nøyaktig hvor mange penger det er snakk om eller hvor mange spåkoner som fins totalt, vil verken Statistisk Sentralbyrå, Telenor eller Post- og Teletilsynet opplyse noe om. Annonsevirksomheten foregår i

stor skala, og det viser seg å være store forskjeller mellom de ulike avisene, hvor innrykkene er mest markant. Ikke overraskende er det tabloidene VG og Dagbladet som skiller seg ut også her. Sistnevnte er utpreget liberal og åpner for det meste innen teletorg.

– Vi kjøper ca 20 spåkoneannonser ferdig formatert i to spalter hvert eneste nummer, forteller annonsesjef Unni Klausen.

– *Går Dagbladet god for at disse tjenestene faktisk virker?*

– Nei, det har vi ikke noe kontroll med, sier hun.

Da forholder det seg litt annerledes med VG, som tross et inntektstap på 25 millioner i året, avviser alle slike annonser.

– Begrunnelsen er rett og slett at det er vanskelig å skille ut hva som er troverdig innenfor disse tjenestene. Vi har foretatt en redaksjonell vurdering på å si nei til alt som har med teletorg å gjøre, selv om dette medfører at vi taper lett inntjente penger, sier Roar Holter, annonsesjef i VG.

I Dagens Næringsliv har de ingen prinsipielle motforestillinger mot spåkonene, selv om det aldri har vært noen tradisjon der på huset.

– Sex tar vi avstand fra, men ellers har vi ingen redaksjonelle restriksjoner på teletorgtjenester. Det er fritt fram for å annonser. Og hvis de kunne spå endringer i

finansmarkedet, så hadde det jo vært en god ide, ler Rolf Kilevold, annonsesjef i DN.

MEN HVEM ER EGENTLIG disse menneskene som skjuler seg bak de tresifrede 829-annonsene? Utopia slo av en prat med den landskjente spåkonen Hope, med base i Bergen. 35-åringen har drevet med spådom på heltid i to år på profesjonell basis. Før det spådde hun stort sett bare venner og kjente. Hun har spesialisert seg innen tarot.

– Det er mye lettere å være spåkone nå enn tidligere. Jeg tror vi ser en kollektiv oppvåkning, hvor folk henvender seg mer mot alternative metoder, alternative treningsformer og annen type kunnskap. Før var spåkonene omsluttet fordommer og gammeldags *campingvogn-mystikk*, forteller hun.

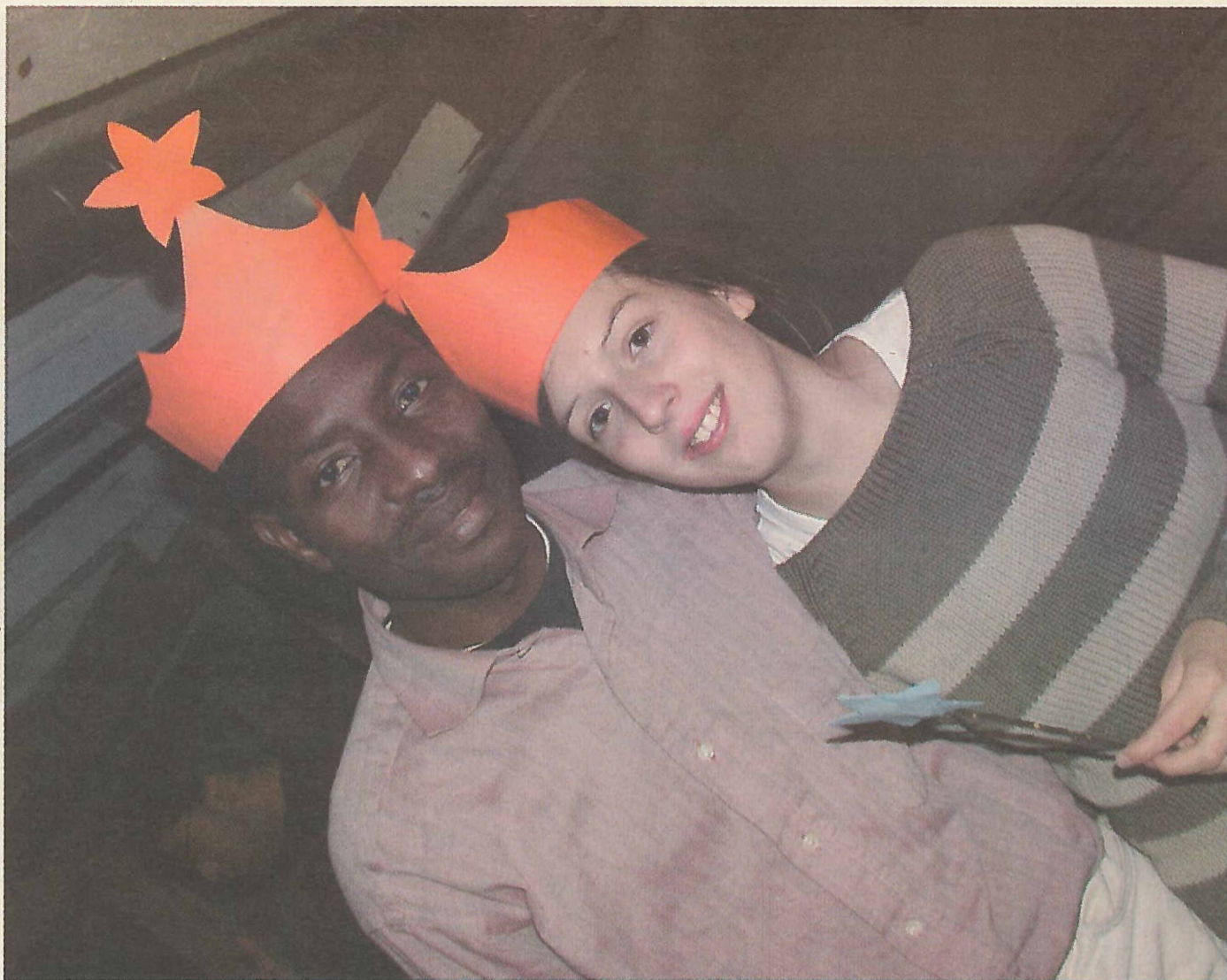
Hope forklarer likevel stadig er skeptiske når de ringer for en spåtime. De stiller gjerne kontrollspørsmål for å teste om svarene er holdbare eller bare bambus. Etter noen testrunder er innringerne gjerne mer mottakelige og åpne.

– *Er det et vanskelig yrke?*

– Det er både fordeler og ulemper. F eks gjennomskuer jeg løgn veldig kjapt, ler hun. – Og det er veldig givende å kunne hjelpe mennesker som har reelle problemer. Men de som ringer meg, må ta å høre sannhe-

Fantasy and Villainy

What has a vampire, two witches, a mad scientist, a pirate, two (secret) agents, a president, a famous murderer in training, two magic women, a Wall Street stockbroker and a representation of folks from nearly every continent on Earth? You guessed it, an ISU/NSU party, this time, with the theme of *Carnival: Fairy Tales and Famous Murderers*.

The intent of the party, as explained by ISU President Nina Rojina (who doubled as Agent Nika on the eve of the event), was to get international students acquainted with Norwegian students. The initial idea was to have the "Carnival" theme and encourage people to come as fairy tale characters. Later, the additional theme of "famous murderers" was included on the costume agenda.

Prior to the event, I expressed concerns to the ISU President as to this rather delicate

combination of themes. It seemed peculiar to place in the same room the heroes and companions of our youth's imagination with some of the sickest villains of human history. I wondered if ISU and NSU representatives had considered their responsibilities of, for example, preventing a collision between Jack the Ripper and Little Red Riding Hood. There were, however, apparently no serious concerns on behalf of ISU of such a mishap.

And luckily for us all, no such collisions

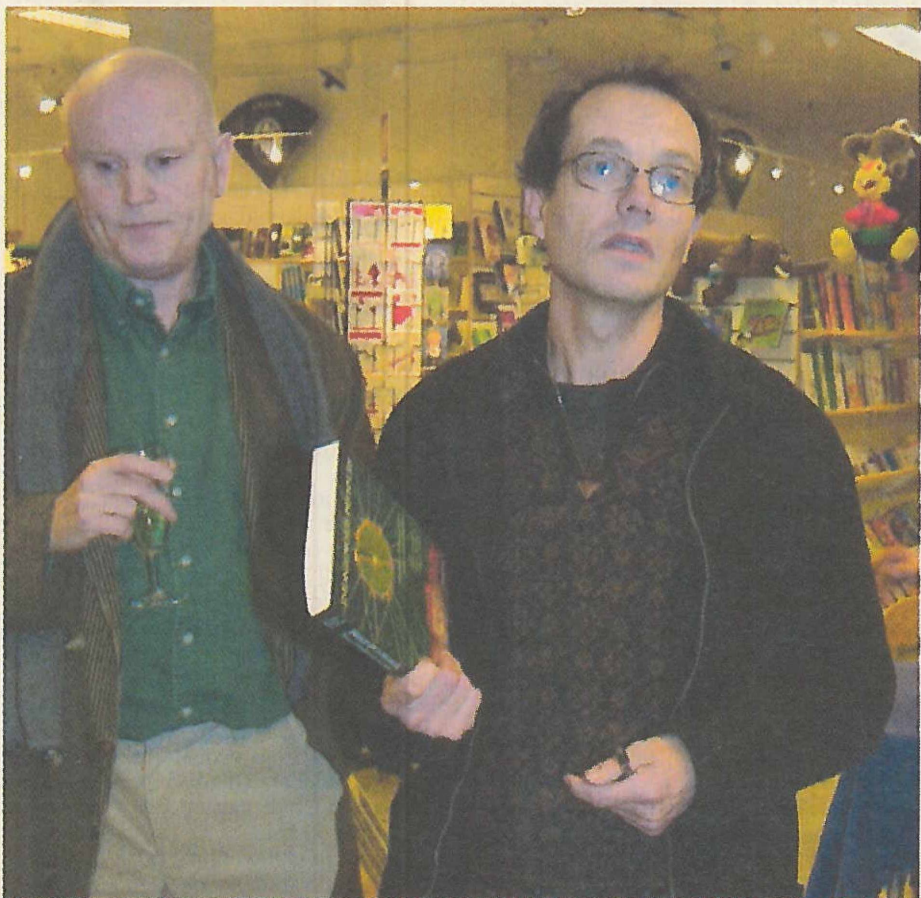
threatened to occur at the party, held on October 17th at Driv. Clear into the evenings beginning, however, it was quite obvious that a trend was in motion. The only students present clad in *famous murderer* guise were Norwegians, while the only ones representing fairy tales were internationals. When asked for reasons why this trend may be developing, George W. Bu(t)ch (doubling as NSU representative Jørn A. Henriksen) remarked that "International people are jolly, happy and creative, whilst Norwegians are angry about the weather

and want to kill people."

The trend remained throughout the whole evening. I leave readers to speculate the mild peculiarity of it all.

Winner of the evenings costume prize, a dinner for two at Skarven, was given to a witch (doubling as Ellen Marie Jenssen).

Tekst ANNIKA A. LUNDKVIST
Foto THOMAS METZ

ENGASJERT: Ragnar Nilsen har vært med på å redigere stoffet til *Indigenous Peoples*, en bok som reiser høyst aktuelle og kontroversielle spørsmål rundt urfolks rettigheter.

Foto EIVIND BIERING-STRAND

Veien å gå

bok Meningene om og i verdens urfolk er mange og sterke. Nå er de forsøkt samlet i den nylig utgitte boken *Indigenous Peoples*.

I 1994 bestemte FN's generalforsamling at det skulle etableres en egen verdensdag for urfolk, og at denne skulle markeres 9. august. Samtidig vedtok FN det internasjonale tiåret for urfolk 1995 – 2004.

– Denne boka, som er et direkte resultat av urfolkskonferansen som ble holdt ved UiT i 2001, er en slags oppsummering av det arbeidet som har blitt gjort i dette tidsrommet, sier Ragnar Nilsen, førsteamanuensis i samfunnsvitenskap ved Universitetet i Tromsø, som har vært med å redigere stoffet i boka.

Indigenous Peoples prøver å svare på spørsmålene om det har blitt oppnådd noe på disse ti årene som er gått siden møtet i Rio. Den inneholder bidrag fra fagmiljøer i alle verdenshjørner og kan sees på som et globalt forsøk på å kartlegge både det som har vært bra, og det som kunne vært gjort bedre.

– Et hovedpoeng i boken er at verdens urfolk har samlet seg om en global strategi for å oppnå selvstendighet, rettigheter, folkerettslig beskyttelse og ikke minst kontroll over egne naturressurser, sier Nilsen.

Men rettigheter og ressursforvaltning gjelder ikke bare urfolk. De felles ressursene gjelder hele menneskeheten men får en ekstra dimensjon gjennom urfolkene.

Boken blir i enkelte kretser regnet som kontroversiell, fordi den i klartekst tydeliggjør stridsspørsmålene rundt urfolks rett over naturressurser, både på et lokalt, men også nasjonalt plan. Og det er vel neppe vanskelig å skjønne at spørsmålet om fiskerettigheter er et felt det er knyttet sterke meninger til. Redaktørene håper intenst boka kan føre til en grundig debatt rundt dette.

Tekst EIVIND BIERING-STRAND

Prosedyrekonkurransens sluttspurt

Hvert år arrangerer ELSA en konkurranse for samtlige jusstudenter ved tre av landets universiteter. Da går det sport i å forsvare sin sak, og vinnerlaget reiser til en nasjonal konkurranse – dette året i Bergen.

TAM-TA-TA-TA, alle reiser seg, og inn kommer dommerpanelet togende. Det er tid for annen semifinale og nest siste omgang i prosedyrekonkurransen ved Universitetet i Tromsø. Laget som til slutt går jublende ut av konkurransen, får reise til Bergen der det skal konkurreres mot papagutter fra Bærum og høyrøstede bergensere.

Den eldste dommeren, som til vanlig er professor dr. juris Per Christiansen ved juridisk fakultet, åpner rettssaken, ønsker velkommen og gir ordet videre til anklagerne. Temaet er avtalerett og eventuelle brudd på den. 45 ingeniører har sagt opp sine stillinger i protest, og det er duket for ramaskrik. Frode Stock, prosessfullmektig for saksøkerne og student fra 3. avdeling holder en lengre, men strukturert tale spekket med juridiske termer som kunne fått det til å gå rundt for de fleste, og dernest er turen kommet til de saksøkte, hvor student fra 1. avdeling, Hilde Ruus – med sin klingende bergensdialekt – gyver løs på rettferdighetens sak.

Årlig tradisjon

For andre året på rad blir prosedyrekonkurransen arrangert i regi av ELSA (The European Law Student's Association). Alle studenter med studierett på Det juridiske fakultet har rett til å delta i lag på 1-3 personer. Lagene kvevulerer over en gitt oppgave, hentet fra avtale- og obligasjonsretten, og i finalen i dag, den 22. oktober kl. 15.00 i auditoriet på Universitetsbiblioteket, vil en dommer fra Høyesterett, Jens Edvin A. Skoghøy, avgjøre hvilket lag som går videre til Bergen. De øvrige dommere er stipendiat Henriette Nazarian og stipendiat Ingvill Ulrikke Jakobsen, som sammen med og ved Christiansens side dømmer og korrigerer deltagerne.

Pompøs stemning

Hilde Ruus overlater ordet til Vegard Emaus som kjører en overbevisende stil alá Shakespeare's Hamlet (med hodeskallen i

handen) i sitt engasjement for å bevise sin klients uskyld. Dommer Christiansen banker omsider pennen i bordet og erklærer retten for hevet. Alle reiser seg og dommerne marsjerer ut, og vi tilskuere og deltakere må vente i ett kvarter på den endelige dom. Spenning og dokø hersker i gangene mens deltakernes dramatikertalent er gjenstand for inngående diskusjon.

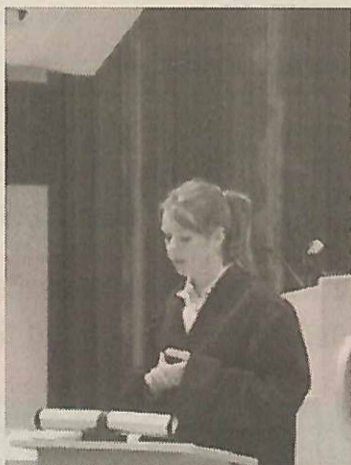
En stund senere er vi atter benket på tribuneplassen, og dommerne skrider inn i høytidelig prosisjon. Christiansen gjennomgår både det positive og det negative ved lagenes prosedyre, før han erklærer laget fra 1. avdeling som vinnere av konkurransen og en overdøvende applaus runger mellom veggene.

Også i fjor kom et lag fra 1. avdeling seirende ut av prosedyrekonkurransen. Disse reiste til Oslo og slo Bergens kandidater ned i støvlene, men tapte dessverre for Oslo.

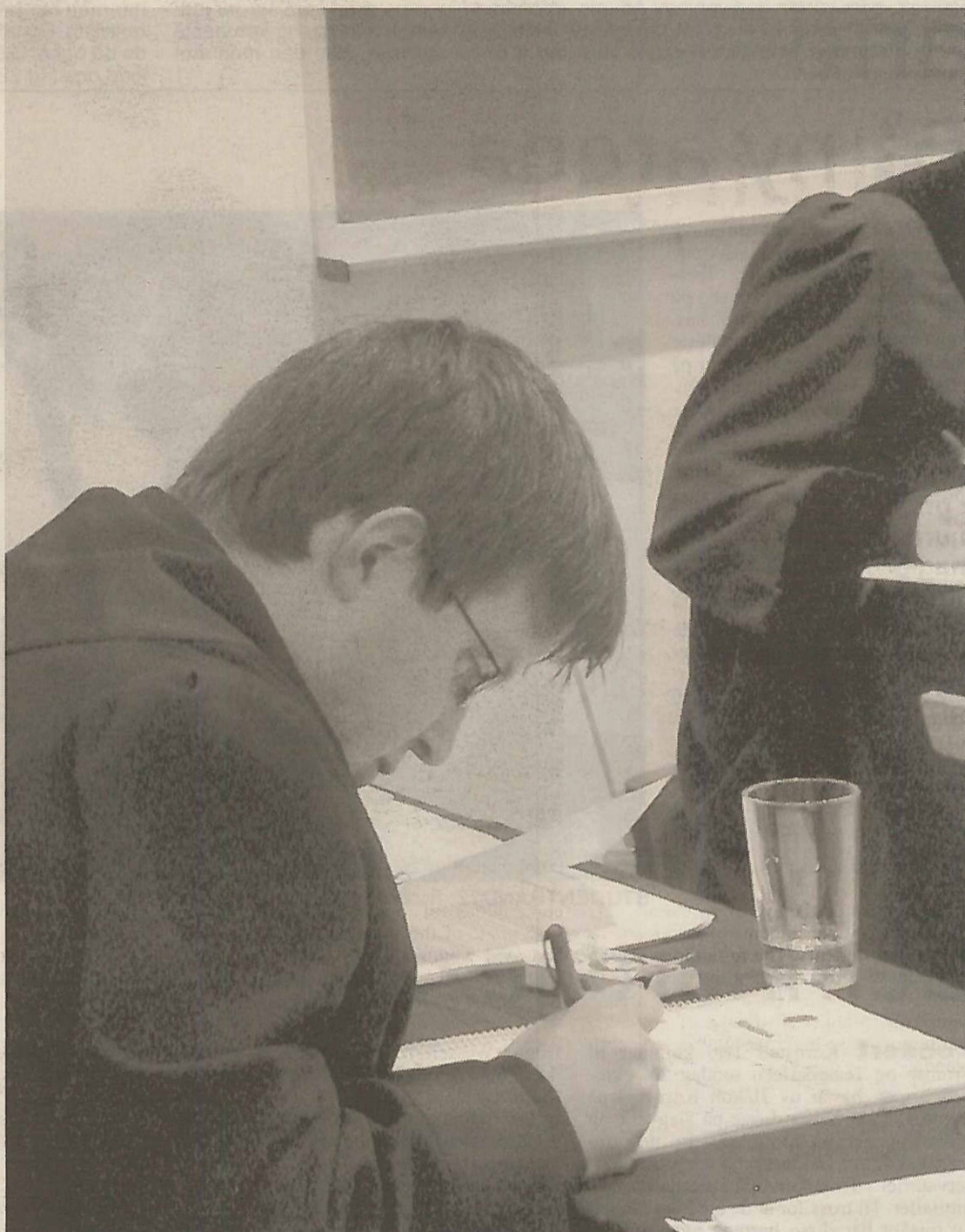
Utopia ønsker bedre lykke neste gang.

Tekst SIAN CONSTANCE
O'HARA

Foto ØRJAN VØLLESTAD/SIAN
CONSTANCE O'HARA

ENGASJERT PARAGRAF-RYTTER: Hilde Ruus dunderer løs. En imponerende forestilling, som resulterte i finaleplass.

KONSENTRERT ADVOKAT: Johnny Thu noterer paragrafer så bordet rister i prosedyrekonkurransens avslutningsfase.

UNIVERSITETETS TINGRETT: Dommerpanelet og vinnerlaget.

Ledig stilling

som studentsekretær
(20 %) i Norges Kristelige Studentforbund

Norges Kristelige Studentforbund søker en **initiativrik** og **strukturert** person med organisasjonserfaring (*gjærne student*) til stillingen som studentsekretær i Tromsøforbundet fra 1. januar 2004. Stillingen innebærer program- og organisasjonsarbeid i samarbeid med lokalstyret, med særlig ansvar for rekruttering, informasjon og utadrettet virksomhet. Se www.forbundet.no for mer informasjon. Du må kunne jobbe **selvstendig**, ha **gode samarbeidsevner**, og kunne identifisere deg med Forbundets virksomhet." Lønnstrinn 16-21 (fra kr. 3.286 pr.mnd) + telefongodtgjørelse.

Spørsmål rettes til generalsekretær Cecilie Widnes, tlf. 22 40 50 80 eller leder i Tromsøforbundet, Ingjerd H. Jøssang, tlf. 91 34 10 03.

Søknad sendes NKS, Universitetsgt. 20, 0162 Oslo eller gensek@forbundet.no innen 7. november 2003.

Norges
Kristelige
Studentforbund

Student Christian
Movement
in Norway

Etterlengtet haiking

Fans av den fantastiske kultromanen *The Hitchhiker's Guide To The Galaxy* av Douglas Adams, kan se fremtiden lyst i møte. For nå har endelig Hollywood gitt grønt lys for å feste det utrolige universet til den avdøde forfatteren til film. Planene har selvsagt svirret rundt lenge, men av ulike årsaker, hovedsakelig økonomiske, har det aldri blitt noe av. Jay Roach, Mannen bak *Austin Powers* og *Meet the Parents*, som var en god venn av Adams, er pådriver for prosjektet som starter innspillingen allerede våren 2004. Spyglass/Disney står som ansvarlig, og kan høste enorme summer hvis filmen skulle vise seg å bli en suksess. Noe den med stor sannsynlighet blir.

Parafinbøller til Tromsø

18 år er kanskje mye, men ikke mer enn det man trenger for å reise kjerringa atter en gang. Vi snakker selvsagt om Tramteatret og Pelle Parafins Bølgeband, som har lagt ut på norgesturne igjen etter en lang, lang pause fra rampelyset. Dette bør kunne sees på som en ren invitasjon til allsang i nostalgis tegn. Og vi lar oss ikke be to ganger. Av gjengens enorme produksjon innen TV, teater, revy og skiver, har man her tatt det beste av alt og skrudd det sammen til en heidundrende festforestilling. Sandra Salamander, Ragna Rekkverk, og Frida Frosk het de da. Det gjør de nå også. Gled dere til en nostalgisk kveld med gjengen i Tramteatret på Tromsø kino onsdag 22. oktober.

På ny arena

konsert Studentsamfunnet arrangerer som regel konsertene sine på studenthuset Driv. Torsdag 30. oktober prøver de seg på en større konsert på Sub Sirkus. Fire band stiller opp, der de fleste bandmedlemmene er studenter på enten Universitet eller Høgskolen. Tungrocktrioene Warpigs og Rocketboyz spiller denne kvelden, på et arrangement som ikke på noen som helst måte har noe med Halloween å gjøre. I tillegg kommer The Lites og Mindtwist på scenen denne kvelden. Sistnevnte inkluderer blant annet medlemmer fra Pulp Vixen og Turdus Musicus. Det blir garantert en variert kveld med topp underholdning for de som kommer. Studenter betaler lusne 40 spenn, mens arbeidsløse og andre dødelige betaler 60 spenn.

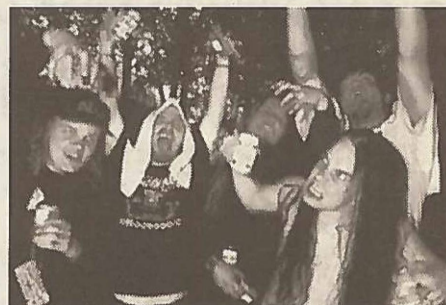
Tekst FAGER GLENNVIK

STUDENTBAND???: Rocketboyz spiller på Sub Sirkus 30. Oktober.

Foto GLENN FAGERVIK

Brutale svensker

BRUTALT: Entombed kommer til Tromsø for å holde en leksjon i brutalitet.

konsert Det svenske deathmetal-bandet Nihilist ble oppløst i 1989, men gjenoppstod snart som Entombed. I 1990 platedebuterte de på det den gang så fantastiske engelske plateselskapet Earache Records med plata *Left hand path*. Da ble de kategorisert som et deathmetalband, og den ubestridte leder og hovedlåtskriver var trommis Nicke Andersson som nå er sanger og gitarist i Tromsøvennene Hellcopters. Andersson forsvant ut av bandet etter den svært så kritikerroste *DCLXVI - To ride, shoot straight, and speak the truth* i 1997 for å konsentrere seg om Hellcopters på heltid. Men Entombed med vokalist Leif-Göran Persson i spissen, tøffer videre i brutal tradisjon og gjester Blå Rock Café tirsdag 11. november. Det blir en brutal aften selv om de har fjernet seg fra dødsmetall for lenge siden. En brutal blanding av metall og hardcore skal blåse øregangene rene denne kvelden. Tekstmessig er det mye religionshat, og kristendommen får så det holder i søkk og kav. Det lyriske står heller ikke noe tilbake for musikken når det gjelder brutalitet heller. Vi lurar på om gulvet i andreetasjen på Blå Rock holder denne gangen, i så fall er det bevist en gang for alle at det tåler hva som helst, selv det ikke kan virke slik når man står nede i baren. Vel møtt.

Entombed spiller på Blå Rock Café tirsdag 4. november.

Tekst GLENN FAGERVIK

Tekst GLENN FAGERVIK

Beinhard jazz

konsert Kornstad Trio kommer til Tromsø og Teaterkafeen søndag 26. oktober. Trioen består av Håkon Kornstad på saxofon, Paal Nilssen-Love på slagverk og Mats Eilertsen på kontrabass. En ung trio med bakgrunn fra Jazzlinja på musikkonservatoriet i Trondheim på siste halvdel av nittitallet. Til tross for at de bare er i slutten av tjuetåra har disse herrene hver for seg eller sammen spilt med et stort antall kjente musikere: Jon Ebersson, Arild Andersen,

Bugge Wesseltoft, Paolo Vinaccia og den ikke helt Tromsø-ukjente gitaristen Pat Metheny.

De debuterte på Bugge Wesseltofts selskap Jazzland i fjor, med det svært så kritikerroste verket *Space available*. Håkon Kornstad blir sammenlignet med Jan Garbarek og osloaktuelle Pharaoh Sanders, og Paal Nilssen-Love blir av noen kalt for Gud. Pat Metheny sa etter å ha spilt med Nilssen-Love i flere ulike sammenhenger, at han bør

bli Norges neste statsminister.

Vi kan vente oss en hardtslående trio som er samspilt som få og som legger stor vekt på improvisasjon. Det er tidvis veldig groovy og melodisk, for så å ta helt av på mer fritonalt vis der alle går i hver sin retning. Det er bare å glede seg. *Kornstad Trio spiller på Teaterkafeen søndag 26. oktober klokka 21:30.*

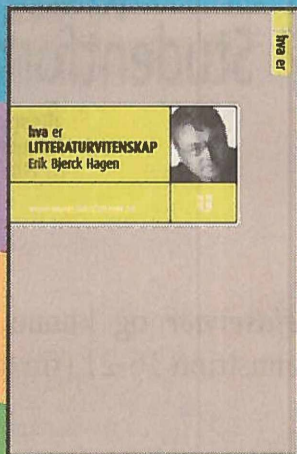
Tekst GLENN FAGERVIK

Tekst GLENN FAGERVIK

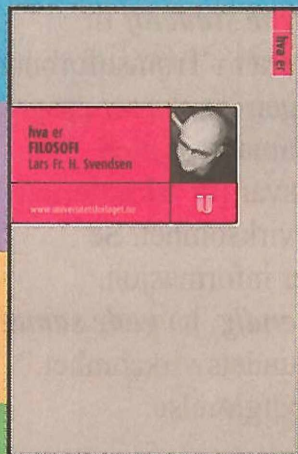
hva er

Universitetsforlaget har utfordret noen av Norges fremste fagformidlere til å gi svar på krevende spørsmål.

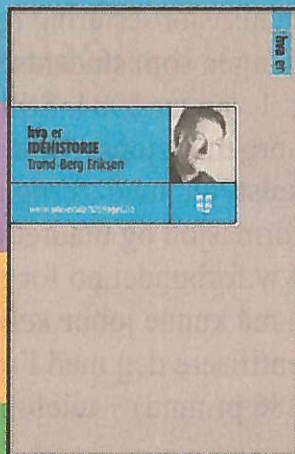
Bøkene er velskrevne introduksjoner som gir begynneren stimulerende møter med ukjente tema, og den viderekomne nye perspektiver.

Erik Bjerck Hagen
hva er LITTERATURVITENSKAP

Lars Fr. H. Svendsen
hva er FILOSOFI

Trond Berg Eriksen
hva er IDÉHISTORIE

Thomas Hylland Eriksen
hva er SOSIALANTROPOLOGI

Kommende titler:

Helene Uri
hva er SPRÅK (2004)

Kari Vogt
hva er ISLAM (2004)

Finn Skårderud
hva er PSYKISK LIDELSE (2004)

(Desember 2003)

www.universitetsforlaget.no

Kulturvoldtekt i statsbudsjettet

Det ser i hvert fall ut til at Hålogaland Teater i fremtiden må redusere virksomheten, som en direkte følge av rokkeringen på tall i statsbudsjettet for 2004. Hovedgrunnen er at teatret ikke har fått kompensasjon for lønns- og prisstigningen, mens driftskostnadene fortsatt er de samme. Dette vil føre til reduksjon i turnevirksomheten, sier teatret i en pressemelding, og spesielt i distriktene, som fra før ikke har de beste kulturelle rammevilkårene. Hålogaland Teater reagerer også på det de oppfatter som dobbeltkommunikasjon fra kulturdepartementet. De panegyriske visjonene i kulturmeldingen står slett ikke i stil med årets statsbudsjett, heter det i pressemeldingen.

Saftig BIFF!

Det ble lagt opp til uhemmet fråtseri da Bergen Internasjonale filmfestival gikk av stabelen mellom 16 og 22. oktober. Hele 260 filmer fra hele kloden ble rullet ut på lerretet i løpet av de seks hektiske dagene. Ambisjonene sto det ikke på og foruten det fremskutte mestermøtet med Quentin Tarantinos storfilm *Kill Bill*, fikk publikum oppleve godbiter som *Commandante* av Oliver Stone, *Intolerable Cruelty* av Coenbrødrene, *Gunnar Goes Comfortable* av Gunnar Hall Jensen og den kontroversielle *I min hud* av Marina de Van. Selvsagt er vi grønne av misunnelse, men kan glede oss til lørdag 25. oktober, når filmklubben i Tromsø arrangerer BIFF-snadder aften.

studenten

Foto LISA HALVORSEN

Navn: Julia Thue Olsen
Alder: 20
Studerer: Radiograf

Regnet pisker på takvinduet i Tunveien. På kjøkkenet sitter Julia med albumet sitt, klipper og limer. Endelig har hun fått de etterlengtede bildene fra Kodak-labben, og sammen med en kopp te blir været igrunnen ikke lenger så viktig.

– Hva er som gjør denne teen så spesiell?

– Som regel følger det godt selskap med en god kopp te. Teselskap har vi mye av her i huset. Sist gang hele "familien" var samlet, satt vi i fem timer. Det ble noen kopper te. Favoritten er eple og kanel-te fra London Fruit & Herb Company.

– Hvordan er det å dele kjøkkenet og bad med fem andre personer?

– Det er sosialt, du har hele tida selskap. Men den store fordelene er nok tv'en. Jeg har ikke tv på rommet, så tv på kjøkkenet er veldig bra. Kunne godt tenkt meg eget bad, men det går helt greit.

– Er det noe spesielt du vil anbefale andre å gjøre her i Tromsø?

– Det må være å ta salsakurs! Du får rytme i kroppen, og det er jo ikke så ofte ellers du har muligheten til å danse pardans. Ellers kan jeg anbefale alle å synke ned i de fantastiske gode, røde stolene på Meieriet med en Strawberry Daquiri i hånda.

– Hvor hadde du vært idag hvis du ikke var i Tromsø?

– På en fortauskafé i Frankrike og briefet med de franske glosene jeg kan, og tatt livet med ro...eller vært i Bodø, tatt noen studier bare for å gjøre noe, og ikke gjort noe spesielt.

– Er det noen fordeler med å gå radiografstudiet?

– Nei, kan ikke komme på noe der...hvis jeg hadde gått fysioterapi kunne jeg jo ha svart daglig massasje. Som noen kanskje tror, vil jeg heller ikke kunne jobbe i radio etter endt utdanning. Ikke alle vet hva det vil si å være radiograf, og jeg har fått noen rare spørsmål, som for eksempel om jeg blir å jobbe i radio når jeg er ferdig utdanna.

For å oppklare til de som ikke visste det: En radiograf befinner seg på en røntgenavdeling og ikke i et radiostudio.

Tekst LISA HALVORSEN

Ukens bilde

HVEM ER DU?? Tidens practical joke eller et desperat rop om hjelp? Hvem er eieren av denne mystiske postkassen vi har funnet rundt omkring på de rareste steder i Tromsø sentrum og omegn de siste ukene? Etter det Utopia erfarer flyttes postkassen omtrent en gang i døgnet, men ofte hyppigere. Den har blitt observert nesten overalt på Universitetet, ved diverse bussholdeplasser, matbutikker og her fotografert ved Domkirka i sentrum. Navnet på kassen er heller aldri det samme. I det hele tatt et eneste stort mysterium.

Opptur

"Her kommer Vinter'n"
Som Jokke så fint sa det.

Halloween

Sønhøsten har fått sin egen høytid, også i Norge. Våren har plenty av merkedager, vinteren har jul og nyttår m.m., og sommeren står på egne bein. Vi fortjener en ekstra grunn til å feire også på høsten.

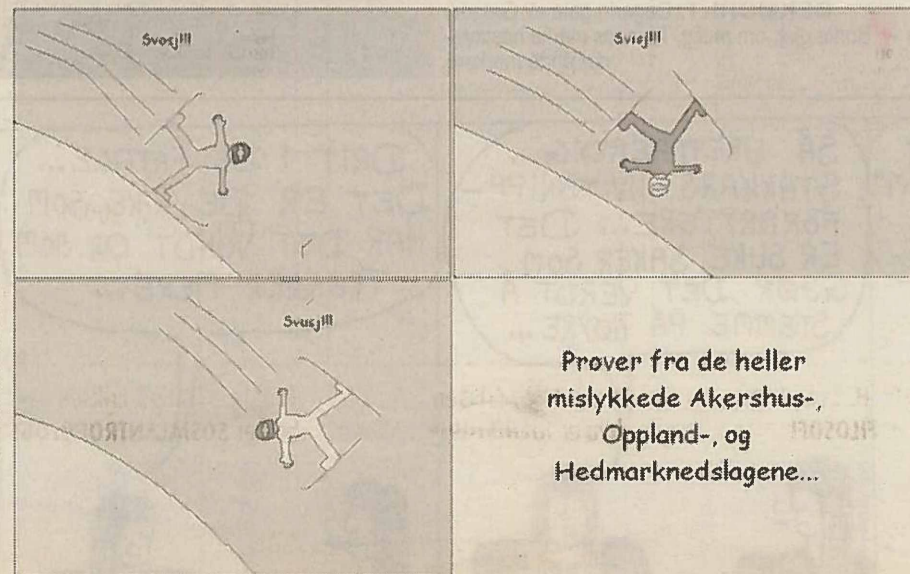
Nedtur

Her kommer mørketida
...sakte men sikkert. Alle utvekslingsstudenter fra sør (det er vel ikke så mange fra nord) står framfor ildåpen.

Halloween

Amerikansk kulturinvasjon. Okkult forføring av uskyldige barnesinn. Umorelsk og hysterisk kjøpefest. Hva skal vi uansett med enda ei høytid?

Manøvers Meningsløse Malerier

Prøver fra de heller
mislykkede Akershus-,
Oppland-, og
Hedmarknedslagene...

Illustrasjon CALLE MANØVER

Dikt til deg

Inheritance

Our ancestors left us as inheritance
Schönbrunn's,
Winter palaces,
Karls Bridges,
San Marco Squares,
and I do not even mention
gigantic West Minster Palaces
and neither
the Dramas of Shakespeare,
the novels of Tolstoy,
the Suite no. 3 of Bach,

but what shall we
leave our descendants
as inheritance?

Snack-bars,
petrol pumps,
garages,

and one or another anti-novel

©Izet Sarajlic

I DVD-spillern

The Big Lebowski (1998)

Gjennom en grensesprengende, dog merksnodig, karriere har Coen-brødrene belyst en rekke rare temaer i filmene sine. I denne lille perlen handler det om misforstått identitet, eksentriske karakterer og et ødelagt teppe. Dude Lebowski (Jeff Bridges) besøkes ufrivillig av to lettere tilbakestående banditter som krever vederlag for et lån han ikke vet det kvekk om. En uskyldig forveksling som vikler vår mann inn i et, for å si det pyntelig, delikat kidnappingsplot. Filmen er kort sagt hysterisk morsom og aldeles genial. Sammensetningen av skuespillere, den absurde humoren, det lekne manuset og det praktfulle soundtracket, gjør den til en moderne klassiker. Coen-brødrene er rett og slett helt ute av kontroll her. Nesten alt de tar i blir til gull, og det gjelder også for *The Big Lebowski*. En film du ser 30 ganger, og som blir morsommere hver gang. Tommelen opp!

Predator (1987)

I anledning Mr. Arnold Schwarzeneggers inntreden i guvernørrollen passer det bra å anbefale en av filmene hans. Sci-fi klassikeren *Predator* er kanskje den aller beste. En gjeng hardbarkede kommandosoldater er på et livsfarlig oppdrag i den sentralamerikanske jungelen, der Arnold selvsagt står i sentrum.

Han er rene bulldoseren, trakterer våpen som tannpikere og fremstår nærmest som selve machoguden i denne intense, fartsfylte thrilleren, med strålende effekter som står seg meget godt, selv i dag. Jungelatmosfæren er nådeløs og tilstedeværende og John Mctiernan fører en knallstram regi som gir deg døden-rett-rundt-hjørnet følelsen hele veien til mål. *Predator* er ikke bare prima underholdning. Det er en helt unik film. Go Arnold!

SATAN ER EN BRA MANN: Advokat Bjørn Aleksander Brem har en kleskode litt utenom det gjengse. Men han er en feiende flott fyr.

Djevelens advokat

konser Gudløse *Gothminister* er en bisarr ide unnfanget av en bisarr mann, Bjørn Alexander Brem, som mot alle odds også bærer yrkestittelen advokat på fritiden. Han er en slags gotisk superhelt som etter endt arbeidstid, ifører seg drakten og reiser rundt i verden for å misjonere sin mørke filosofi. Musikken er det heller ikke noe å si på, en slags fusjon av industriell, mørk rock og elektronikainspirert klubbmusikk, ispedd sine tilmålte doser fengende synth.

EP-en *Angel* og debutalbumet *Gothic Electronic Anthems* høstet strålende kritikker i hele verden generelt og Tyskland spesielt, noe som også har skaffet guttet et formidabelt ry som liveartist. Mannen ser på seg selv som en slags pastor med et

kall om å forkynne den vakre estetikken i gotikkens verden. Hans mål er *Happiness in Darkness*, som han sier, at vi gjennom å konfrontere mørket, skal utvikle oss selv til helt andre nivåer og bli bedre mennesker.

Gothminister startet som et enmannsperformanceprosjekt men på Driv lover Advokat Brem et spektakulært show med komplett band og de fleste gotiske ingredienser, som teater, kostymer, video og selvsagt tonnevis av pyro. Driv skal bli et flammehav, påstår upålitelige kilder. Om det stemmer kan du finne ut torsdag 23. oktober.

Tekst EIVIND BIERING-STRAND
Foto SANDRA JENSEN

Svart høst

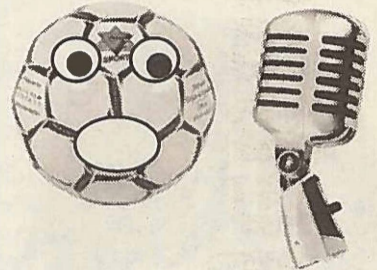
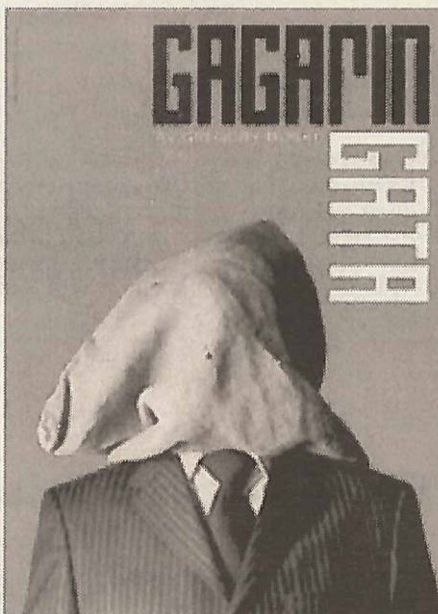
teater Hvem har sagt at svart, våt deprimerende høst ikke kan være morsomt? Hålogaland teater gjør sitt beste for å male høstkveldene enda svartere enn de er. Først henstiller de oss til en mørk, sølete, irsk landsby med *Skjønnhetsdronninga* av Martin McDonagh, og nå presenteres vi for en støvete fabrikksetting i en skotsk industriby som omslutter *Gagarin gata* av Gregory Burke. Desillusjon og svart humor er felles for begge stykkene, i tillegg til at dette er debutstykker av forholdsvis unge samtidsforfattere. Noe av en rødt tråd så langt i høstprogrammet for teateret. Med *Gagarin gata* prøvde Gregory Burke å skrive om Sovjetunionens vekst og fall gjennom livet til fire arbeidere ved en fabrikk i Dunfermline i Skottland. Med andre orde et svært omfattende prosjekt som utnytter både nyere historie og eksistensialistisk filosofi

og latterkrampe produserende menneskelig svakhet. Dermed blir dette en absurd fortelling om to desillusjonerte fabrikkarbeidere, en kidnappet mellomleder, en naiv student og en dissekert filosof. Kjappe replikker og muntre diskusjoner om sosialismens innvirkning på moderne historie pakket inn i grotesk samtidssetting med en lett blanding av vold og absurditet på siden. Nam nam! Vi gnir oss i hendene og venter på det bekmørke.

Premiere 25. oktober 2003
Medvirkende: Ketil Høegh, Frode Winther, Svann.B.Syrin, Hallvard Holmen

Tekst MAJA SOJTARIC

BEKMØRKT: *Gagarin gata* av Gregory Burke gjør, om mulig, Tromsøs mørke høstkvelder enda mørkere.

Hold Kjeft!

Sjøsprøyt

Jeg elsker fotball. Kall meg hjernedød, men fotball er favorittsporten min. Jeg vil faktisk gå så langt som å si at det er den ypperste underholdning et menneske kan utsette seg for.

Men den kan bli enda bedre.

Derfor vil jeg bruke denne muligheten til å lansere et, om jeg kan få si det rett ut, genialt forslag: Nemlig å utstyre alle fotballspillere med mikrofoner.

Hvorfor?

Fordi det vil tilføre spillet og underholdningen en vital og særdeles saftig dimensjon av intensitet, nærvær og blodig realisme. Som er sårt tiltrengt.

Temperatur og tøffe tak er kult, men hadde det ikke vært enda kulere å fått replikkvekslingen servert direkte inn i TV-stua, via spillernes mikrofoner? Fått alt munnhuggeriet, alle de tørre replikkene og hele den til tider rabiante psykologiske krigføringen rett inn på øret.

Temperatur og tøffe tak er kult, men hadde det ikke vært enda kulere å fått replikkvekslingen servert direkte inn i TV-stua, via spillernes mikrofoner? Fått alt munnhuggeriet, alle de tørre replikkene og hele den til tider rabiante psykologiske krigføringen rett inn på øret.

Jeg hører det levende for meg:

Solskjær: – I synes morra di e schtøgg!

Beckham: – You're fucking blind, you seasick goat.

Brattbakk: – Æsj, ha du bæsja dæ ut? Lokta fjøs tå dæ..

Carew: – My dick is bigger than yours..

Synd Mini har lagt skoene på hylla...

Det hadde vært helt vilt, og neppe for sarte sjeler. Jeg har selv spilt fotball, og er den første til å innrømme at ukvemsordene sitter løst i kampens hete. Men det kunne jo til dømes vært en digital meny for å slå pratingen henholdsvis av og på, i likhet med Olav Stokkes remjende pipestemme. Dessuten kunne vi selv bedømt om dommeren gir korrekt gult kort for munnbruk, eller om han er en hårsår og fiendtlig innstilt jævel. Og ikke minst hadde det vært festlig å undersøke om kjeftbruken er vesentlig annerledes i damefotballen.

Fotballen kan alltid bli bedre, og dette ville vært en radikal og publikumsvennlig forbedring. Jeg sparker ballen og utfordringen videre til Canal Digital.

Tekst EIVIND B

– Son, a woman is like a beer. They smell good, they look good, you'd step over your own mother just to get one! But you can't stop at one. You wanna drink another woman?

– Homer Simpson

Mens vi venter på Nord-Norgebanen...

Onsdag 22.10

Konsert: Pelle Parafins Bølgebånd

Fokus Kino. Harry som faen, eller ikke. Unn deg et hjertelig gjensyn med den glade 80-talls gjengen fra Tramteatret. Syng med og dum deg ut på årets største nostalgia-trip.

Konsert: Groan Alone

Kaos. Martin Hagfors fra Home Groan og HGH itt soloprojekt. Support: Leslie.

Torsdag 23.10

Konsert: Gothminister

Driv, kl. 23.00. Mørkets fyrste skal om mulig gjøre Håkon Scene enda mørkere. Og tro det eller ei – mannen er advokat! Sarte sjeler er herved advart. Dette blir fryktelig skummelt...

Fredag 24.10

Norgespremiere: Kill Bill

Fokus kino. O jubelfryd!!!! Etter Jackie Brown leverer endelig Quentin Tarantino sin første film på sju år. Blod-fontener, fet musikk og svart humor loves i bøvtevis. Et absolutt must. Større enn Star Wars (neida, det går jo ikke an, hihi).

Fredagsquiz

Driv, kl. 20.00. Bryn hjernen din mot andre hjerner i en intens konkurranse-situasjon. Lykkes laget ditt, kan dere faktisk talt bade i gratis øl.

Lørdag 25.10

Lørdagsuniversitetet: Hamsun og jorden

Driv, kl. 13.00. Har du noen gang undret deg over Hamsuns eiendommelige forhold til jorden? Henning Wærp fra Institutt for kultur og litteratur forklarer deg mer, rett etter lørdagshandelen.

Teater: Gagaringata

Kulturhuset, kl. 19.30 Billettpris kr 200/100

Vertikalt samleie: Sensuell Salsa

Tvibit, kl. 14.00. Har du ennå ikke sett deg råd med å lære deg denne eggende, pirrende, flørtende, erotiske, sensuelle og dyriske dansen, er dette en gylden mulighet. Hovedinstruktør Miguel Ramirez fra Colombia lærer deg alle triksene.

Filmklubben: BIFF – SNADDER

Verdensteatret, kl. 14.30. Overraskel-

sesfilm du *nepe* vil gå glipp av. Så mye tør vi love.

Søndag 26.10

Nedsrykksdrama: TIL – Brann

Alfheim, kl. 13.00. Bergenserne frykter vår nådeløse hjemmebane. Det gjør de rett i. Fra første spark på ballen, blir dette en fotballeksjon uten sidestykke, med eksplosive overganger og kirurgisk finspill, som ikke engang er beskrevet i Drillos lærebok. Resultat: 5-4...

Jazzkonsert: Kornstad Trio

Teaterkaféen, kl. 21.00. Uhyre talentfull powerjazz-trekløver med stor forkjærlighet for halsbrekkende improvisasjoner. Dette blir intenst, melodiest og forhåpentligvis helt viitt!

Teater: Gagaringata

Kulturhuset, kl. 19.30 Billettpris kr 200/100

Vertikalt samleie: Sensuell Salsa

Tvibit, kl. 18.00. Kursavslutning. *You've been taught well my young apprentice. Now go get' em tiger!*

Mandag 27.10

Teater: Gagaringata

Kulturhuset, kl. 19.30

Tirsdag 28.10

Teater: Gagaringata

Kulturhuset, kl. 19.30 Billettpris kr 200/100

Musikkquiz

Circa Bar, kl. 21.00. Dette må noe av det mest geniale menneskeånden har skapt. Hvor mye kan du om musikk? Test deg selv. Lærerikt og ufattelig gøy.

Lek og lær: New Amigos språkcafé

Driv, kl. 16. Revolusjonerende konsept som har tatt verden med storm. Drikk en øl, kast en terning og lær deg et språk. Her kan du få masse nye venner fra hele verden

Rock 'n' Roll: Byens beste JAM

KAOS. Vil du være rockestjerne for en kveld - KAOS er stedet!

Onsdag 29.10

Teater: Gagaringata

Kulturhuset, kl. 19.30 Billettpris kr 200/100

Konsert: Jim Stärk

Kaos. En handelsreisende i perfekt pop-musikk. Vakkert.

Konsert: Rock

Sub Circus. Rocketboyz, Mindtwist, The Lites og Warpigs. Fire lokale knallband på en kveld = fire gode grunner til å pelle deg på Sub

Torsdag 30.10

Teater: Gagaringata

Kulturhuset, kl. 19.30 Billettpris kr 200/100

Fredag 31.10

Er du en Askeladd? – Idol-Audition

Rainbow Polar Hotel. Vil du bli den nye David eller Kurt? Møt opp på årets mest omtalte audition en av disse dagene!

Halloween

Svart maling, skrikmaske, leke-blod og gresskar. Hyll de stolte tradisjonene og lag et helvetes vorspiel.

Teater: Gagaringata

Kulturhuset, kl. 19.30 Billettpris kr 200/100

Lørdag 1.11

Nedrykksdrama: RBK – TIL

Lerkendal Stadion. Følg Gutan på deres skjebnereis mot himmelen eller helvete. Vi tipper 0-10 og årets oddsbombe i Tip-peligaen.

Er du en Askeladd? – Idol-Audition

Rainbow Polar Hotel. Vil du bli den nye David eller Kurt? Møt opp på årets mest omtalte audition en av disse dagene!

Teater: Gagaringata

Kulturhuset, kl. 19.30 Billettpris kr 200/100

Filmklubb: Secondløytnanten og Kjærlighetens kjøtere

Verdensteatret, kl. 14.30. Nu er det Hans Petter Moland og hans filmkarriere som skal under lupen. To knallfilmer for en rimelig penge.

Konsert: Tre Små Kinesere

Driv. Skal du på koseligere konsert enn detta, må du krabbe inn i fjernsynet og hilse på Da Capo.

Søndag 2.11

Er du en Askeladd? – Idol-Audition

Rainbow Polar Hotel. Vil du bli den nye David eller Kurt? Møt opp på årets mest omtalte audition en av disse dagene!

Filmklubb: Aberdeen

Driv, kl. 20.00. En rent ut førsteklases film med Stellan Skarsgård i en praktfull og rørende rolle som alkoholiker i livskrise. Mørk roadmovie om såkalt *ekte mennesker*.

Mandag 3.11

Nitrist blåmandag

Ingenting å gjøre lar seg absolutt høre.

Tirsdag 4.11

Lek og lær: New Amigos språkcafé

Driv, kl. 16. Revolusjonerende konsept som har tatt verden med storm. Drikk en øl, kast en terning og lær deg et språk. Her kan du få masse nye venner fra hele kloden.

Rock 'n' Roll: Byens beste JAM

KAOS. Vil du være rockestjerne for en kveld - KAOS er stedet!

Konsert: Entombed

Blå Rock. Det mest brutale bandet som noen gang kommer til å sette sine ukristelige ben inn i dette gudfryktige hus.

Utopia

UT

KULTUR
& FRITID

"(...) Norwegians are angry about the weather and want to kill people."

NSU representative Jørn A. Henriksen

**Ari Behn
totalslakt**
side 13

**Her kommer
bruden** side 12

**Lov og rett
på UiTø**
side 6

Visdom pr. SMS
side 8-9

VOFF VOFF VOFF VOFF

side 10-11